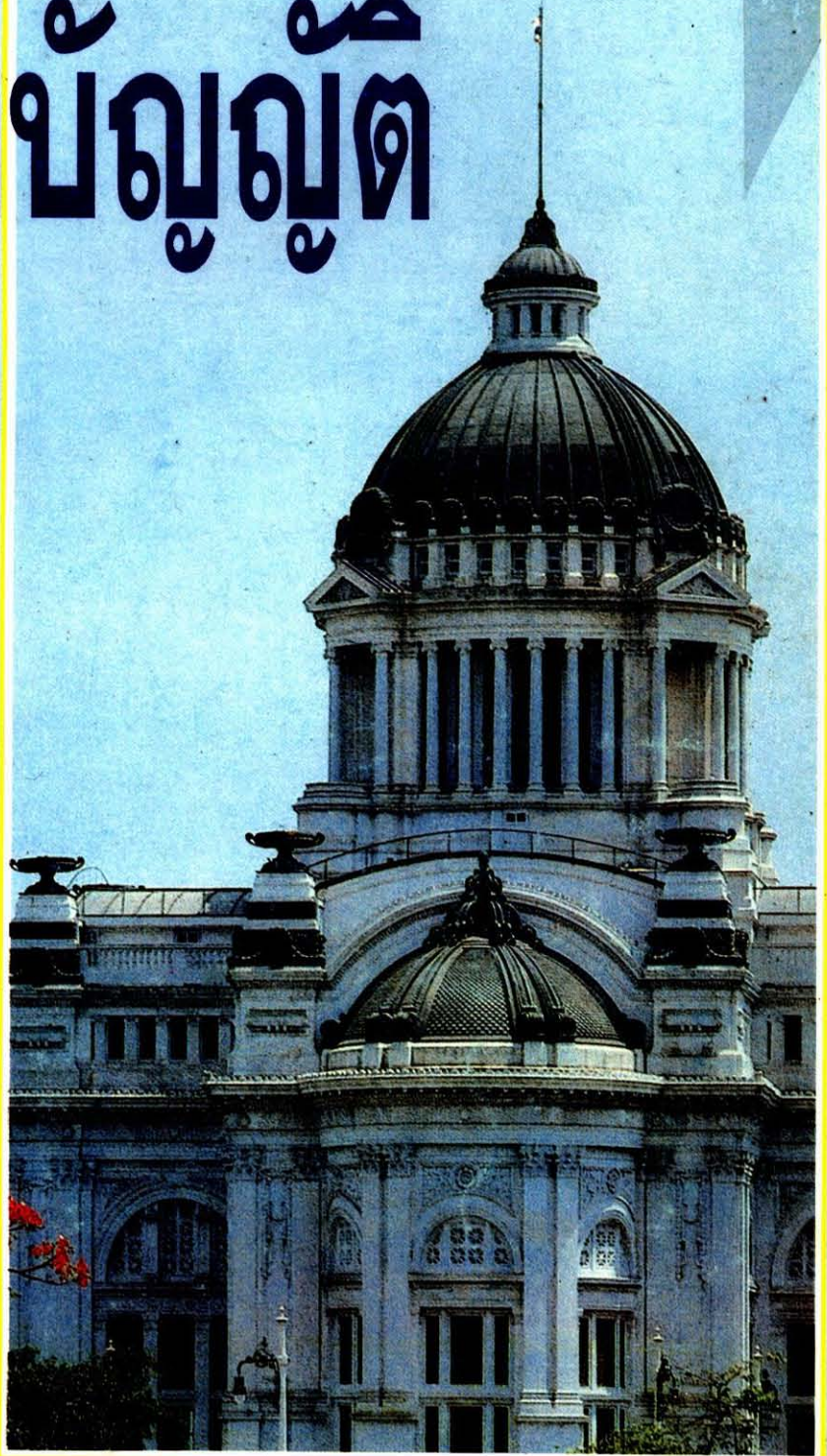

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิตยสาร

ฉบับที่ ๑๙

จัดทำโดย

สำนักงานเลขาธิการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๗

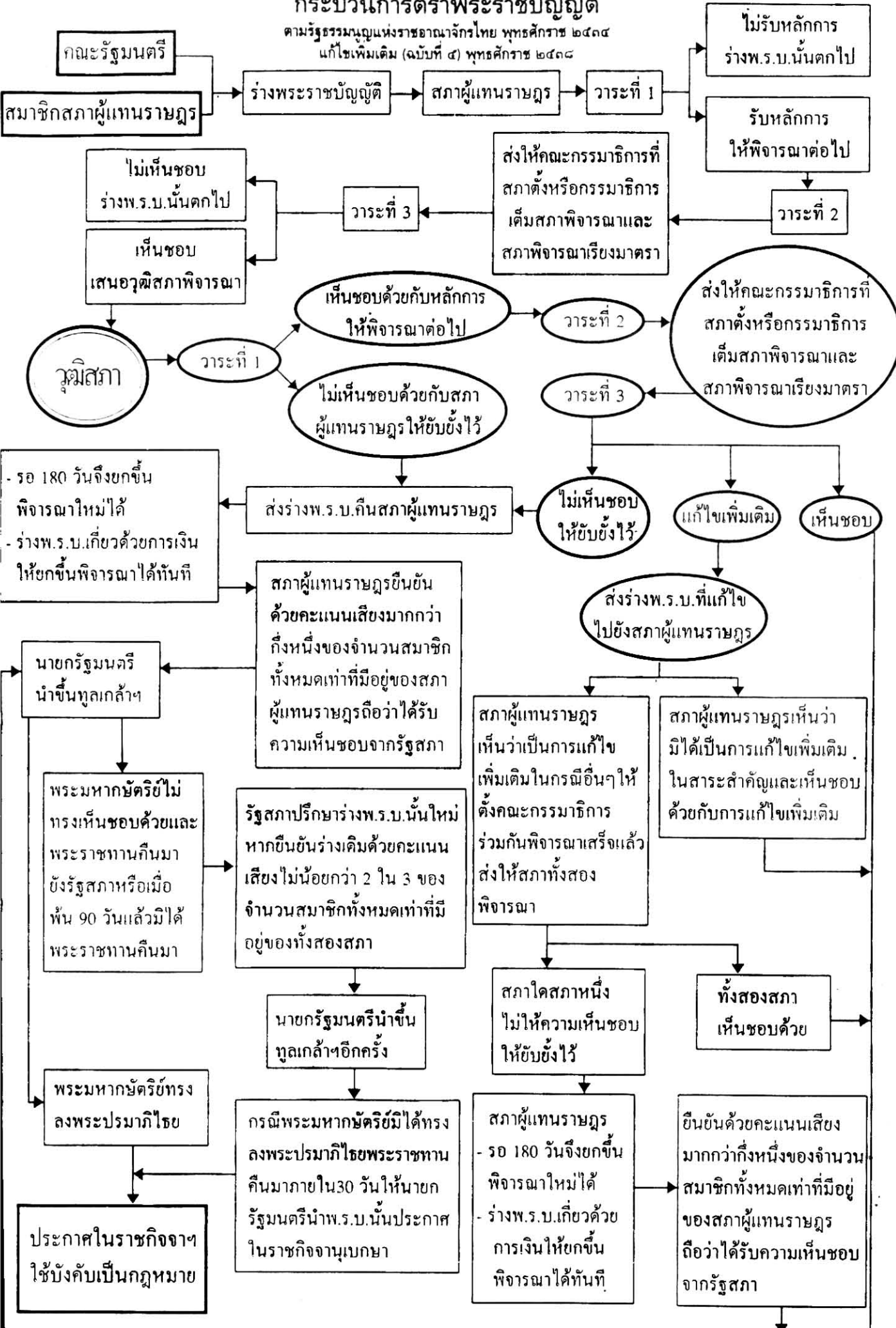
THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961134780

กระบวนการตราพระราชบัญญัติ

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๔
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๖๔

พระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๗

"สงวนลิขสิทธิ์"

คำนำ

โดยที่ประเทศไทยได้เริ่มมีกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมเป็นครั้งแรกมาตั้งแต่ในปี พ.ศ. ๒๔๙๗ ด้วยการออกพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๔๙๗ แต่ก็ยังไม่ได้มีการประกาศใช้กฎหมายฉบับดังกล่าวนี้แต่อย่างใด จนกระทั่งมาถึงปี พ.ศ. ๒๕๓๓ จึงได้ออกพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และประกาศใช้บังคับมาจนถึงในปัจจุบัน ซึ่งในกฎหมายฉบับดังกล่าวนี้ก็พบว่ายังมีข้อบกพร่อง และมีปัญหาในทางปฏิบัติอยู่หลายประการ ดังนั้นในสมัยที่ นายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีจึงได้เสนอปรับปรุงแก้ไขโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา และได้ประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๖๓ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๗

หนังสือนิติบัญญัติฉบับนี้ ได้รวบรวมสารประโยชน์เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม อันมีเนื้อหาประกอบด้วย

๑. สรุปความเป็นมาของกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมในประเทศไทย
๒. สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓
๓. ข้อมูลรายละเอียดในกระบวนการตราพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ โดยลำดับ นับแต่การเสนอร่างพระราชบัญญัติ การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา จนกระทั่งประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายในราชกิจจานุเบกษา
๔. ภาคผนวก

ศูนย์บริการข้อมูลและกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือนิติบัญญัติฉบับนี้ จักเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจตามสมควร ในเชิงประวัติศาสตร์และอ้างอิงทางกฎหมายเพื่อการศึกษาค้นคว้าตามเจตนารมณ์ต่อไป

ศูนย์บริการข้อมูลและกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑

สารบัญ

หน้า

สรุปความเป็นมาของกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมในประเทศไทย	๑
สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓	๓
การเสนอร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๕
การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	
การพิจารณาในวาระที่หนึ่ง	๗
การพิจารณาในวาระที่สอง	๑๖
การพิจารณาในวาระที่สาม	๒๖
การพิจารณาของวุฒิสภา	
• การพิจารณาในวาระที่หนึ่ง	๒๗
การพิจารณาในวาระที่สอง	๒๘
การพิจารณาในวาระที่สาม	๓๗
การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร กรณีที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม	
ร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว	๓๙
สรุปผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ของรัฐสภา	๔๑
พระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๓	๔๕
ภาคผนวก	
- พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓	๕๙
- พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓	๘๙
- ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ฉบับที่เสนอโดย คณะรัฐมนตรี	๑๓๗

- ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
 ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเสร็จแล้ว ๑๕๕
- ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
 ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ๑๗๗
- ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
 ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญของวุฒิสภาพิจารณาเสร็จแล้ว..... ๑๘๗
- ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
 ที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม ๒๒๑

สรุปความเป็นมาของ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมในประเทศไทย^(๑)

แนวคิดเรื่องการประกันสังคมของประเทศไทยได้ปรากฏขึ้นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. ๒๔๗๕ โดยคณะราษฎรได้กำหนดหลักการเพื่อเป็นแนวทางการปกครอง ๖ ประการ และในหลักการประการหนึ่งในหกประการนั้นได้มีการกล่าวถึงการประกันสังคมว่า "จะต้องบำรุงความสุขของราษฎรในทางเศรษฐกิจ โดยรัฐบาลจะหางานให้ราษฎรทุกคนทำและจะวางโครงการเศรษฐกิจแห่งชาติ ไม่ปล่อยให้ราษฎรอดอยาก" แล้วต่อมาได้มีการเสนอหลักการที่สำคัญของเค้าโครงเศรษฐกิจ ๒ ประการ คือ ๑. ให้รัฐเป็นผู้วางแผนเศรษฐกิจและประกอบกิจการเอง ๒. ให้หลักประกันความสุขสมบูรณ์ของราษฎร มีลักษณะเป็นลักษณะเป็นสังคมสมบูรณ์แบบ แต่ปรากฏว่าแนวคิดและหลักการดังกล่าวก็ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ เพราะด้วยเหตุผลที่ไม่เหมาะสมกับภาวะการณ์ในสมัยนั้น จึงทำให้แนวคิดเกี่ยวกับการประกันสังคมเลื่อนหายไปนานเกือบ ๒๐ ปี จนกระทั่งมาถึงในสมัยของ จอมพล ป. พิบูลสงคราม จึงได้มีการตั้งคณะกรรมการสังคมสงเคราะห์ขึ้นในปี พ.ศ. ๒๔๙๕ และได้ออกพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๔๙๗^(๒) เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งมีหลักการและสาระสำคัญพอสรุปได้ ดังนี้

- ผู้ที่อยู่ในข่ายต้องประกัน คือ ผู้ทำงานจ้าง แต่อาจรวมทั้งผู้ทำงานส่วนตัวและผู้ไม่ทำงาน
- กองทุนประกันมาจากเงินสมทบของผู้ประกันตน ผู้ว่าจ้าง และรัฐบาล
- ประโยชน์สงเคราะห์แก่ผู้ประกันตน การคลอดบุตร สงเคราะห์บุตร การเจ็บป่วย พิกัด หรือทุพพลภาพ การฌาปนกิจศพ
- ประโยชน์ที่ลูกจ้างได้รับโดยจ่ายเป็นเงิน สิ่งของ หรือบริการอื่นใด
- การบังคับของกฎหมาย ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

แต่เมื่อออก พ.ร.บ.ประกันสังคม พ.ศ. ๒๔๙๗ ก็ถูกคัดค้านว่า เป็นกฎหมายที่ออกมาโดยมีเจตนาจะมุ่งเก็บภาษีอีกรูปแบบหนึ่ง สาเหตุเพราะกรมประกันสังคมขึ้นอยู่กับกระทรวงการคลัง นอกจากนี้ยังเกรงว่าจะเสียค่าประกันไปโดยไม่ได้รับประโยชน์อย่างที่ควรได้ตามหลักการของกฎหมาย การคัดค้านได้นำไปสู่การไม่ได้ นำ พ.ร.บ. ฉบับนี้ไปใช้ในที่สุด โดยกล่าวกันว่า สาเหตุของความล้มเหลวในการริเริ่มโครงการประกันสังคมของไทย **ประการแรก** เกิดจากการที่ไม่ได้สำรวจสภาพข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความต้องการในเรื่องหลักประกันรายได้ของคนงาน **ประการที่สอง** พระราชบัญญัติประกันสังคมฉบับแรกนี้ เป็นการกำหนดแนว

(๑) อ้างถึง นิคม จันทรวิฑูร "กฎหมายประกันสังคม : แนวคิด พัฒนาการและก้าวแรกของการดำเนินงานในประเทศไทย" หน้า ๖๗ - ๘๓. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๓๗

(๒) ดูรายละเอียดของพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๔๙๗ ในภาคผนวกหน้า ๕๔

ทางกว้าง ๆ ไม่ได้วางหลักเกณฑ์เรื่องสิทธิในการรับประโยชน์สงเคราะห์ให้ชัดเจน และ**ประการสุดท้าย** คือ การขาดการเผยแพร่ ทำความเข้าใจให้แก่ประชาชนในเรื่องประโยชน์ และคุณค่าของการประกันสังคมอย่างจริงจัง

ต่อจากนั้นมาก็ได้มีความพยายามที่จะบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้อยู่อีก รวมทั้งได้พยายามปรับปรุงแก้ไขตลอดมา แต่ก็ไม่สามารถจะดำเนินการได้เป็นผลสำเร็จ เพราะเหตุผลที่ว่ายังถูกคัดค้านอยู่ จนกระทั่งมาถึงสมัย พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ เป็นนายกรัฐมนตรี จึงได้มีการผลักดันให้มีกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมเพื่อใช้บังคับอย่างจริงจัง โดยมีการเสนอร่างพระราชบัญญัติให้รัฐสภาพิจารณาจำนวน ๕ ฉบับ คือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติกองทุนสวัสดิการแรงงาน พ.ศ. .... เสนอโดย คณะรัฐมนตรี
๒. ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. .... เสนอโดย นายชวลิต โอสถานุเคราะห์ พรรคกิจสังคม กับคณะ
๓. ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. .... เสนอโดย นายณรงค์ วงศ์วรรณ พรรครวมไทย
๔. ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. .... เสนอโดย นางเตือนใจ นุอุปละ พรรคประชาธิปไตย
๕. ร่างพระราชบัญญัติกองทุนเจ็บป่วยนอกงาน พ.ศ. .... เสนอโดย นายเจริญ เซาว์นประยูร พรรคเอกภาพ กับคณะ

ซึ่งผลปรากฏว่า สภาผู้แทนราษฎรได้รับหลักการในวาระที่หนึ่งแล้วตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๒๗ คน พิจารณาโดยถือเอาร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา และในวาระที่สาม สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แล้วส่งให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป ซึ่งวุฒิสภาก็ได้เห็นชอบด้วยกับหลักการในวาระที่หนึ่ง แล้วตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา แต่ในวาระที่สาม วุฒิสภาได้ลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร จึงต้องส่งร่างกลับคืนสภาผู้แทนราษฎร ปรากฏว่าสภาผู้แทนราษฎรก็ได้ลงมตินิยมนร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงมีผลให้มีพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ โดยมีการประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๖๑ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๓

สรุปสาระสำคัญ

พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓^(๓)

โดยที่ประเทศไทยมีความพยายามนำเอาหลักการประกันสังคมมาใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๗ และได้ออกเป็นพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๔๙๗ แต่ก็ยังไม่มีมีการประกาศใช้บังคับแต่อย่างใด จนกระทั่งมาถึงปี พ.ศ. ๒๕๓๓ จึงได้ออกเป็นพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และบังคับใช้กันมาตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๓๓ เป็นต้นมา

พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ นี้ เป็นกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม ที่มีหลักการสำคัญเพื่อมุ่งสร้างหลักประกันให้แก่ลูกจ้างและบุคคลอื่น ๆ โดยการจัดตั้งกองทุนประกันสังคมขึ้น เพื่อให้การช่วยเหลือแก่ลูกจ้างหรือบุคคลอื่นที่ เป็นผู้ประกันตน ในเรื่องการประสบอันตราย การคลอดบุตร การว่างงาน การทุพพลภาพ ซึ่งสามารถเกิดขึ้นแก่ลูกจ้างหรือบุคคล และการให้หลักประกันในกรณีเจ็บป่วย ชราภาพ และการตายซึ่งเกิดขึ้นกับทุก ๆ คน พระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดชัดเจนถึงหลักประกันที่ให้แก่ลูกจ้างและบุคคลอื่น ในส่วนของลูกจ้างนั้นเป็นลักษณะของการบังคับ โดยให้สถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ ยี่สิบคนขึ้นไปส่งเงินสมทบเข้ากองทุนร่วมกับลูกจ้างในสถานประกอบการนั้นกฎหมายให้ใช้บังคับแก่สถานประกอบการที่มีลูกจ้างสิบคนขึ้นไปเมื่อพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันที่กฎหมายนี้ใช้บังคับ ส่วนกรณีของบุคคลอื่น ๆ นั้น การสมัครเป็นผู้ประกันตนถือเป็นเรื่องสมัครใจ

แต่กฎหมายฉบับนี้ยกเว้นไม่ใช้บังคับ (๑) ข้าราชการและลูกจ้างประจำของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น ยกเว้นลูกจ้างชั่วคราว (๒) ลูกจ้างของรัฐบาลต่างประเทศหรือ องค์การระหว่างประเทศ (๓) ลูกจ้างของนายจ้างที่มีสำนักงานในประเทศและไปประจำทำงานในต่างประเทศ (๔) ครูหรือครูใหญ่ของโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน (๕) นักเรียน นักเรียนพยาบาล นิสิตหรือนักศึกษา หรือแพทย์ฝึกหัด ซึ่งเป็นลูกจ้างของโรงเรียน มหาวิทยาลัย หรือโรงพยาบาล และ (๖) กิจการหรือลูกจ้างอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

ให้มีการจัดตั้งกองทุนประกันสังคม โดยมีหลักการสำคัญคือ สามารถจ่ายประโยชน์ทดแทนแก่ผู้เอาประกันเมื่อสิทธิเกิดขึ้น แหล่งที่มาของเงินกองทุนหากจำแนกจะเป็นลักษณะดังต่อไปนี้ (๑) การจ่ายสมทบจากผู้เกี่ยวข้องโดยตรง เช่น กรณีนายจ้าง (๒) การจ่ายสมทบโดยผู้ประกันตน คือ ลูกจ้างหรือ

(๓) ดูรายละเอียดของพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ในภาคผนวกหน้า ๘๔

บุคคลอื่น (๓) จากภาษีของรัฐ คือ การจ่ายเงินสมทบจากรัฐบาลและเงินอุดหนุนจากรัฐบาล (๔) ดอกผลของเงินทุนในรูปดอกเบี้ย เงินปันผล เป็นต้น และ (๕) รายได้จากแหล่งอื่น ๆ เช่น ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ เงินเพิ่มเงินบริจาค เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินนายจ้าง เป็นต้น และให้มีการควบคุมดูแลกองทุน โดยกระทรวงการคลังพิจารณาเห็นชอบระเบียบต่าง ๆ จากการเสนอของคณะกรรมการสำนักงานประกันสังคม และให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบงบดุล การรับจ่ายเงินของกองทุน และรายงานงบดุลและการรับจ่ายให้รัฐสภาทราบ

ส่วนประโยชน์ทดแทนที่จะได้รับตามกฎหมายฉบับนี้ จำแนกออกได้เป็น ๒ ลักษณะด้วยกัน คือ (๑) ประโยชน์ทดแทนในรูปเงินสด ซึ่งจ่ายในกรณีการสูญเสียรายได้เนื่องจากการเจ็บป่วย ประสบอันตราย คลอดบุตร ทูพพลภาพ ชราภาพ สงเคราะห์บุตร และ (๒) ประโยชน์ทดแทนในรูปบริการและสิ่งของการบริการทางการแพทย์

ในการบริหารกองทุนประกันสังคม จะบริหารในรูปของคณะกรรมการ เรียกว่า "คณะกรรมการประกันสังคม" ซึ่งทำหน้าที่กำหนดนโยบาย คณะกรรมการชุดนี้รัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้ง ประกอบไปด้วย ผู้แทนจากนายจ้าง ผู้แทนจากลูกจ้าง ฝ่ายละห้าคน และให้เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมเป็นประธาน กับให้มีกรรมการอื่น ๆ อีก ๔ คน จากผู้แทนกระทรวงการคลัง กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานประมาณ และผู้แทนสำนักงานประกันสังคมเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อำนาจรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกิน ๕ คน เป็นที่ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านประกันสังคมด้านแรงงาน ด้านการแพทย์ ด้านกฎหมาย และด้านเศรษฐกิจ โดยมีสำนักงานประกันสังคมทำหน้าที่เป็นหน่วยธุรการ นอกจากนี้ก็ยังมีให้ "คณะกรรมการการแพทย์" ทำหน้าที่ในงานด้านการแพทย์ในพระราชบัญญัตินี้ และให้คณะกรรมการประกันสังคมหรือคณะกรรมการการแพทย์ มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อช่วยในการปฏิบัติภารกิจได้อย่างหนึ่งได้ด้วย

การเสนอร่างพระราชบัญญัติ

นับตั้งแต่มีการใช้บังคับ พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๓๓ เป็นต้นมา ปรากฏว่ากฎหมายประกันสังคมฉบับนี้ยังมีข้อบกพร่องและอุปสรรคอยู่หลายประการ อีกทั้งวิธีปฏิบัติตามกฎหมายประกันสังคมฉบับนี้มีบางเรื่องที่มีขั้นตอนการปฏิบัติยุ่งยากและสลับซับซ้อนซึ่งเป็นภาระแก่นายจ้าง นอกจากนี้ ก็ยังทำให้ลูกจ้างที่เป็นผู้ประกันตนไม่ได้รับสิทธิประโยชน์จากกฎหมายประกันสังคมฉบับนี้อย่างแท้จริง ด้วยเหตุนี้ คณะรัฐมนตรีที่มีนายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี จึงเห็นสมควรให้มีการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เสียใหม่ โดยวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๓๖ ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้ความเห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาต่อไป

ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...^(๔) เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ซึ่งนายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๓๖ ได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๓๖ โดยมีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ (๑) และมาตรา ๓๓ เพื่อให้ลูกจ้างชั่วคราวรายวันและลูกจ้างชั่วคราวรายชั่วโมงไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับอายุของลูกจ้างที่จะเป็นผู้ประกันตนได้

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ และมาตรา ๕๗ เพื่อเปลี่ยนฐานของค่าจ้างที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบและการจ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้จากค่าจ้างรายวันเป็นค่าจ้างรายเดือน

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ และมาตรา ๑๔ เพื่อปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการประกันสังคมและคณะกรรมการการแพทย์

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗ เพื่อปรับปรุงระยะเวลาการเสนองบดุลของกองทุนให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรอง

(๔) ดูรายละเอียดของร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ฉบับที่คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ในภาคผนวกหน้า ๑๓๗

(๕) เพิ่มเติมวรรคสองของมาตรา ๓๕ เพื่อเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ให้ผู้รับเหมาค่าแรงมีหน้าที่จ่ายเงินสมทบ และกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการหลุดพ้นจากความรับผิดในหนี้เงินสมทบและเงินเพิ่มเพียงเท่าที่ผู้รับเหมาค่าแรงได้นำส่งสำนักงาน

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๑ เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจ และฐานในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตนดังกล่าว และการสิ้นสุดการเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจ

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ เพื่อปรับปรุงระยะเวลาในการแจ้งเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมแบบรายการที่นายจ้างได้ยื่นไว้ต่อสำนักงาน

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสี่ของมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๕๓ และเพิ่มเติมมาตรา ๔๗ ทวิ เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณเงินสมทบและการจ่ายเงินสมทบของรัฐบาล นายจ้างและผู้ประกันตน

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๓ ทวิ และเพิ่มวรรคสองของมาตรา ๗๒ เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับประโยชน์ทดแทนและการคำนวณเงินทดแทนการขาดรายได้ของผู้ประกันตน

(๑๐) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๕ วรรคสามของมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ และมาตรา ๖๙ เพื่อปรับปรุงระยะเวลาในการจ่ายเงินสมทบที่จะก่อให้เกิดสิทธิรับประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีคลอดบุตร และกรณีทุพพลภาพ

(๑๑) เพิ่มมาตรา ๘๔ ทวิ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ให้เลขาธิการมีอำนาจขยายเวลาตามที่กำหนดได้

(๑๒) เพิ่มเติมมาตรา ๘๕ เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการอุทธรณ์คำสั่งของเลขาธิการ

(๑๓) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๖ และมาตรา ๙๗ เพื่อปรับปรุงอัตราโทษทางอาญาให้เหมาะสมขึ้น

(๑๔) เพิ่มเติมวรรคสามของมาตรา ๑๐๓ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การใช้บังคับกฎหมายสำหรับกิจการที่มีลูกจ้างน้อยกว่าสิบคน

(๑๕) แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสองของมาตรา ๑๐๔ และยกเลิกวรรคสามของมาตรา ๑๐๔ เพื่อปรับปรุงกำหนดเวลาในการจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรและกรณีชราภาพ

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีข้อขัดข้องและมีปัญหาในทางปฏิบัติเกิดขึ้นหลายประการ ทำให้ผู้ประกันตนไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายเจตนารมณ์ของกฎหมาย นอกจากนั้น วิถีปฏิบัติบางเรื่องในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวยังมีขั้นตอนการปฏิบัติที่ยุ่งยากสลับซับซ้อน เกิดภาระแก่นายจ้าง และไม่เอื้ออำนวยประโยชน์และการให้บริการแก่นายจ้างและผู้ประกันตน สมควรแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

การพิจารณาในวาระที่หนึ่ง

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๓๖ ผลการพิจารณาดังนี้

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม (นายไพฑูรย์ แก้วทอง) ได้แถลงหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัตินี้ และได้ชี้แจงเพิ่มเติม สรุปได้ว่า

หลักการในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ ก็เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ในประเด็นที่เพิ่มสิทธิประโยชน์ให้แก่ผู้ประกันตนและนายจ้าง และเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ส่วนเหตุผลนั้นก็เนื่องมาจากพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีข้อขัดข้องและมีปัญหาในทางปฏิบัติเกิดขึ้นหลายประการ ทำให้ผู้ประกันตนไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ตามที่เจตนารมณ์ของกฎหมาย นอกจากนั้นวิธีปฏิบัติบางเรื่องในพระราชบัญญัตินี้ยังมีขั้นตอนการปฏิบัติที่ยุ่งยาก เกิดภาระแก่นายจ้างซึ่งทำให้หน่วยงานที่รับผิดชอบไม่สามารถดำเนินการเพื่อประโยชน์ในการให้บริการแก่ผู้ประกันตนและนายจ้างได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นเพื่อให้การประกันสังคมตามพระราชบัญญัตินี้ สามารถอำนวยประโยชน์ให้แก่ผู้ประกันตนอย่างแท้จริง จึงสมควรแก้ไขพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ในประเด็นที่สำคัญ คือ

๑. แก้ไขหลักเกณฑ์การจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพแก่ผู้ประกันตนให้ได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้จนตลอดชีวิต ซึ่งเดิมได้รับประโยชน์ทดแทนเพียง ๑๕ ปี เท่านั้น

๒. แก้ไขหลักเกณฑ์การจ่ายประโยชน์ทดแทนกรณีคลอดบุตร โดยกำหนดให้ผู้ประกันตนที่ต้องหยุดงานเพื่อคลอดบุตรได้รับเงินสงเคราะห์เป็นการเหมาจ่ายในอัตราร้อยละ ๕๐ ของค่าจ้างเป็นเวลา ๙๐ วัน โดยคิดเป็นค่าจ้างเท่ากับ ๔๕ วัน ส่วนอีก ๔๕ วัน นายจ้างเป็นผู้จ่าย ซึ่งเดิมผู้ประกันตนได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้เพียง ๖๐ วัน เท่านั้น เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับสิทธิการลาคลอดของลูกจ้างหญิง

๓. แก้ไขหลักเกณฑ์การจ่ายประโยชน์ทดแทนกรณีตายให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับค่าทำศพแตกต่างกันตามระยะเวลาที่ได้จ่ายเงินสมทบและให้ทายาทได้รับเงินสงเคราะห์อีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งเดิมได้รับเท่ากันเป็นจำนวน ๑๐๐ เท่า ของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำสูงสุดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

๔. ขยายขอบเขตการช่วยเหลือผู้ประกันตนที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างให้ได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีคลอดบุตร กรณีทุพพลภาพ และกรณีตายต่อไปอีก ๖ เดือน นับแต่วันสิ้นสภาพเป็นลูกจ้าง ซึ่งเดิมได้รับสิทธิประโยชน์ทดแทนเฉพาะการรักษาพยาบาลในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กับกรณีคลอดบุตรเท่านั้น

๕. เปลี่ยนแปลงวิธีคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตนและวิธีนับระยะเวลาการส่งเงินสมทบที่ก่อให้เกิดสิทธิประโยชน์ในการรับประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนจากรายวันเป็นรายเดือน เพื่อให้ลูกจ้างได้รับสิทธิประโยชน์เร็วขึ้น ซึ่งเดิมกำหนดให้นับเป็นรายวันทำให้ลูกจ้างที่ได้รับค่าจ้างเป็นรายวันต้องใช้เวลานานในการสะสมจำนวนวันที่ส่งเงินสมทบที่ก่อให้เกิดสิทธิ

๖. กำหนดให้ลูกจ้างที่จะเริ่มประกันตนครั้งแรกต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๕ ปี และไม่เกิน ๖๐ ปี ซึ่งเดิมนั้นไม่ได้กำหนดไว้

๗. แก้ไขระยะเวลาในการแจ้งการเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงทั้งของลูกจ้างและนายจ้างที่ได้เคยยื่นไว้แล้ว เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับวิธีการส่งเงินสมทบ คือ ให้แจ้งได้ภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป ซึ่งเดิมให้แจ้งได้ภายใน ๑๕ วัน นับตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลง

๘. เปลี่ยนแปลงกำหนดเวลาการบังคับให้ประกันตนทดแทน กรณีสงเคราะห์บุตร และกรณีชราภาพ จะใช้บังคับเมื่อใดก็ได้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ซึ่งเดิมกำหนดให้ดำเนินการภายใน ๖ ปี นับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติมีผลใช้บังคับ

เมื่อรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม (นายไพฑูรย์ แก้วทอง) แถลงหลักการและเหตุผลแล้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นและตั้งข้อสังเกต แยกสรุปเป็นประเด็น ดังนี้

ก. ขอบเขตการใช้บังคับกฎหมาย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายสรุปได้ว่า

- ที่มีการยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ นั้นถูกต้องแล้ว เพราะลูกจ้างชั่วคราวรายชั่วโมง และรายวันนั้นมีการทำงานไม่ต่อเนื่องกัน ดังนั้นถ้ารัฐบาลไปจัดเก็บเงินสมทบ ก็อาจจะก่อให้เกิดปัญหา เช่น การส่งเงินสมทบ และการได้รับสิทธิประโยชน์ เป็นต้น หรืออาจเกิดความไม่ยุติธรรมกับลูกจ้างเหล่านี้ได้

- เห็นด้วยที่ไม่ให้แรงงานในภาคเกษตรกรรมเข้ามาอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม เพราะเป็นผู้ที่มีรายได้ไม่แน่นอน ซึ่งจะทำให้เกิดปัญหาในเรื่องการคำนวณเงินสมทบการประกันตน

- ไม่เห็นด้วยที่ไม่ให้ลูกจ้างชั่วคราวรายชั่วโมงหรือรายวันอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม โดยอ้างเหตุว่ามีการเข้าออกงานบ่อย แต่ในความเป็นจริงยังมีลูกจ้างรายชั่วโมงและรายวันของหน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจเป็นจำนวนมากซึ่งทำงานติดต่อกันตลอดทั้งปี เช่น ลูกจ้างของกรมชลประทานหรือลูกจ้างของหน่วยพิทักษ์ป่าของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นต้น

- ขอรอบถึงผลกระทบหรือปัญหาใด ๆ ที่จะเกิดขึ้น ในกรณีที่ตัดลูกจ้างชั่วคราวรายชั่วโมงและรายวันออกจากการบังคับตามกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม ซึ่งลูกจ้างเหล่านั้นได้ส่งเงินสมทบมาบ้างแล้ว

- ขอรอบถึงเหตุผลที่ไม่บัญญัติให้นำเอากฎหมายว่าด้วยประกันสังคมไปใช้บังคับแก่ลูกจ้างในภาคเกษตรกรรมซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ รวมทั้งผู้ใช้แรงงานในต่างประเทศ และผู้ประกอบการอาชีพในสาขาอื่น ๆ ด้วย

ข. เงื่อนไขเรื่องอายุของผู้ประกันตน

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายสรุปได้ว่า

- เห็นด้วยที่กำหนดขอบเขตอายุของผู้ประกันตนตามร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยกำหนดว่าต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์ และต้องมีอายุไม่เกิน ๖๐ ปีบริบูรณ์ เพราะเป็นการเหมาะสมและสอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวกับการใช้แรงงานเด็กอีกด้วย

- ไม่ควรกำหนดเงื่อนไขเรื่องอายุขั้นต่ำว่าต้องเป็นผู้มีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์ จึงจะเป็นผู้ประกันตนได้ เพราะในความเป็นจริงยังมีกฎหมายบางฉบับที่อนุญาตให้เด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์ ทำงานในบางประเภทได้ ดังนั้นจึงควรให้เด็กที่มีอายุไม่ถึง ๑๕ ปีบริบูรณ์ สามารถจะเข้าเป็นผู้ประกันตนได้ด้วย และไม่ควรมีกำหนดเงื่อนไขอายุขั้นต่ำที่สูงกว่าต้องเป็นผู้มีอายุไม่เกิน ๖๐ ปีบริบูรณ์ เพราะในปัจจุบันผู้มีอายุเกิน ๖๐ ปีบริบูรณ์เป็นจำนวนมากที่ยังทำงานอยู่ ดังนั้นจึงควรได้รับความช่วยเหลือตามกฎหมายว่าด้วยประกันสังคมด้วย

- แม้ว่าในปัจจุบัน ผู้ที่มีอายุเกิน ๖๐ ปีบริบูรณ์ ซึ่งถือเป็นผู้สูงอายุจะได้รับการช่วยเหลือตามกฎหมายในเรื่องของการประกันสุขภาพของกระทรวงสาธารณสุขก็ตามแต่งบประมาณในด้านนี้ก็ยังไม่เพียงพอ ดังนี้ ถ้าหากว่าผู้ที่มีอายุเกิน ๖๐ ปีบริบูรณ์ แต่ยังคงทำงานเป็นลูกจ้างซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยประกันสังคมอยู่ก็ควรที่จะให้สิทธิที่จะเข้าเป็นผู้ประกันตนได้ด้วย

- ในเมื่อกำหนดเงื่อนไขอายุของผู้จะเข้าประกันตนได้ตามร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว ไม่ทราบว่ามีมาตรการใดมาดูแลผู้ที่มีอายุยังไม่ถึง ๑๕ ปีบริบูรณ์ และผู้ที่มีอายุเกิน ๖๐ ปีบริบูรณ์ เมื่อบุคคลเหล่านี้ไม่มีโอกาสเข้าเป็นผู้ประกันตนได้ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

- ไม่เห็นด้วยที่กำหนดห้ามมิให้ผู้ที่มีอายุเกิน ๖๐ ปีบริบูรณ์เข้าเป็นผู้ประกันตน โดยเกรงว่าจะเป็นการเสี่ยงต่อการจ่ายเงินของกองทุนประกันสังคม เพราะเท่ากับเป็นการดำเนินนโยบายขัดกับหลักการของการประกันสังคมเดิมที่มุ่งสร้างหลักประกันให้ในกรณีชราภาพด้วย

ค. คณะกรรมการประกันสังคม

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายสรุปได้ว่า

- ไม่เห็นด้วยที่กำหนดให้เอาเจ้าหน้าที่ของทางราชการไปควบคุมการดำเนินงานในหน่วยงานประกันสังคม แต่ควรที่จะให้บุคคลภายนอกเข้ามาดำเนินการ เพราะระบบราชการมีความยุ่งยากซับซ้อนในการกำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ อีกทั้งราชการนั้นมุ่งแต่การออมเงินมากกว่าการให้ความช่วยเหลือ นอกจากนี้การดำเนินการต่าง ๆ ก็ยังล่าช้าด้วย

- ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้เสนอในขณะที่ยังมีการพิจารณากฎหมายเกี่ยวกับการจัดตั้งกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม จึงควรชะลอการเสนอเอาไว้ก่อน เพราะสาระสำคัญในเรื่องคณะกรรมการตามมาตรา ๕ ที่กำหนดให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานกรรมการของคณะกรรมการประกันสังคม แต่จะเห็นได้ว่าสำนักงานประกันสังคมได้ย้ายไปสังกัดในกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ดังนั้นประธานกรรมการของคณะกรรมการประกันสังคมจึงควรเป็นปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

- การแก้ไขเพิ่มเติมในเรื่องคณะกรรมการประกันสังคม ควรที่จะกำหนดให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานกรรมการของคณะกรรมการประกันสังคมหรือไม่ เพราะถ้ากำหนดให้ปลัดกระทรวงมาเป็นประธานกรรมการแล้วเกรงว่าการทำงานระหว่างผู้ที่กำหนดนโยบายกับผู้ปฏิบัติจะไม่สอดคล้องกัน ซึ่งอาจทำให้การดำเนินงานประกันสังคมไม่สามารถบรรลุผลตามเป้าหมายได้

- การเข้ามาเป็นกรรมการของคณะกรรมการประกันสังคมตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่ได้กำหนดวิธีการเข้ามาเป็นกรรมการให้ชัดเจน จึงเกรงว่าอาจเป็นช่องโหว่ของกฎหมายที่อาจมีผู้อาศัยเข้ามาแสวงหาประโยชน์แก่ตนได้

ง. เงินกองทุน

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายสรุปได้ว่า

- ไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยประกันสังคมในครั้งนี้ หากเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อต้องการเพิ่มเงินของกองทุนมากกว่าจะเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อต้องการช่วยเหลือผู้ที่ด้อยโอกาสในสังคม

- เป็นที่น่าสังเกตว่าเงินของกองทุนประกันสังคมมีอยู่เป็นจำนวนมาก แต่ไม่สามารถบริหารการเงินให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้ จึงเห็นว่าควรจะนำเงินของกองทุนประกันสังคมเหล่านั้นมาช่วยเหลือในด้านอื่น ๆ ของผู้ประกันตนด้วย เป็นต้นว่าช่วยเหลือผู้ชราภาพ ทำเป็นกองทุนพิเศษสำหรับผู้ประกันตน การประกันชีวิต ให้ผู้ประกันตนสร้างโรงพยาบาลหรือที่อยู่อาศัยเพื่อช่วยเหลือผู้ประกันตน

- การบริหารการเงินของกองทุนประกันสังคม เท่าที่ผ่านมามักจะเป็นฝ่ายของรัฐบาลเป็นผู้บริหารทั้งหมด ซึ่งเมื่อคำนึงถึงการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมแล้ว จะเห็นว่าเป็นการจ่ายของทั้งสามฝ่ายด้วยกัน คือ ฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายนายจ้าง และฝ่ายลูกจ้าง ดังนั้น การบริหารการเงินของกองทุนประกันสังคม จึงควรให้ทั้งสามฝ่ายได้เข้ามามีอำนาจบริหารได้อย่างเท่าเทียมกันด้วย

- ไม่เห็นด้วยที่ขยายระยะเวลาการเสนอบุคคลต่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินและรายงานต่อรัฐมนตรีและรัฐสภาออกไปจากกำหนดเดิม เพราะระยะเวลาตามที่กำหนดไว้เดิมนั้นก็เหมาะสมแล้ว อีกทั้งเป็นที่น่าสังเกตเห็นว่าแม้จะกำหนดระยะเวลาไว้ก็ตาม แต่ขณะนี้ก็ยังไม่มีการรายงานให้รัฐสภาได้ทราบเลย

- กองทุนเงินทดแทน ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ นั้น มีลักษณะเหมือนกับกองทุนประกันสังคม น่าจะเกิดการซ้ำซ้อนกัน อีกทั้งยังเป็นภาระแก่นายจ้างที่ต้องจ่ายเงินสมทบเข้าทั้งสองกองทุน ซึ่งสาเหตุนี้ทำให้นายจ้างต้องรับภาระมากขึ้น จึงทำให้นายจ้างพยายามผลักดันการดังกล่าวโดยการนำไปคิดรวมกับเรื่องของเงินทุนในการผลิต อันเป็นเหตุหนึ่งของการเพิ่มราคาสินค้าอีกด้วย ดังนั้น ควรที่จะยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ แล้วนำมารวมเข้ากับกองทุนประกันสังคมน่าจะเหมาะสมกว่า

การบริหารการเงินของกองทุนประกันสังคม ควรจะบริหารในด้านการนำเงินมาใช้ในการป้องกันด้วย มิใช่จะรอให้ความช่วยเหลือเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นแล้วเท่านั้น นอกจากนี้ก็ควรให้รัฐบาลเข้ามาดูแลและบริหารอย่างจริงจัง เพื่อให้ผู้ประกันตนจะได้รับเงินประโยชน์ทดแทน โดยรวดเร็วและสะดวกมากยิ่งขึ้น

จ. การสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายสรุปได้ว่า

- ไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๑ วรรคแรก (๔) ที่กำหนดให้ความเป็นผู้ประกันตนสิ้นสุดลงต่อเมื่อไม่ส่งเงินสมทบติดต่อกันสามเดือน แต่ในมาตรา ๔๑ วรรคสอง ได้บัญญัติว่าความเป็นผู้ประกันตนสิ้นสุดลงต่อเมื่อภายในเดือนแรกไม่ส่งเงินสมทบ เพราะเป็นการบัญญัติกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกันและไม่เป็นการประนีประนอมหรือให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกันตนตามวัตถุประสงค์ของการประกันสังคมอย่างแท้จริง แต่ดูเหมือนกับเป็นการมุ่งในเรื่องตัวเงินของกองทุนมากกว่า

- ไม่เห็นด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๓๙ ในกรณีการสิ้นสุดของความเป็นผู้ประกันตน เพราะการบัญญัติไว้เช่นนี้เท่ากับเป็นการบีบบังคับผู้ประกันตนต้องหาเงินเพื่อนำมาจ่ายเป็นเงินสมทบ ซึ่งอาจทำให้ผู้ประกันตนต้องเดือดร้อน ถ้าหากว่าไม่มีเงินจ่าย ดังนั้นควรแก้ไขเสียใหม่

ฉ. เงินประโยชน์ทดแทน

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายสรุปได้ว่า

- ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้อุดช่องว่างของกฎหมายฉบับเดิมให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น อย่างเช่น การจ่ายค่าทำศพ ซึ่งกฎหมายฉบับเดิมกำหนดให้จ่ายหนึ่งร้อยเท่าของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำ แต่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้กำหนดให้จ่ายตามความเหมาะสมกับสภาวะการณ โดยให้ออกเป็นกฎกระทรวงและต้องได้รับไม่น้อยกว่ากฎหมายฉบับเดิม และให้ทายาทได้รับเงินสงเคราะห์ได้ด้วย

- ไม่เห็นด้วยในเรื่องเงินประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร ที่กำหนดให้ได้รับเงินสงเคราะห์เนื่องจากการหยุดงานเพื่อคลอดบุตรได้เพียงสองครั้งไม่ว่าจะคลอดกี่ครั้งก็ตาม เพราะเป็นการบัญญัติกฎหมายที่เป็นการก้าวกัดสิทธิในเรื่องดังกล่าวมากเกินไป ดูเหมือนกับว่ารัฐบาลมีนโยบายที่ต้องการจะควบคุมการกำเนิดประชากร โดยนำมาแทรกไว้ในกฎหมายว่าด้วยประกันสังคมด้วย

ช. การประชาสัมพันธ์ความรู้ความเข้าใจในระบบประกันสังคม

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายสรุปได้ว่า

- ควรให้มีการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันสังคม ตามกฎหมายว่าด้วยประกันสังคมให้มากขึ้น เพราะเป็นที่น่าสังเกตว่าผู้ประกันตนยังไม่มีความรู้และความเข้าใจในระบบประกันสังคมดีพอ

ข. การให้บริการของโรงพยาบาลที่เข้าร่วมกองทุนประกันสังคม

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายสรุปได้ว่า

- โรงพยาบาลที่เข้าร่วมในโครงการของสำนักงานประกันสังคมให้บริการแก่ผู้ประกันตนไม่ดีพอ น่าจะมีการตรวจสอบในเรื่องนี้ด้วย และเป็นที่น่าสังเกตว่า การให้บริการที่ยังไม่ดีพอของโรงพยาบาลที่เข้าร่วมกองทุนประกันสังคม อาจมีสาเหตุเนื่องมาจากการกำหนดอัตราค่ารักษาพยาบาลต่อหัวต่อคนต่อปีในอัตราที่สูงมาก ดังนั้น ควรที่จะกำหนดอัตราค่ารักษาพยาบาลให้เหมาะสมเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

- ไม่ควรจะจำกัดให้ผู้ประกันตนเข้ารับบริการได้เฉพาะในโรงพยาบาลที่ผู้ประกันตนได้ตกลงไว้กับกองทุนประกันสังคมเท่านั้น แต่ควรให้ผู้ประกันตนสามารถเข้ารับบริการได้ในทุกโรงพยาบาลที่เข้าร่วมในโครงการของสำนักงานประกันสังคม

- บัตรประกันสังคมที่ใช้อยู่ในปัจจุบันไม่ทันสมัยและไม่สามารถจะอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกันตนได้ ดังนั้น จึงควรจะหาวิธีการทำบัตรประกันสังคมเสียใหม่เป็นระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อจะได้เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกันตนได้ โดยอาจให้ใช้บัตรประกันสังคมแทนเงินสดได้ด้วย

ฉ. บทกำหนดโทษ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายสรุปได้ว่า

- ไม่เห็นด้วยที่ลดอัตราการลงโทษลงกึ่งหนึ่ง ในกรณีที่นายจ้างไม่ส่งเงินสมทบ เพราะอัตราโทษตามกฎหมายเดิมนั้นเหมาะสมแล้ว และก็ใช้ควบคุมดูแลการประกันสังคมอย่างมีประสิทธิภาพมาโดยตลอด

- รัฐบาลควรนำมาตรการการลงโทษดังกล่าวในเรื่องนี้ไปใช้บังคับกับฝ่ายรัฐบาลด้วย ในกรณีที่รัฐบาลค้างจ่ายหรือไม่ส่งเงินสมทบ

- เรื่องบทกำหนดโทษนี้ เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงถ้าหากว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้อาศัยช่องว่างของกฎหมายเพื่อนำไปแสวงหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเอง

ญ. บทเฉพาะกาล

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายสรุปได้ว่า

- ในบทเฉพาะกาลที่กำหนดว่าเมื่อจะประกาศใช้กฎหมายประกันสังคมบังคับแก่นายจ้างที่มีลูกจ้างน้อยกว่า ๑๐ คน หรือการจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนกรณีสงเคราะห์บุตร กรณีชราภาพ หรือกรณีว่างงานให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกานั้น การกำหนดกฎหมายเอาไว้เช่นนี้ไม่น่าจะถูกต้อง เพราะเป็นการกำหนดไว้กว้างเกินไป ดังนั้นควรที่จะกำหนดเอาไว้ให้ชัดเจนและแน่นอนว่าจะดำเนินการเมื่อใด ซึ่งจะทำให้มีการเตรียมตัวหรือความพร้อมที่จะดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

- เห็นด้วยกับเหตุผลที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดว่า เมื่อจะใช้บังคับกฎหมายประกันสังคมแก่นายจ้างที่มีลูกจ้างน้อยกว่า ๑๐ คน ในกรณีสงเคราะห์บุตรและกรณีชราภาพ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา หากเป็นเพราะรัฐบาลมีเจตนาที่จะใช้บังคับกฎหมายประกันสังคมแก่กลุ่มบุคคลดังกล่าวนี้ให้เร็วกว่ากฎหมายเดิม

เมื่อการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยุติแล้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม (นายไพฑูรย์ แก้วทอง) ได้ตอบชี้แจงว่า

๑. ในหลักการได้มีการเสนอขอแก้ไขเพิ่มเติม ๑๕ ประเด็นด้วยกัน โดยเฉพาะในประเด็นที่ ๑ ที่กำหนดให้ลูกจ้างชั่วคราวรายวันและลูกจ้างชั่วคราวรายชั่วโมงไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม และกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับอายุของลูกจ้างที่จะประกันตน ในประเด็นที่ ๒ กำหนดให้เอาค่าจ้างที่คิดเป็นรายเดือนมาเป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบและการจ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้ ซึ่งทั้งสองประเด็นดังกล่าวนี้ รัฐบาลถือว่าเป็นหลักการที่สำคัญ ส่วนอีก ๑๓ ประเด็นที่เหลือนั้นเป็นเรื่องในรายละเอียดซึ่งอาจจะขอแปรญัตติได้ในขั้นกรรมาธิการ

๒. การที่ได้กำหนดกฎหมายว่าด้วยประกันสังคมไม่ครอบคลุมไปถึงลูกจ้างชั่วคราวไม่ว่าจะเป็นรายวันหรือรายชั่วโมงนั้น ก็เพราะในความเป็นจริงแล้วจะเห็นว่าลูกจ้างในลักษณะดังกล่าวนี้มักจะเปลี่ยนงานอยู่บ่อย ๆ ดังนี้ จึงมักจะส่งเงินสมทบไม่ครบตามเกณฑ์ที่จะได้สิทธิประโยชน์ตามกฎหมายนี้ นอกจากนั้น ถ้าลูกจ้างชั่วคราวเหล่านี้ต้องการได้รับความคุ้มครองในการทำงานก็อาจจะสมัครเข้าเป็นสมาชิกของกองทุนเงินทดแทน ซึ่งก็ถือเป็นการประกันสังคมอีกทางหนึ่งได้

๓. การดำเนินการจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทน ในกรณีสงเคราะห์บุตรและในกรณีชราภาพนั้น จะเห็นได้ว่าตามกฎหมายฉบับเดิมได้กำหนดให้ดำเนินการในเรื่องดังกล่าวภายในหกปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มีผลใช้บังคับซึ่งจะครบกำหนดภายในปี ๒๕๓๙ แต่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เสนอขอแก้ไขเพิ่มเติม โดยกำหนดว่าถ้าจะใช้บังคับในเรื่องดังกล่าวเมื่อใดก็สามารถตราเป็นพระราชกฤษฎีกาได้เลย ซึ่งเหตุผลที่แก้ไขเพิ่มเติมในประเด็นนี้ก็เพราะรัฐบาลต้องการที่จะให้มีการดำเนินการในเรื่องดังกล่าว โดยให้เร็วที่สุดและเพื่อจะให้เกิดความคล่องตัวในทางปฏิบัติถ้าจะดำเนินการในเรื่องนี้

๔. การใช้บังคับกฎหมายว่าด้วยประกันสังคมแก่กิจการที่มีลูกจ้างน้อยกว่า ๑๐ คนนั้น กฎหมายฉบับเดิมไม่ได้กำหนดไว้ แต่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้กำหนดไว้ว่าถ้าจะใช้บังคับเมื่อใดก็ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา เพื่อต้องการให้ลูกจ้างเหล่านี้ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยประกันสังคมด้วยเช่นกัน

๕. สาเหตุที่มีผู้มารับเงินทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยประกันสังคมเป็นจำนวนน้อย เพราะผู้ประกันตนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจระบบประกันสังคมดีพอ ดังนั้น จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้ประกันตนมาใช้สิทธิเป็นจำนวนน้อย แต่จากการตรวจสอบในขณะนี้พบว่าสถิติของผู้ประกันตนที่มาใช้สิทธิได้เพิ่มจำนวนมากขึ้น ดังจะเห็นได้ว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๓๔ มีการจ่ายเงิน ๗๐๐-๘๐๐ ล้านบาท ในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ มีจ่ายเงินเพิ่มเป็น ๒,๐๐๐ ล้านบาท และในปี พ.ศ. ๒๕๓๖ มีการจ่ายเงินเพิ่มขึ้นเป็น ๗,๐๐๐ ล้านบาท

๖. กรณีที่โรงพยาบาลในโครงการประกันสังคมไม่ให้ความสะดวกแก่ผู้ประกันตน และมีการให้บริการยังไม่ดีพอ นั้น ในเรื่องนี้ได้มีคณะกรรมการการแพทย์ดูแลควบคุมอยู่ และได้มีการกำหนดมาตรฐานของโรงพยาบาลที่จะเข้าร่วมโครงการไว้ด้วย อย่างเช่น กำหนดไว้ว่าต้องมีจำนวนเตียงไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เตียง หรือต้องมีบริการรักษาโรคอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๑๒ สาขาโรค เป็นต้น และเมื่อได้เข้ามาร่วมในโครงการแล้วก็จะมีความคณะกรรมการการแพทย์คอยตรวจสอบดูแลอยู่ตลอดเวลา

๗. ในประเด็นของการเข้ารับการรักษาพยาบาลของผู้ประกันตนนั้น กองทุนประกันสังคมไม่ได้จำกัดให้ผู้ประกันตนต้องเข้ารับการรักษาพยาบาลเฉพาะในโรงพยาบาลที่ตนได้แจ้งความจำนงไว้ต่อกองทุนประกันสังคมเท่านั้น แต่ให้เข้ารับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลอื่นได้ด้วย อย่างเช่นในกรณีที่ได้รับอุบัติเหตุในท้องที่อื่นที่มีได้อยู่ในพื้นที่ของโรงพยาบาลที่ตนแจ้งชื่อไว้ ก็ให้เข้ารับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลอื่นที่อยู่ในท้องที่เกิดอุบัติเหตุได้ แต่ต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของกองทุนประกันสังคมได้ทราบด้วย

๘. สำนักงานประกันสังคมได้มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับระบบการประกันสังคมอยู่แล้ว และก็จะทำการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้มากขึ้นต่อไป

ต่อจากนั้นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม (พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ) ได้ชี้แจงต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร สรุปได้ดังนี้

๑. ระบบที่จะทำให้ประชาชนในประเทศมีชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นนั้น มีอยู่ด้วยกัน ๒ ระบบ ได้แก่ (๑) ระบบประกันสังคม คือการเฉลี่ยความสุข ความทุกข์ของประชาชนในสังคม โดยรัฐบาลเข้ามามีส่วนร่วมด้วย และ (๒) ระบบการสวัสดิการสังคม คือ การที่รัฐบาลเข้ามาดูแลและให้ความช่วยเหลือสังคมเอง ซึ่งระบบประกันสังคมของประเทศไทยนั้น ได้พยายามสร้างระบบนี้ขึ้นมาโดยมีการศึกษาอย่างจริงจังและต่อเนื่องมาโดยตลอด โดยเริ่มตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๔๙๗ จนกระทั่งได้มีการประกาศใช้กฎหมายว่าด้วยประกันสังคมฉบับปัจจุบัน และเป็นที่น่าสังเกตว่าในโลกนี้ก็มิเพียงไม่กี่ประเทศเท่านั้นที่รัฐได้เข้ามามีบทบาทช่วยเหลือในด้านการประกันสังคม เพราะประเทศส่วนใหญ่แล้วการประกันสังคมมักจะเป็นการดำเนินการกันเองระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างเท่านั้น

๒. สำหรับเงินกองทุนของสำนักงานประกันสังคมนั้น จะมีสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินดูแล และตรวจสอบอยู่แล้ว จึงไม่น่าเป็นห่วง และเงินจำนวนนี้ก็ได้นำไปฝากไว้กับธนาคารต่าง ๆ เพื่อก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อผู้ประกันตนเองให้มากที่สุด อย่างเช่น เกิดดอกผลของเงินกองทุนหรือเมื่อผู้ประกันตนไปกู้เงินกับธนาคารที่รับฝากเงินของกองทุนไว้ ก็จะได้ดอกเบี้ยต่ำ เป็นต้น

๓. ในปัจจุบันทางสำนักงานประกันสังคมได้มีแนวความคิดที่จะพัฒนาปรับปรุงเงินกองทุนให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ประกันตนให้มากขึ้น และนอกจากนี้ก็ยิ่งจะให้ความคุ้มครองครอบคลุมไปถึงแรงงานด้านอื่น ๆ อีกด้วยในอนาคต

๔. ในเรื่องการให้บริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลที่อยู่ในโครงการของกองทุนประกันสังคมนั้น จากการตรวจสอบแล้วพบว่ากรร้องเรียนในเรื่องการให้บริการไม่ดีขึ้น ได้ลดลงเป็นจำนวนมาก และนอกจากนี้ยังได้มีการขยายการให้บริการของโรงพยาบาลที่จะเข้าร่วมกับกองทุนประกันสังคมไปยังจังหวัดอำเภอ และสถานีอนามัยของตำบลอีกด้วย

๕. ส่วนในปัญหาของผู้ที่มีอายุเกิน ๖๐ ปี ไม่ใช่ว่าจะไม่สามารถเอาประกันตนได้เลย เพราะถ้าเคยประกันตนไว้แม้ต่อมาจะมีอายุเกิน ๖๐ ปี ก็ยังสามารถที่จะเอาประกันตนต่อไปได้ แต่ถ้าหากไม่เคยเป็นผู้ประกันตนเลยและมีอายุเกิน ๖๐ ปีแล้ว ก็ไม่อาจจะเป็นผู้ประกันตนตามกฎหมายว่าด้วยประกันสังคมนี้ได้

มติที่ประชุม

เมื่อการอภิปรายยุติแล้วที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติในวาระที่หนึ่งรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นมาคณะหนึ่ง จำนวน ๓๑ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยกำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. .... ประกอบด้วย

๑. นายจิตร ชัยนิคม	๒. นายเจริญ จรรย์โกมล
๓. นายเฉลิมชัย เอียสกุล	*๔. นายชวลิต อาคมธน
๕. นายชัย ชิดชอบ	๖. นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ
๗. นายณรงค์ นุ่นทอง	๘. พันตรี เทอดฤทธิ์ บุญญฤทธิ์
๙. นายธานินทร์ ใจสมุทร	๑๐. นายธานี ยี่สาร
๑๑. นายประเทือง ปานลักษณ์	๑๒. นายประพันธ์ คุณมี
๑๓. นายประวิช รัตนเพียร	๑๔. นายประสพ บุษราคัม
*๑๕. นายพนัส ไทยล้วน	*๑๖. นายไพฑูรย์ แก้วทอง
๑๗. นายมัน พันธโนทัย	*๑๘. นายไมตรี ตันเต็มทรัพย์
๑๙. นายวิเชียร ขาวขำ	๒๐. นายวิทยา แก้วภราดัย
๒๑. นายวิทยา ศรีจันทร์	๒๒. นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร
*๒๓. นายสนธิ จันทรวงศ์	๒๔. นายสมพัฒน์ กัลยาวิสัย
๒๕. นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	*๒๖. นายสุเมธ พรหมพันท้าว
๒๗. นายเสกสรร แสนภูมิ	๒๘. นายอาคม สุวรรณนพ
๒๙. นายอารยะ ชุมดวง	*๓๐. นายอำพล สิงห์โกวินท์
๓๑. นายโอวาท จุลโคตร	

* หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

การพิจารณาในวาระที่สอง

เมื่อคณะกรรมการวิสามัญ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เสร็จแล้ว จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ พร้อมด้วยรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ^(๕) ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร และได้บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๓๗

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๓๗ ผลการพิจารณา มีดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข

(๕) ดูรายงานผลการพิจารณาและร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญ สภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาเสร็จแล้ว ในภาคผนวกหน้า ๑๕๕

มาตรา ๕

มีการแก้ไข

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการประกัน
สังคม" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทย รองงานและสวัสดิการสังคม เป็นประธาน
กรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข และผู้แทนสำนัก
งบประมาณ เป็นกรรมการ กับผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละเท่า ๆ กัน
แต่ไม่เกินฝ่ายละห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และเลขาธิการเป็นกรรมการ
และเลขานุการ"

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นว่าความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘ ที่ว่า
"..... ผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละเท่า ๆ กัน แต่ไม่เกินฝ่ายละห้าคน ซึ่งรัฐมนตรี
แต่งตั้งเป็นกรรมการและเลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ" นั้น เป็นการบัญญัติกฎหมายที่ทำให้ผู้อ่าน
เมื่ออ่านแล้วจะทำให้เกิดความสงสัยว่าผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการนั้น
จะได้เป็นเลขาธิการด้วยหรืออย่างไร หรือผู้ที่ เป็นเลขาธิการนั้นมีใช่มาจากผู้แทนฝ่ายนายจ้างหรือผู้แทนฝ่าย
ลูกจ้างซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ซึ่งอ่านแล้วเกิดความสับสนและไม่ชัดเจน ดังนี้ ควรที่จะบัญญัติความดังกล่าว
เสียใหม่ให้ถูกต้องและชัดเจน

เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายเสร็จแล้ว คณะกรรมาธิการวิสามัญได้ตอบชี้แจง
สรุปได้ว่า ความที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘ นั้น เลขาธิการก็หมายความว่าถึงเลขาธิการสำนักงาน
ประกันสังคม ซึ่งจะได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการโดยตำแหน่งซึ่งก็จะเป็นเลขานุการของคณะกรรมการประกัน
สังคมด้วย มีใช่แต่งตั้งขึ้นใหม่จากผู้แทนฝ่ายนายจ้างหรือผู้แทนฝ่ายลูกจ้างแต่อย่างใด และการบัญญัติความ
ดังกล่าวนี้ก็เป็นไปตามรูปแบบของการเขียนกฎหมายที่เคยถือปฏิบัติกันสืบมา

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมาธิการวิสามัญ

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข
ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข
ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข
ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข
ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข
ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๙ ผู้ใดเคยเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ โดยจ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองเดือน และต่อมาความเป็นผู้ประกันตนได้สิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๘(๒) ถ้าผู้นั้นประสงค์จะเป็นผู้ประกันตนต่อไป ให้แสดงความจำนงต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน

จำนวนเงินที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งต้องส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๔๖ วรรคสอง ให้เป็นไปตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้โดยให้คำนึงถึงความเหมาะสมกับสภาพทางเศรษฐกิจในขณะนั้น ๆ ด้วย

ให้ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งนำส่งเงินสมทบเข้ากองทุนเดือนละครั้งภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป

ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งซึ่งไม่ส่งเงินสมทบหรือส่งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคสาม ต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินสมทบที่ยังมิได้นำส่งหรือของจำนวนเงินสมทบที่ยังขาดอยู่ นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ สำหรับเศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันหรือกว่านั้นให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง"

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการวิสามัญ

มาตรา ๑๓

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๔

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๕

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๖

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๗

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗ ทวิ แห่งพระราช

บัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

“มาตรา ๑๗ ทวิ ในกรณีที่นายจ้างไม่นำส่งเงินสมทบ๑๕หรือนำส่งไม่ครบตามกำหนดเวลาในมาตรา ๑๗ วรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีค่าเดือนเป็นหนังสือให้นายจ้างนำเงินสมทบที่ค้างชำระและเงินเพิ่มมาชำระภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น ถ้านายจ้างได้รับค่าเดือนดังกล่าวแล้วแต่ยังไม่นำเงินสมทบที่ค้างชำระและเงินเพิ่มมาชำระภายในกำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินเงินสมทบและแจ้งเป็นหนังสือให้นายจ้างนำส่งได้ ดังนี้

(๑) ถ้านายจ้างเคยนำส่งเงินสมทบมาแล้ว ให้ถือว่าจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างมีหน้าที่นำส่งในเดือนต่อมาแต่ละเดือนมีจำนวนเท่ากับจำนวนเงินสมทบในเดือนที่นายจ้างได้นำส่งแล้วเดือนสุดท้ายเต็มเดือน

(๒) ถ้านายจ้างซึ่งมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้แต่ไม่ยื่นแบบรายการตาม มาตรา ๓๔ หรือยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ แล้ว แต่ไม่เคยนำส่งเงินสมทบ หรือยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ โดยแจ้งจำนวนและรายชื่อลูกจ้างน้อยกว่าจำนวน ลูกจ้างที่มีอยู่จริง ให้ประเมินเงินสมทบจากแบบรายการที่นายจ้างเคยยื่นไว้ หรือ จากจำนวนลูกจ้างที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบ แล้วแต่กรณี โดยถือว่าลูกจ้างแต่ละคน ได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือนในอัตราที่ได้เคยมีการยื่นแบบรายการไว้ แต่ถ้าไม่เคย มีการยื่นแบบรายการหรือยื่นแบบรายการไม่ครบถ้วน ให้ถือว่าลูกจ้างแต่ละคนได้รับ ค่าจ้างรายเดือนไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง แรงงานที่ใช้บังคับอยู่ในท้องที่นั้น คู่ด้วยสามสิบ

ในกรณีที่มีการพิสูจน์ได้ภายในสองปีนับแต่วันที่มีการแจ้งการประเมิน เงินสมทบตามวรรคหนึ่งว่าจำนวนเงินสมทบที่แท้จริงที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องนำส่ง มีจำนวน มากกว่าหรือน้อยกว่าจำนวนเงินสมทบที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินไว้ ตาม (๑) หรือ (๒) ให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งผลการพิสูจน์ให้นายจ้างทราบภายในสามสิบวันนับแต่ วันที่ทราบผลการพิสูจน์ เพื่อให้นายจ้างนำส่งเงินสมทบเพิ่มเติมภายในสามสิบวันนับแต่ วันที่ได้รับแจ้ง หรือนำส่งคำขอต่อสำนักงานเพื่อขอให้คืนเงินสมทบ ถ้านายจ้างไม่มา รับเงินดังกล่าวคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ทราบผลการพิสูจน์ ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน การนำส่งค่าเดือน การแจ้งจำนวนเงินสมทบที่ประเมินได้ และการแจ้ง ผลการพิสูจน์ ให้นำความในมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการวิสามัญ

มาตรา ๑๘

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๙

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๒๐ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๑ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๒ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๓ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๔	มีการแก้ไข

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๔ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร สำหรับตนเองหรือภริยา หรือสำหรับหญิงซึ่งอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยากับผู้ประกันตนโดยเปิดเผยตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดถ้าผู้ประกันตนไม่มีภริยา ทั้งนี้ ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดเดือน

ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร ให้ผู้ประกันตนแต่ละคนมีสิทธิได้รับสำหรับการคลอดบุตรคนละไม่เกินสองครั้ง"

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น สรุปได้ดังนี้

- ไม่เห็นด้วยที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๔ ของพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อกำหนดให้หญิงที่อยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยากับผู้ประกันตนแต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตรด้วย เพราะการกำหนดให้สิทธิแก่หญิงที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสกับชาย อาจทำให้เป็นการสนับสนุนการอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยาโดยไม่จดทะเบียนสมรสกันมากขึ้น ซึ่งจะเป็นเหตุให้ขัดกับขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมไทย และอาจก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมได้อีกด้วย

- ถ้าหากผู้ประกันตนมีทั้งภริยาที่ได้จดทะเบียนสมรสและภริยาที่อยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยา จะกำหนดให้ภริยาประเภทใดบ้างได้รับสิทธิตามกฎหมายนี้
- การกำหนดให้สิทธิแก่หญิงที่อยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยากับผู้ประกันตนเช่นนี้ ในทางปฏิบัติเกรงว่าจะมีการอาศัยช่องโหว่ของกฎหมายทำการทุจริตขึ้นได้ โดยเฉพาะคนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย

คณะกรรมการวิสามัญตอบชี้แจง สรุปได้ว่า

- การให้สิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตรตามมาตรา ๖๕ นี้ มีปัญหาในทางปฏิบัติหลายประการ กล่าวคือ เดิมกฎหมายใช้คำว่า "คู่สมรส" แต่ต่อมาได้เปลี่ยนเป็นคำว่า "ภริยา" ซึ่งหมายถึง ต้องมีการจดทะเบียนสมรสด้วยจึงจะได้สิทธิตามมาตรานี้ และในความเป็นจริงแล้วก็มีผู้ประกันตนเป็นจำนวนมากพอสมควรที่มีหลักฐานว่าอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยาแต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสกัน ดังนั้นจึงไม่ได้รับสิทธิดังกล่าว นอกจากนี้ในปัจจุบันยังพบว่าได้มีชนกลุ่มน้อยเข้ามาทำงานมากขึ้น ซึ่งชนกลุ่มน้อยเหล่านี้ยังไม่มีหลักฐานทางทะเบียนและไม่มียบัตรประชาชนจึงไม่อาจทำการสมรสได้ แต่จะเห็นได้ว่ากลุ่มบุคคลที่กล่าวมาข้างต้นเป็นผู้ที่เข้ามาทำงานและอยู่ในระบบประกันสังคม แต่ก็ไม่อาจได้รับสิทธิตามกฎหมายได้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมให้สิทธิแก่หญิงที่อยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยาด้วย เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในทางปฏิบัติ

- ในการจ่ายประโยชน์ทดแทนให้แก่ภริยาของผู้ประกันตนตามมาตรา ๖๕ นี้ กองทุนประกันสังคมได้กำหนดระเบียบในการจ่ายไว้แล้วโดยจะพิจารณาจากหลักฐานการสมรสก่อน กล่าวคือ ต้องดูว่าการจดทะเบียนสมรสหรือไม่ก่อน ถ้าไม่มีการจดทะเบียนสมรสก็จะตรวจสอบหลักฐานว่าได้อยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยาหรือไม่

- เหตุผลที่เพิ่มความว่า "สำหรับหญิงที่อยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยากับผู้ประกันตนโดยเปิดเผยตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด ถ้าผู้ประกันตนไม่มีภริยา" ทั้งนี้ เพราะเป็นการบัญญัติเพื่อเปิดโอกาสให้หญิงซึ่งไม่ได้จดทะเบียนสมรสกับผู้ประกันตน แต่ได้อยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยาตามความเป็นจริง และผู้ประกันตนไม่มีหญิงอื่นเป็นภริยาอยู่อีก ให้ได้รับสิทธิตามกฎหมายฉบับนี้ด้วย อันจะทำให้เป็นการส่งเสริมและช่วยเหลือครอบครัวของผู้ประกันตนได้อีกทางหนึ่ง

- สำหรับสิทธิที่จะได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีคลอดบุตรตามมาตรา ๖๕ นี้ จะไม่ครอบคลุมไปถึงคนต่างด้าว เพราะคนต่างด้าวเมื่อเข้ามาทำงานในประเทศไทยแล้วก็จะอยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าวอีกฉบับหนึ่ง

- กรณีที่ผู้ประกันตนมีภริยาอยู่แล้วและต่อมาไปอยู่กินกับหญิงอื่นอีกในกรณีดังกล่าวนี้ หญิงอื่นนั้นจะไม่มีสิทธิตามกฎหมายในมาตรา ๖๕ นี้ เพราะข้อความที่บัญญัติเพิ่มขึ้นนั้นจะเจาะจงให้สิทธิเฉพาะหญิงที่อยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยากับผู้ประกันตน ในกรณีที่ผู้ประกันตนไม่มีภริยาเท่านั้น

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการวิสามัญ

มาตรา ๒๕ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๖ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๗ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๘ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๙ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๐ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๑ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๒ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๓ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๔ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๕ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๖

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๓๗

มีการแก้ไข

มาตรา ๓๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"การจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนกรณีสงเคราะห์บุตร และกรณีชราภาพ ~~มาตรา ๓๖~~ จะเริ่มดำเนินการเมื่อใดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา แต่ทั้งนี้ต้องไม่ช้ากว่า วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑"

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายแสดงความคิดเห็น สรุปได้ดังนี้

- ควรจะให้มีการประกันสังคม ในกรณีว่างงานด้วยเช่นเดียวกับที่กฎหมายเดิมได้กำหนดไว้ เพราะถ้าไม่กำหนดให้ครอบคลุมถึงคนว่างงานก็จะเป็นการตัดสิทธิคนว่างงานออกไป ซึ่งในกรณีเช่นว่านี้ในต่างประเทศก็ได้มีการประกันสังคมให้กับคนว่างงานด้วย
- การประกันสังคมในกรณีว่างงานตามกฎหมายเดิมนั้น มีปัญหาหรืออุปสรรคอย่างไร ทำไมเมื่อมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายนี้จึงได้ตัดเรื่องดังกล่าวออกไป
- ในการดำเนินการจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนกรณีสงเคราะห์บุตรและกรณีชราภาพ ความที่เพิ่มขึ้นว่า **"แต่ทั้งนี้ต้องไม่ช้ากว่าวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑"** นั้น ไม่เห็นด้วยที่มา กำหนดไว้เช่นนี้ เพราะเกรงว่าจะไม่สามารถดำเนินการได้ทันตามเวลาที่กำหนดเอาไว้

คณะกรรมการการวิสามัญตอบชี้แจงว่า ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้บัญญัติไว้ว่า ในกรณีที่จะจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนกรณีสงเคราะห์บุตรและกรณีชราภาพ จะดำเนินการเมื่อใดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา แต่เมื่อได้พิจารณาแล้วเห็นว่าน่าจะดำเนินการได้ ดังนั้นจึงได้กำหนดเอาไว้ให้ชัดเจนว่าจะต้องไม่ช้ากว่าวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

ส่วนในกรณีว่างงานนั้น เหตุที่ตัดออกไปก็เพราะต้องการแยกออกไปจากกรณีสงเคราะห์บุตรและกรณีชราภาพ ซึ่งเมื่อตัดออกไปแล้วการจัดเก็บเงินสมทบกรณีว่างงานก็จะกลับไปใช้ความเดิม กล่าวคือเมื่อใดจะดำเนินการในเรื่องกรณีว่างงานก็ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการการวิสามัญ

มาตรา ๓๘

คณะกรรมการการตัดออก

**มาตรา ๓๘ ให้ยกเลิกความในพระราชบัญญัติว่าด้วยการ
พระราชบัญญัติประกันสิ่งคม พ.ศ. ๒๕๓๓**

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับคณะกรรมการวิสามัญที่ตัดความในมาตรา ๓๘
ออกไป

มาตรา ๓๙

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๓๙ ทวิ

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๓๙ ทวิ ลูกจ้างชั่วคราวของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค
และราชการส่วนท้องถิ่น ที่สิ้นสภาพการเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะ
จะได้ส่งเงินสมทบมาแล้วเท่าใด ให้ลูกจ้างชั่วคราวนั้น มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตาม
บทบัญญัติในหมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ ของลักษณะ ๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ
ให้นำความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับลูกจ้างชั่วคราวที่สิ้นสภาพการเป็น
ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่ง โดยอนุโลม

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับคณะกรรมการวิสามัญที่เพิ่มความขึ้นใหม่เป็น
มาตรา ๓๙ ทวิ

มาตรา ๔๐

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๔๑

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๔๒

มีการแก้ไข

**มาตรา ๘๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รองงานและสวัสดิการสังคม
รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้**

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการวิสามัญ

การพิจารณาสรุบทั้งร่าง

เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาในวาระที่สองขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบ
ร่างแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรจึงได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ผลปรากฏว่าไม่มีสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรผู้ใดขอแก้ไขถ้อยคำ

การพิจารณาในวาระที่สาม

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สองแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สาม
เห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....แล้ว ^(๖) สภาผู้แทนราษฎรจึงได้ส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปยังวุฒิสภาเพื่อพิจารณา
ต่อไป เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๓๗

(๖) ดูร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ในภาคผนวกหน้า ๑๗๗

การพิจารณาของวุฒิสภา

วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... จากสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๓๗ และได้บรรจุเข้าระเบียบวาระ ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๓๗ โดยที่ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่ไม่เกี่ยวข้องทางการเงิน ซึ่งวุฒิสภาจะต้องพิจารณาให้เสร็จภายในหกสิบวัน

การพิจารณาในวาระที่หนึ่ง

ที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๓๗ เมื่อเลขาธิการวุฒิสภาได้อ่านสารบบ พร้อมทั้งบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มติที่ประชุม

ที่ประชุมวุฒิสภา ได้ลงมติในวาระที่หนึ่ง เห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นมาคณะหนึ่ง จำนวน ๒๗ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยกำหนดระยะเวลาในการแปรญัตติภายใน ๕ วัน

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. .... ประกอบด้วย

๑. นายทวี โรจนพันธุ์	๒. นายเกษม ณรงค์เดช
๓. นายเกษมสันต์ วิลาวรรณ	*๔. นายชวลิต อาคมธนะ
๕. นายโชคชัย อักษรนันท์	๖. นายบัณฑิต ศิริพันธุ์
๗. พลเรือเอก ประวิทย์ ปาลศรี	*๘. นายพนัส ไทยล้วน
๙. นายพานิชย์ เจริญเผ่า	๑๐. นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา
*๑๑. นายไพฑูรย์ แก้วทอง	๑๒. นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล

* หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

*๑๓. นายไมตรี ตันเต็มทรัพย์	๑๔. พลเอก วันชัย เรืองตระกูล
๑๕. นายวิชัย โสสุวรรณจินดา	๑๖. นายวิฑูรย์ ภัทรเลาหะ
๑๗. นางวีณา เชิดบุญชาติ	๑๘. นายวีระ ปิตรชาติ
*๑๙. นายสนิท จันทรวงศ์	๒๐. นายสรวง อักษรานูเคราะห์
๒๑. พลเอก สิทธิ จิรโรจน์	*๒๒. นายเสริมศักดิ์ การุญ
๒๓. นายอนุศักดิ์ บุญยะประณัย	๒๔. พันเอก (พิเศษ) อุดม ทวีวัฒน์
*๒๕. นายอำพล สิงห์โกวิทร์	๒๖. นายอุดมศักดิ์ อังศุพิสิฐ
๒๗. นายเอกชัย เอกหาญกมล	

การพิจารณาในวาระที่สอง

เมื่อคณะกรรมการการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....^(๗) เสร็จแล้ว จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้พร้อมด้วยรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการวิสามัญ ต่อประธานวุฒิสภาและได้บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันศุกร์ที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๗

ที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันศุกร์ที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๗ ผลการพิจารณามีดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย	
คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย	
มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข
ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย	

* หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

(๗) ดูรายงานผลการพิจารณาและร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญของวุฒิสภาได้พิจารณาเสร็จแล้ว ในภาคผนวกหน้า ๑๔๗

มาตรา ๙

มีการแก้ไข

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๓ ให้ลูกจ้างซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์เป็นผู้ประกันตน

ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนอยู่แล้วตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และยังเป็นผู้จ้างของนายจ้างซึ่งอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าลูกจ้างนั้นเป็นผู้ประกันตนต่อไป"

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มติ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการมาธิการวิสามัญ

มาตรา ๑๐

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๑๑

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๑๒

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๔ ผู้ใดเคยเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ โดยจ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองเดือน และต่อมากลายเป็นผู้ประกันตนได้สิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๘(๒) ถ้าผู้นั้นประสงค์จะเป็นผู้ประกันตนต่อไป ให้แสดงความจำนงต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน

จำนวนเงินที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่ง ต้องส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๔๖ วรรคสอง ให้เป็นไปตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงความเหมาะสมกับสภาพทางเศรษฐกิจในขณะนั้น ๆ ด้วย

ให้ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งนำส่งเงินสมทบเข้ากองทุนเดือนละครั้งภายใน วันที่สิบห้าของเดือนถัดไป

ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งซึ่งไม่ส่งเงินสมทบหรือส่งไม่ครบจำนวนภายใน เวลาที่กำหนดตามวรรคสาม ต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวน เงินสมทบที่ยังมิได้นำส่งหรือของจำนวนเงินสมทบที่ยังขาดอยู่นับแต่วันถัดจากวันที่ต้อง นำส่งเงินสมทบ สำหรับเศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันหรือกว่านั้นให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง”

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มติ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการวิสามัญ

มาตรา ๑๓

ไม่มีกรแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๑๔

ไม่มีกรแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๑๕

ไม่มีกรแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๑๖

ไม่มีกรแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๑๗

ไม่มีกรแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๑๘

ไม่มีกรแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๑๙ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๐ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๑ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๒ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๓ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๔	มีการแก้ไข

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๕ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร สำหรับตนเองหรือภริยา หรือสำหรับหญิงซึ่งอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยากับผู้ประกันตนโดยเปิดเผยตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดถ้าผู้ประกันตนไม่มีภริยา ทั้งนี้ ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดเดือน

ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร ให้ผู้ประกันตนแต่ละคนมีสิทธิได้รับสำหรับการคลอดบุตร ~~๓๗๕๕~~ ไม่เกินสองครั้ง"

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มติ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการวิสามัญ

มาตรา ๒๕ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๖ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๗ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๘ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๙ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๐ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๑ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๒ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๓ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๔ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๕ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข

เมื่อกรรมการผู้สงวนความเห็นได้อภิปรายแสดงเหตุผลเสร็จแล้ว คณะกรรมการวิสามัญส่วนใหญ่เห็นด้วยกับร่างเดิมที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว เพราะเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งบัญญัติไว้ว่า "ให้ดำเนินการจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรและในกรณีชราภาพนั้น จะต้องกระทำภายในหกปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ใช้บังคับ" ก็หมายความว่าดำเนินการเมื่อใดก็ได้ภายในหกปี แต่ถ้าหลังหกปีไม่สามารถดำเนินการได้ ซึ่งการบัญญัติกฎหมายเช่นนี้ไม่มีความชัดเจนและแน่นอนในถ้อยคำของตัวมันเลย เพราะฉะนั้นจึงต้องมีการตีความว่าจะใช้บังคับหลังจากวันที่พ้นหกปีไปแล้วได้หรือไม่ ดังนี้ จึงเห็นว่าการบัญญัติเช่นนี้เป็นการยกเว้นกฎหมายที่ไม่เป็นไปตามแบบของการร่างกฎหมายที่ถูกต้อง เพราะแบบการร่างกฎหมายที่ถูกต้องจะใช้คำว่า "เมื่อพ้นกำหนดหกปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ" จะกำหนดตายตัวไปเลยว่าเมื่อใด แต่ถึงอย่างไรก็ตามในชั้นกรรมการ คณะกรรมการวิสามัญก็ได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่า "แต่ทั้งนี้ต้องไม่ช้ากว่าวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๑" ซึ่งกำหนดเพื่อให้มีโอกาสสนาเรื่องนี้มาบังคับใช้ได้เมื่อใดได้อย่างชัดเจน แต่การจะใช้บังคับได้นั้นก็ย่อมเป็นไปตามความพร้อมของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่นว่า ถ้าทางราชการมีความพร้อมในเรื่องนี้ก่อนวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๑ รัฐบาลก็อาจออกพระราชกฤษฎีกาเพื่อกำหนดการใช้บังคับได้ทันทีเช่นกัน แต่ถ้าเกิดมีปัญหาที่ฝ่ายรัฐบาลจะไม่ดำเนินการตามกฎหมายในเรื่องดังกล่าวนี้เลย ฝ่ายนิติบัญญัติเองก็สามารถที่จะดำเนินการตรวจสอบหรือสอบถามรัฐบาลได้อยู่แล้วตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ด้วยเหตุนี้การกำหนดให้ออกเป็นพระราชกฤษฎีกาก่อนจึงจะสามารถดำเนินการได้นั้น จึงไม่เป็นอุปสรรคอันใดที่จะไม่สามารถนำบทบัญญัติดังกล่าวนี้มาใช้บังคับก่อนหน้าวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๑

กรรมการผู้สงวนความเห็นอภิปรายว่า

เมื่อการใช้คำว่า "ภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๑" นั้น มิได้หมายความว่าต้องเริ่มประกาศใช้ในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ แต่อย่างไรก็ตาม ก็หมายความว่ารัฐบาลสามารถดำเนินการเมื่อใดก่อนวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ ก็ได้ด้วย แล้วเหตุใดจึงต้องกำหนดให้ออกเป็นพระราชกฤษฎีกาจึงจะดำเนินการได้ ทำไมไม่กำหนดให้หน่วยงานที่รับผิดชอบสามารถดำเนินการไปได้เลยถ้ามีความพร้อมแล้ว นอกจากนี้ก็ยังมีตัวอย่างให้เห็นได้ว่าการบัญญัติกฎหมายทำนองนี้ทำให้มีปัญหาและอุปสรรคในการใช้บังคับอยู่พอสมควร อย่างเช่น กฎหมายว่าด้วยเรื่องการสวมหมวกนิรภัย ซึ่งก็กำหนดเอาไว้ว่าจะใช้บังคับเมื่อใดก็ให้ออกเป็นพระราชกฤษฎีกา แต่แล้วรัฐบาลก็ไม่ได้ออกพระราชกฤษฎีกาเสียที่จนเวลาล่วงเลยเป็นเวลาหลายปีจึงได้เริ่มมีผลใช้บังคับอย่างจริงจัง ส่วนในประเด็นที่ว่าถ้ารัฐบาลไม่ยอมดำเนินการใด ๆ เลย ฝ่ายนิติบัญญัติสามารถควบคุมและสอบถามได้นั้น จะเห็นได้ว่า ในความเป็นจริงแล้วก็คงไม่เป็นผลเท่าใดนัก เพราะรัฐบาลนั้นส่วนใหญ่แล้วจะมีเสียงข้างมากในสภา ดังนั้นการที่ฝ่ายนิติบัญญัติจะควบคุมตรวจสอบจึงไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร และในอีกประเด็นหนึ่งที่เป็นข้อที่น่าสังเกตว่าในปัจจุบันนี้อายุเฉลี่ยของประชากรนั้นจะมีอายุยืนมากขึ้น ดังนั้นรัฐบาลก็ควรคำนึงถึงด้วยโดยควรหามาตรการเพื่อวางแผนสำหรับรองรับการช่วยเหลือผู้สูงอายุในอนาคตด้วย

คณะกรรมการวิสามัญ ชี้แจงว่า

คณะกรรมการวิสามัญเสียงส่วนใหญ่ได้พิจารณาในมาตราดังกล่าวนี้แล้วเห็นว่า ประการแรกแบบฟอร์มของกฎหมายโดยทั่วไป การที่จะดำเนินการบังคับใช้กฎหมายในลักษณะที่เกี่ยวข้องกัน ก็มักจะต้องมีการกำหนดรูปแบบเอาไว้ว่าต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ด้วยเหตุนี้จึงควรที่จะรักษารูปแบบของกฎหมายทั่วไปเอาไว้ ประการที่สอง การที่คณะกรรมการวิสามัญบัญญัติความในมาตรา ๓๗ ไว้เช่นนี้ ก็เพราะการดำเนินงานในเรื่องของคนชราภาพและการสงเคราะห์บุตรนั้น รัฐบาลจะต้องรับผิดชอบดำเนินการโดยต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกาภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ อยู่แล้ว นอกจากนี้ในประเด็นเรื่องของคนชราภาพก็ยังไม่มีการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องบางเรื่อง เป็นต้นว่า ระยะเวลาในการจ่ายเงินสมทบซึ่งตามแผนงานของฝ่ายบริหารได้มีการเตรียมการในเรื่องนี้แล้ว แต่ในขณะนั้นยังมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาข้อมูลต่าง ๆ เพิ่มขึ้นเสียก่อน

มติ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นด้วยกับคณะกรรมการวิสามัญ ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก

มาตรา ๓๘

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๓๙

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๔๐

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๔๑

มีการแก้ไข

มาตรา ๔๑ บรรดาเงิน๓๘๘ ๙ ที่นายจ้างหรือผู้ประกอบการคนมีสิทธิเรียกคืนก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าไม่มีผู้ใดมาขึ้นค่าขอต่อสำนักงานเพื่อขอเงินดังกล่าวคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ตกเป็นของกองทุน

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มติ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการวิสามัญ

มาตรา ๔๒

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

การพิจารณาสรุบทั้งร่าง

เมื่อที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาเรียงลำดับมาตราจนจบร่างแล้ว ที่ประชุมวุฒิสภาจึงได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ผลปรากฏว่า ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาผู้ใดขอแก้ไขถ้อยคำ

การพิจารณาในวาระที่สาม

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สองแล้ว ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติในวาระที่สาม ให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....^(๘) ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

การพิจารณาข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ

ต่อจากนั้นที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาข้อสังเกต ตามที่คณะกรรมการวิสามัญได้เสนอให้ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาเพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรีต่อไป ผลการพิจารณามีรายละเอียด ดังนี้

ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ในมาตรา ๕ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ แล้วเห็นควรตั้งข้อสังเกต เพื่อให้ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาดังนี้

๑ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณามาตรา ๕ ซึ่งยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ "คณะกรรมการประกันสังคม" แล้ว เห็นว่าผู้แทนของหน่วยงานต่าง ๆ ที่จะเข้ามาเป็นกรรมการในคณะกรรมการประกันสังคม นั้น ควรจะได้มีการกำหนดไว้ให้แน่นอนว่าแต่ละหน่วยงานนั้นจะมีผู้แทนเข้ามาเป็นกรรมการได้เป็นจำนวนเท่าใด ทั้งนี้เพราะในกฎหมายอื่น เช่น พระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๑ พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นต้น ได้กำหนดจำนวนกรรมการ ซึ่งผู้แทนของหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งให้มา เป็นกรรมการไว้อย่างชัดเจน ดังนั้น คณะกรรมการวิสามัญฯ จึงเห็นว่า ในโอกาสต่อไปสมควรที่จะได้บัญญัติร่างกฎหมายที่จะมีขึ้นในลักษณะนี้ไว้ให้ชัดเจน ทั้งนี้เพื่อให้เป็นมาตรฐานแนวทางเดียวกัน

(๘) ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม ในภาคผนวกหน้า ๒๒๑

๒ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้พิจารณามาตรา ๘ ซึ่งยกเลิกความใน มาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เกี่ยวกับการเสนอบุคคล และ รายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเพื่อตรวจสอบ ภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทินแล้วเห็นว่า การเสนอบุคคลและรายงานการรับจ่ายเงินของ กองทุนเป็นเรื่องที่มีความสำคัญสมควรปรับปรุงระบบการเสนอและรายงานให้รวดเร็วยิ่งขึ้น ในประเด็นนี้จะเห็นได้จากในระบบการทำงานของรัฐวิสาหกิจ เช่น ธนาคารต่าง ๆ นั้น สามารถจัดรวบรวมบัญชีการรับและจ่ายเงินให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบได้ภายใน สี่เดือน ดังนั้น คณะกรรมาธิการวิสามัญ จึงเห็นควรที่จะให้สำนักงานประกันสังคมได้มีการพัฒนา ระบบการรวบรวมงบดุล การรับและการจ่ายเงินของกองทุนประกันสังคมเพื่อเสนอต่อสำนักงาน ตรวจเงินแผ่นดินให้มีความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นโดยนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น ระบบคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการจัดเก็บข้อมูล รวบรวมข้อมูลการรับการจ่ายเงินของกองทุน ซึ่งจะทำให้การเสนอบุคคล และรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนประกันสังคมต่อสำนักงาน ตรวจเงินแผ่นดิน สามารถเสนอได้ภายในระยะเวลาที่รวดเร็วยิ่งขึ้น

๓ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้พิจารณามาตรา ๙ ซึ่งยกเลิกความ ในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เกี่ยวกับอายุของลูกจ้างที่สามารถ เป็นผู้ประกันตนครั้งแรก ซึ่งร่างพระราชบัญญัติฯ นี้ได้กำหนดให้ลูกจ้างซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปี บริบูรณ์ และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์เป็นผู้ประกันตน ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้พิจารณาใน ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน หมวด ๓ การใช้แรงงานเด็กแล้ว เห็นว่า ในประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวได้กำหนดให้ผู้ที่มิใช่อายุตั้งแต่สิบสามปีบริบูรณ์ สามารถเป็นลูกจ้างได้ ดังนั้นจึงนำพิจารณาถึงการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าว ประกอบด้วย ในประการสำคัญ รัฐบาลควรมีนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนว่าไม่สนับสนุนให้เด็ก ที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์เข้ามาทำงาน ทั้งนี้โดยรัฐบาลควรที่จะเร่งรัดนโยบายด้านการศึกษา ภาคบังคับจาก ๖ ปี เป็น ๙ ปี โดยเร็ว นอกจากนี้ รัฐบาลควรให้การสนับสนุนหรือส่งเสริมให้ ด้านอุปกรณ์การศึกษา เช่น เครื่องแบบนักเรียน สมุด หนังสือเรียนให้แก่เด็กควบคู่กันไปด้วย ซึ่งจะเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาเรื่องแรงงานที่มีอายุต่ำกว่าสิบสามปีได้อย่างแท้จริง

มติ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการวิสามัญ ด้วยคะแนนเสียง
เป็นเอกฉันท์

การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร กรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งวุฒิสภาลงมติแก้ไขเพิ่มเติม เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๗ และตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔ มาตรา ๑๔๑ ระบุว่า ในกรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว ถ้าสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่าเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อย และเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม ก็ถือว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว ถ้าเป็นกรณีอื่นก็ให้รัฐสภาตั้งคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณา และสภาผู้แทนราษฎรได้ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๗ ผลการพิจารณามี ดังนี้

นายเสริมศักดิ์ การุญ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ได้แถลงต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรว่า วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่สภาผู้แทนลงมติเห็นชอบแล้วเพียง ๕ มาตรา คือ มาตรา ๕ มาตรา ๙ มาตรา ๑๒ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๑ ซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำเท่านั้น อันถือได้ว่าเป็นการแก้ไขเล็กน้อย

ต่อจากนั้นได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายแสดงความคิดเห็น สรุปได้ว่า ในการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วของวุฒิสภาในครั้งนี้เป็นการแก้ไขเพียงเล็กน้อย เพราะจะเห็นได้ว่าเป็นการแก้ไขถ้อยคำใน ๕ มาตรา และไม่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมในสาระสำคัญที่เป็นหลักการของกฎหมายแต่อย่างใด

มติที่ประชุม

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติว่าเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อยและเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

สรุปผลการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ของรัฐสภา

ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรีชุดของนายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี ได้เสนอให้รัฐสภาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๓๖ และได้บรรจุเข้าระเบียบวาระ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๓๖

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่หนึ่ง ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๓๖ โดยที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นมาคณะหนึ่งจำนวน ๓๑ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยกำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่สอง ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๓๗ และได้ลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปยังวุฒิสภาเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๓๗

วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๓๗ และได้บรรจุเข้าระเบียบวาระ ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๓๗ และวุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่หนึ่ง ในคราวประชุมเดียวกันนี้ โดยที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นมาคณะหนึ่ง จำนวน ๒๗ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยกำหนดเวลาแปรญัตติภายใน ๕ วัน วุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่สอง ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันศุกร์ที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๗ และได้ลงมติในวาระที่สามให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ ประธานวุฒิสภาจึงได้ส่งร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไปยังสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาต่อไป

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๗ ผลปรากฏว่าที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นว่าเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อยและเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว

สรุป
ผลการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

ร่าง พ.ร.บ. ที่ คณะรัฐมนตรี เสนอ	การพิจารณา ของสภาผู้แทนราษฎร		การพิจารณา ของวุฒิสภา		การพิจารณา ของสภาผู้แทนราษฎร กรณีวุฒิสภา แก้ไขเพิ่มเติม ร่าง พ.ร.บ.	ประกาศใน ราชกิจจานุ เบกษา
	มาตรา	ผลการ พิจารณา	มาตรา	ผลการ พิจารณา		
	วาระที่ ๑		วาระที่ ๑		มติ เห็นว่าเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อย และเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม	
หลักการ	หลักการ	รับหลักการ	หลักการ	เห็นชอบด้วย กับหลักการ		
เหตุผล	เหตุผล	ไม่มีการแก้ไข	เหตุผล	ไม่มีการแก้ไข		หมายเหตุ ท้าย พ.ร.บ.
	วาระที่ ๒		วาระที่ ๒			
ชื่อร่าง พ.ร.บ.	ชื่อร่าง พ.ร.บ.	ไม่มีการแก้ไข	ชื่อร่าง พ.ร.บ.	ไม่มีการแก้ไข		ชื่อร่าง พ.ร.บ.
คำปรารภ	คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข	คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข		คำปรารภ
มาตรา ๑	มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๑
มาตรา ๒	มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๒
มาตรา ๓	มาตรา ๓	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๓
มาตรา ๔	มาตรา ๔	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๔	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๔
มาตรา ๕	มาตรา ๕	มีการแก้ไข	มาตรา ๕	มีการแก้ไข		มาตรา ๕
มาตรา ๖	มาตรา ๖	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๖	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๖
มาตรา ๗	มาตรา ๗	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๗	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๗
มาตรา ๘	มาตรา ๘	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๘	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๘
มาตรา ๙	มาตรา ๙	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๙	มีการแก้ไข		มาตรา ๙
มาตรา ๑๐	มาตรา ๑๐	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๐	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๑๐
มาตรา ๑๑	มาตรา ๑๑	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๑	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๑๑
มาตรา ๑๒	มาตรา ๑๒	มีการแก้ไข	มาตรา ๑๒	มีการแก้ไข		มาตรา ๑๒
มาตรา ๑๓	มาตรา ๑๓	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๓	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๑๓
มาตรา ๑๔	มาตรา ๑๔	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๔	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๑๔
มาตรา ๑๕	มาตรา ๑๕	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๕	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๑๕
มาตรา ๑๖	มาตรา ๑๖	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๖	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๑๖
มาตรา ๑๗	มาตรา ๑๗	มีการแก้ไข	มาตรา ๑๗	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๑๗
มาตรา ๑๘	มาตรา ๑๘	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๘	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๑๘
มาตรา ๑๙	มาตรา ๑๙	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๙	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๑๙
มาตรา ๒๐	มาตรา ๒๐	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๐	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๒๐
มาตรา ๒๑	มาตรา ๒๑	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๑	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๒๑
มาตรา ๒๒	มาตรา ๒๒	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๒	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๒๒
มาตรา ๒๓	มาตรา ๒๓	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๓	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๒๓
มาตรา ๒๔	มาตรา ๒๔	มีการแก้ไข	มาตรา ๒๔	มีการแก้ไข		มาตรา ๒๔
มาตรา ๒๕	มาตรา ๒๕	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๕	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๕	
มาตรา ๒๖	มาตรา ๒๖	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๖	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๖	
มาตรา ๒๗	มาตรา ๒๗	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๗	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๗	
มาตรา ๒๘	มาตรา ๒๘	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๘	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๘	
มาตรา ๒๙	มาตรา ๒๙	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๙	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๙	
มาตรา ๓๐	มาตรา ๓๐	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๐	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๐	

ร่าง พ.ร.บ. ที่ คณะรัฐมนตรี เสนอ	การพิจารณา ของสภาผู้แทนราษฎร		การพิจารณา ของวุฒิสภา		การพิจารณา ของสภาผู้แทนราษฎร กรณีวุฒิสภา แก้ไขเพิ่มเติม ร่าง พ.ร.บ.	ประกาศใน ราชกิจจานุ เบกษา
	มาตรา	ผลการ พิจารณา	มาตรา	ผลการ พิจารณา		
	วาระที่ ๒		วาระที่ ๒		มติ เห็นว่าเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อย และเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติม	
มาตรา ๓๑	มาตรา ๓๑	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๑	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๓๑
มาตรา ๓๒	มาตรา ๓๒	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๒	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๓๒
มาตรา ๓๓	มาตรา ๓๓	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๓	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๓๓
มาตรา ๓๔	มาตรา ๓๔	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๔	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๓๔
มาตรา ๓๕	มาตรา ๓๕	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๕	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๓๕
มาตรา ๓๖	มาตรา ๓๖	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๖	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๓๖
มาตรา ๓๗	มาตรา ๓๗	มีการแก้ไข	มาตรา ๓๗	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๓๗
มาตรา ๓๘	มาตรา ๓๘	ตัดออก				
มาตรา ๓๙	มาตรา ๓๙	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๘	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๓๘
มาตรา ๓๙ ทวิ	มาตรา ๓๙ ทวิ	เพิ่มขึ้นใหม่	มาตรา ๓๙	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๓๙
มาตรา ๔๐	มาตรา ๔๐	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๔๐	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๔๐
มาตรา ๔๑	มาตรา ๔๑	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๔๑	มีการแก้ไข		มาตรา ๔๑
มาตรา ๔๒	มาตรา ๔๒	มีการแก้ไข	มาตรา ๔๒	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๔๒
	วาระที่ ๓		วาระที่ ๓			
	มติ เห็นชอบ		มติ แก้ไขเพิ่มเติม			เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๖๓ ก ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๓๗

พระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๗

เมื่อรัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... แล้ว
นายกรัฐมนตรีได้นำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย พระมหากษัตริย์เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยประกาศใช้บังคับ
เป็นกฎหมาย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ ทรงลงพระปรมาภิไธย เมื่อวันที่ ๒๓
ธันวาคม ๒๕๓๗ เป็นปีที่ ๔๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ ได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๖๓ ก ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๗

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

พระราชบัญญัติ
ประกันสังคม (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๓๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๓
เป็นปีที่ ๔๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราวรายวัน และลูกจ้างชั่วคราวราย
ชั่วโมง ของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น ยกเว้นลูกจ้างชั่วคราว
รายเดือน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ในการคำนวณค่าจ้างเพื่อการออกเงินสมทบ ให้ถือเอาค่าจ้างที่คิดเป็นรายเดือน เป็นเกณฑ์คำนวณ

ในการคำนวณค่าจ้างที่มีใช้ค่าจ้างรายเดือนให้เป็นค่าจ้างรายเดือน ให้ถือว่าค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับจริงในเดือนใดเป็นค่าจ้างรายเดือนของเดือนนั้น

เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาการส่งเงินสมทบของผู้ประกันตน ให้ถือว่าเงินสมทบที่หักจากค่าจ้างที่จ่ายให้ลูกจ้างในเดือนใดเป็นการจ่ายเงินสมทบของเดือนนั้น และไม่ว่าเงินสมทบนั้นจะได้หักไว้หรือนำส่งเดือนละกี่ครั้ง ให้ถือว่ามิระยะเวลาในการจ่ายเงินสมทบเท่ากับหนึ่งเดือน”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการประกันสังคม” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข และผู้แทนสำนักงบประมาณเป็นกรรมการ กับผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และเลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการการแพทย์คณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอื่น มีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบหกคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งและผู้แทนสำนักงานเป็นกรรมการและเลขานุการ

ประธานกรรมการและกรรมการอื่นตามวรรคหนึ่งให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิในวิชาชีพเวชกรรม สาขาต่าง ๆ และให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ให้นำมาตรา ๑๐ วรรคสอง มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ กองทุนประกอบด้วย

(๑) เงินสมทบจากรัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๖

(๒) เงินเพิ่มตามมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๕๓

- (๓) ผลประโยชน์ของกองทุนตามมาตรา ๒๖
- (๔) เงินค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔๕
- (๕) เงินที่ได้รับจากการบริจาคหรือเงินอุดหนุน
- (๖) เงินที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๗ ทวิ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๖
- (๗) เงินอุดหนุนหรือเงินอุดหนุนราชการที่รัฐบาลจ่ายตามมาตรา ๒๔ วรรคสาม
- (๘) เงินค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบตามมาตรา ๑๐๒
- (๙) รายได้อื่น”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗ ภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้คณะกรรมการเสนาองบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเพื่อตรวจสอบรับรองก่อนเสนอต่อรัฐมนตรี

งบดุลและรายงานการรับจ่ายดังกล่าวให้รัฐมนตรีเสนอต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อนำเสนอรัฐสภาเพื่อทราบ และจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๓ ให้ลูกจ้างซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์เป็นผู้ประกันตน

ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนอยู่แล้วตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ และยังเป็นลูกจ้างของนายจ้างซึ่งอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าลูกจ้างนั้นเป็นผู้ประกันตนต่อไป”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

“ในกรณีที่ผู้รับเหมาค่าแรงตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ยื่นแบบรายการต่อสำนักงาน ตามมาตรา ๓๕ ในฐานะนายจ้าง ให้ผู้รับเหมาค่าแรงมีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับนายจ้าง ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้ประกอบกิจการหลุดพ้นจากความรับผิดชอบและเงินเพิ่มเพียงเท่าที่ผู้รับเหมาค่าแรงได้นำส่งสำนักงาน”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม

พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่ผู้ประกันคนที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างตาม (๒) ได้ส่งเงินสมทบครบตามเงื่อนไขเวลาที่กำหนดให้เกิดสิทธิตามบทบัญญัติในลักษณะ ๓ แล้ว ให้ผู้นั้นมีสิทธิตามบทบัญญัติในหมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ ผู้ใดเคยเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ โดยจ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่า สิบสองเดือน และต่อมาความเป็นผู้ประกันตนได้สิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๔ (๒) ถ้าผู้นั้นประสงค์จะเป็นผู้ประกันตนต่อไป ให้แสดงความจำนงต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน

จำนวนเงินที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่ง ต้องส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๔๖ วรรคสอง ให้เป็นไปตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงความเหมาะสมกับสภาพทางเศรษฐกิจในขณะนั้นด้วย

ให้ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งนำส่งเงินสมทบเข้ากองทุนเดือนละครั้งภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป

ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งซึ่งไม่ส่งเงินสมทบหรือส่งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคสาม ต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินสมทบที่ยังมิได้นำส่งหรือของจำนวนเงินสมทบที่ยังขาดอยู่นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ สำหรับเศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันหรือกว่านั้นให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๑ ความเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๕ สิ้นสุดลงเมื่อผู้ประกันตนนั้น

- (๑) ตาย
- (๒) ได้เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ อีก
- (๓) ลาออกจากความเป็นผู้ประกันตนโดยการแสดงความจำนงต่อสำนักงาน
- (๔) ไม่ส่งเงินสมทบสามเดือนติดต่อกัน
- (๕) ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนส่งเงินสมทบมาแล้วไม่ครบเก้าเดือน

การสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตาม (๔) สิ้นสุดลงตั้งแต่เดือนแรกที่ไม่ส่งเงินสมทบ และการ

สิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตาม (๕) สิ้นสุดลงในเดือนที่ส่งเงินสมทบไม่ครบเก้าเดือน

ให้นำความในมาตรา ๓๘ วรรคสองมาใช้บังคับแก่ผู้ประกันตนที่สิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตาม (๓) (๔) และ (๕) โดยอนุโลม”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ ในกรณีที่ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อความในแบบรายการที่ได้ยื่นไว้ต่อสำนักงานเปลี่ยนแปลงไป ให้นายจ้างแจ้งเป็นหนังสือต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด เพื่อขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ให้นำความในมาตรา ๓๗ มาใช้บังคับแก่กรณีที่นายจ้างไม่ปฏิบัติตามมาตรานี้โดยอนุโลม”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูงที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตน ตามมาตรา ๓๓ แต่ละคน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตนแต่ละคน สำหรับเศษของเงินสมทบที่มีจำนวนตั้งแต่ห้าสิบสตางค์ขึ้นไปให้นับเป็นหนึ่งบาท ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง ในกรณีที่ผู้ประกันตนทำงานกับนายจ้างหลายรายให้คำนวณเงินสมทบจากค่าจ้างที่ได้รับจากนายจ้างแต่ละราย”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๗ ทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าจ้าง ให้นายจ้างหักค่าจ้างของผู้ประกันตนตามจำนวนที่ต้องนำส่งเป็นเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๖ และเมื่อนายจ้างได้ดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบแล้วตั้งแต่วันที่นายจ้างหักค่าจ้าง

ให้นายจ้างนำเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนที่ได้หักไว้ตามวรรคหนึ่ง และเงินสมทบในส่วนของนายจ้าง ส่งให้แก่สำนักงานภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีการหักเงินสมทบไว้ พร้อมทั้งยื่นรายการแสดงการส่งเงินสมทบตามแบบที่เลขาธิการกำหนด

ถ้านายจ้างไม่จ่ายค่าจ้างตามกำหนดเวลาที่ต้องจ่าย ให้นายจ้างมีหน้าที่นำส่งเงินสมทบตามที่บัญญัติไว้ในวรรคสอง โดยถือเสมือนว่ามีการจ่ายค่าจ้างแล้ว

ในกรณีที่นายจ้างนำเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนหรือเงินสมทบในส่วนของนายจ้างส่งให้แก่สำนักงานเกินจำนวนที่ต้องชำระ ให้นายจ้างหรือผู้ประกันตนยื่นคำร้องขอรับเงินในส่วนที่เกินคืนได้

ตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด ถ้านายจ้างหรือผู้ประกันตนมิได้เรียกเอาเงินดังกล่าวคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นำส่งเงินสมทบหรือไม่มารับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งให้มารับเงิน ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน”

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

“มาตรา ๕๗ ทวิ ในกรณีที่นายจ้างไม่นำส่งเงินสมทบหรือนำส่งไม่ครบตามกำหนดเวลาในมาตรา ๕๗ วรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีค่าเดือนเป็นหนังสือให้นายจ้างนำเงินสมทบที่ค้างชำระและเงินเพิ่มมาชำระภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น ถ้านายจ้างได้รับค่าเดือนดังกล่าวแล้วแต่ยังไม่นำเงินสมทบที่ค้างชำระและเงินเพิ่มมาชำระภายในกำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินเงินสมทบและแจ้งเป็นหนังสือให้นายจ้างนำส่งได้ ดังนี้

(๑) ถ้านายจ้างเคยนำส่งเงินสมทบมาแล้ว ให้ถือว่าจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างมีหน้าที่นำส่งในเดือนต่อมาแต่ละเดือนมีจำนวนเท่ากับจำนวนเงินสมทบในเดือนที่นายจ้างได้นำส่งแล้ว เดือนสุดท้ายเต็มเดือน

(๒) ถ้านายจ้างซึ่งมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้แต่ไม่ยื่นแบบรายการตาม มาตรา ๓๔ หรือยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ แล้ว แต่ไม่เคยนำส่งเงินสมทบ หรือยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ โดยแจ้งจำนวนและรายชื่อลูกจ้างน้อยกว่าจำนวนลูกจ้างที่มีอยู่จริง ให้ประเมินเงินสมทบจากแบบรายการที่นายจ้างเคยยื่นไว้ หรือจากจำนวนลูกจ้างที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบ แล้วแต่กรณี โดยถือว่าลูกจ้างแต่ละคนได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือนในอัตราที่ได้เคยมีการยื่นแบบรายการไว้ แต่ถ้าไม่เคยมีการยื่นแบบรายการหรือยื่นแบบรายการไม่ครบถ้วน ให้ถือว่าลูกจ้างแต่ละคนได้รับค่าจ้างรายเดือนไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานที่ใช้บังคับอยู่ในท้องที่นั้น คูณด้วยสามสิบ

ในกรณีที่มีการพิสูจน์ได้ภายในสองปีนับแต่วันที่มีการแจ้งการประเมินเงินสมทบตามวรรคหนึ่งว่าจำนวนเงินสมทบที่แท้จริงที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องนำส่ง มีจำนวนมากกว่าหรือน้อยกว่าจำนวนเงินสมทบที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินไว้ตาม (๑) หรือ (๒) ให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งผลการพิสูจน์ให้นายจ้างทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบผลการพิสูจน์ เพื่อให้นายจ้างนำส่งเงินสมทบเพิ่มเติมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หรือยื่นคำขอต่อสำนักงานเพื่อขอให้คืนเงินสมทบ ถ้านายจ้างไม่มารับเงินดังกล่าวคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ทราบผลการพิสูจน์ ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน

การนำส่งค่าเดือน การแจ้งจำนวนเงินสมทบที่ประเมินได้ และการแจ้งผลการพิสูจน์ ให้นำความในมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๓ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕๕ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่ผู้รับเหมาช่วงตามมาตรา ๕๒ ซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบหรือส่งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนด”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ ผู้ประกันตนหรือบุคคลอื่นใดเห็นว่าตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีได้ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๔ และประสงค์จะขอรับประโยชน์ทดแทนนั้น ให้ยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่มิสิทธิขอรับประโยชน์ทดแทนนั้น และให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายพิจารณาสั่งการโดยเร็ว

ประโยชน์ทดแทนตามวรรคหนึ่งที่เป็นตัวเงิน ถ้าผู้ประกันตนหรือบุคคลซึ่งมีสิทธิไม่มารับภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสำนักงาน ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๗ การคำนวณค่าจ้างรายวันในการจ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้ให้แก่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ให้คำนวณโดยนำค่าจ้างสามเดือนแรกของค่าจ้างที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่นายจ้างนำส่งสำนักงานแล้วย้อนหลังเก้าเดือน หาด้วยเก้าสิบ แต่ถ้าผู้ประกันตนมีหลักฐานพิสูจน์ได้ว่าถ้านำค่าจ้างของสามเดือนอื่นในระยะเวลาเก้าเดือนนั้นมาคำนวณแล้วจะมีจำนวนสูงกว่าก็นำค่าจ้างสามเดือนนั้น หาด้วยเก้าสิบ หรือในกรณีที่ผู้ประกันตนยังส่งเงินสมทบไม่ครบเก้าเดือนให้นำค่าจ้างสามเดือนสุดท้าย ที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่นายจ้างได้นำส่งสำนักงานแล้ว หาด้วยเก้าสิบเป็นเกณฑ์คำนวณ

สำหรับการคำนวณค่าจ้างรายวันในการจ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้ให้แก่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๕ นั้น ให้คำนวณโดยเฉลี่ยจากจำนวนเงินที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๑ ผู้ประกันตนหรือบุคคลตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง มาตรา ๗๓ หรือมาตรา ๗๓ ทวิ ไม่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนเมื่อปรากฏว่า การประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย หรือการทุพพลภาพ

หรือการตายนั้น เกิดขึ้นเพราะเหตุที่บุคคลดังกล่าวจงใจก่อให้เกิดขึ้นหรือยินยอมให้ผู้อื่นก่อให้เกิดขึ้น”
 มาตรา ๒๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

“มาตรา ๖๑ ทวิ ในกรณีที่ผู้ประกันคนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ตามมาตรา ๖๔ และมาตรา ๗๑ หรือเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรตามมาตรา ๖๗ ในเวลาเดียวกัน ให้มีสิทธิขอรับเงินทดแทนการขาดรายได้หรือเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรในประเภทใด ประเภทหนึ่งได้เพียงประเภทเดียว โดยให้แสดงความจำนงตามแบบที่เลขาธิการกำหนด”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๒ ผู้ประกันคนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย อันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ ผู้ประกันคนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือน”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๕ ผู้ประกันคนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตรสำหรับตนเองหรือภริยา หรือสำหรับหญิงซึ่งอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยากับผู้ประกันคนโดยเปิดเผยตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดถ้าผู้ประกันคนไม่มีภริยา ทั้งนี้ ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ ผู้ประกันคนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดเดือน

ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร ให้ผู้ประกันคนแต่ละคนมีสิทธิได้รับสำหรับการคลอดบุตรไม่เกินสองครั้ง”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ประกันคนซึ่งต้องหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรให้ได้รับเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๗ ด้วย”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๗ ในกรณีที่ผู้ประกันคนต้องหยุดงานเพื่อการคลอดบุตร ให้ผู้ประกันคนมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรไม่เกินสองครั้ง เป็นการเหมาจ่ายในอัตราครั้งละร้อยละ

ห้าสิบของค่าจ้างตามมาตรา ๕๗ เป็นเวลาเก้าสิบวัน”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๕ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนทุพพลภาพ ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือน”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๑ ในกรณีที่ผู้ประกันตนทุพพลภาพอันมิใช่เนื่องจากการทำงานให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ในอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างตามมาตรา ๕๗ ตลอดชีวิต”

มาตรา ๒๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

“ในกรณีที่ได้มีการลดเงินทดแทนการขาดรายได้ตามวรรคหนึ่งไปแล้ว ต่อมาในภายหลังปรากฏว่าเหตุทุพพลภาพนั้นมีสภาพเสื่อมลง ถ้าคณะกรรมการการแพทย์วินิจฉัยว่าการทุพพลภาพนั้นเสื่อมลงไปจากที่เคยวินิจฉัยไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้เลขาธิการพิจารณาเพิ่มเงินทดแทนการขาดรายได้”

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๓ ในกรณีที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตายโดยมิใช่ประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน ถ้าภายในระยะเวลาหกเดือนก่อนถึงแก่ความตายผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน ให้จ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย ดังนี้

(๑) เงินค่าทำศพตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยเท่าของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ให้จ่ายให้แก่บุคคลตามลำดับ ดังนี้

(ก) บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้จัดการศพและได้เป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(ข) สามภริยา บิดามารดา หรือบุตรของผู้ประกันตนซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(ค) บุคคลอื่นซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(๒) เงินสงเคราะห์กรณีและผู้ประกันตนถึงแก่ความตาย ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์นั้น แต่ถ้าผู้ประกันตนมิได้มีหนังสือระบุไว้ ก็ให้นำมาเฉลี่ยจ่ายให้แก่สามีภริยา บิดามารดา หรือบุตรของผู้ประกันตนในจำนวนที่เท่ากัน ดังนี้

(ก) ถ้าก่อนถึงแก่ความตายผู้ประกันตนได้ส่งเงินสมทบมาแล้วตั้งแต่สามสิบหกเดือนขึ้นไป แต่ไม่ถึงสิบปี ให้จ่ายเงินสงเคราะห์เป็นจำนวนเท่ากับร้อยละห้าสิบของค่าจ้างรายเดือนที่คำนวณได้ตามมาตรา ๕๗ คูณด้วยสาม

(ข) ถ้าก่อนถึงแก่ความตายผู้ประกันตนได้ส่งเงินสมทบมาแล้วตั้งแต่สิบปีขึ้นไป ให้จ่ายเงินสงเคราะห์เป็นจำนวนเท่ากับร้อยละห้าสิบของค่าจ้างรายเดือนที่คำนวณได้ตามมาตรา ๕๗ คูณด้วยสิบ”

มาตรา ๓๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

“มาตรา ๗๓ ทวิ ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพตามมาตรา ๗๑ ถึงแก่ความตาย ให้นำความในมาตรา ๗๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้นำเงินทดแทนการขาดรายได้ที่ผู้ประกันตนได้รับในเดือนสุดท้ายก่อนถึงแก่ความตายมาเป็นเกณฑ์ในการคำนวณ

ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพนั้นอยู่ในข่ายที่จะได้รับเงินค่าทำศพและเงินสงเคราะห์ กรณีที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตายในฐานะที่เป็นผู้ประกันตน และในฐานะที่เป็นผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพตามวรรคหนึ่ง ในเวลาเดียวกัน ให้มีสิทธิได้รับเงินค่าทำศพและเงินสงเคราะห์กรณีที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตายตามมาตรา ๗๓ เพียงทางเดียว”

มาตรา ๓๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

“มาตรา ๘๔ ทวิ กำหนดเวลาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ ทวิ และมาตรา ๕๖ ถ้าผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามกำหนดเวลานั้นมิได้อยู่ในประเทศหรือมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถจะปฏิบัติตามกำหนดเวลานั้นได้ และได้ยื่นคำร้องก่อนสิ้นกำหนดเวลานั้นเพื่อขอขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาโดยแสดงเหตุแห่งความจำเป็น เมื่อเลขาธิการเห็นเป็นการสมควรจะขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาออกไปได้ตามความจำเป็นแก่กรณี แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินไปกว่าหนึ่งเท่าของระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในมาตรานั้น ๆ

การขยายเวลาตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๔๗ ไม่เป็นเหตุให้ลดหรือคงเงินเพิ่ม”
มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม

พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕ นายจ้าง ผู้ประกันตน หรือบุคคลอื่นใด ซึ่งไม่พอใจในคำสั่งของเลขาธิการหรือของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่เป็นคำสั่งตามมาตรา ๕๐ ให้มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว”

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ นายจ้างผู้ใดโดยเจตนาไม่ยื่นแบบรายการต่อสำนักงานภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๓๔ หรือไม่แจ้งเป็นหนังสือต่อสำนักงานขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๗ นายจ้างผู้ใดยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ หรือแจ้งเป็นหนังสือขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการตามมาตรา ๔๔ โดยเจตนากรอขอความเป็นเท็จในแบบรายการ หรือแจ้งการเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงเป็นเท็จในหนังสือแจ้งขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

“พระราชบัญญัตินี้จะใช้บังคับแก่นายจ้างที่มีลูกจ้างน้อยกว่าสิบคนในท้องที่ใดและเมื่อใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนกรณีสงเคราะห์บุตร และกรณีชราภาพ จะเริ่มดำเนินการเมื่อใดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา แต่ทั้งนี้ต้องไม่ช้ากว่าวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๑”

มาตรา ๓๘ ผู้ใดมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนจากกองทุนในฐานะผู้ประกันตนก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับอยู่เพียงใด ก็ให้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนนั้นต่อไปจนครบตามสิทธิ

มาตรา ๓๙ ลูกจ้างชั่วคราวของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาคและราชการส่วนท้องถิ่น

ที่สิ้นสภาพการเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะได้ส่งเงินสมทบมาแล้วเท่าใด ให้ถูกจ้างชั่วคราวนั้น มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามบทบัญญัติในหมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ ของลักษณะ ๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ค่อยไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

ให้นำความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับลูกจ้างชั่วคราวที่สิ้นสภาพการเป็นผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๔๐ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณระยะเวลาการส่งเงินสมทบตามพระราชบัญญัตินี้ เงินสมทบของแต่ละเดือนไม่ว่าจะมีจำนวนกี่วันและไม่ว่าจะได้หักไว้และได้นำส่งเดือนละกี่ครั้งก็ตาม ถ้าได้ส่งหรือได้ถือว่าส่งเข้ากองทุนแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่ามิมีระยะเวลาในการจ่ายเงินสมทบเท่ากับหนึ่งเดือน

มาตรา ๔๑ บรรดาเงินที่นายจ้างหรือผู้ประกันตนมีสิทธิเรียกคืนก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าไม่มีผู้ใดมาขึ้นคำขอต่อสำนักงานเพื่อขอเงินดังกล่าวคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๔๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

(ร.จ. เต็ม ๑๑๑ ตอนที่ ๖๓ ก ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๗)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีข้อขัดข้องและมีปัญหาในทางปฏิบัติเกิดขึ้นหลายประการ ทำให้ผู้ประกันตนไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย นอกจากนั้น วิธีปฏิบัติบางเรื่องในพระราชบัญญัตินี้ยังคงค้างยังมีขั้นตอนการปฏิบัติที่ยุ่งยากสลับซับซ้อน เกิดภาระแก่นายจ้าง และไม่เอื้ออำนวยประโยชน์และการให้บริการแก่นายจ้างและผู้ประกันตน สมควรแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ภาคผนวก

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

พระราชบัญญัติ
ประกันสังคม
พ.ศ. ๒๕๕๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม เพื่อ
ความผาสุกและความมั่นคงในการดำรงชีวิตของประชาชน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๕๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้จะใช้บังคับในเขตท้องที่ใด เมื่อ
ใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้
“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับ
แต่งตั้งจากรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้

“แพทย์” หมายความว่า ผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบ
อนุญาตให้เป็นผู้ประกอบโรคศิลป์ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุม
การประกอบโรคศิลป์ และพนักงานเจ้าหน้าที่รับรองให้
เป็นผู้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“เงินสมทบทุน” หมายความว่า เงินซึ่งผู้ประกันตน ผู้ว่าจ้าง หรือรัฐบาลได้ออกสมทบเป็นกองทุน เพื่อการประกันสังคมตามพระราชบัญญัตินี้

“กองทุนประกันสังคม” หมายความว่า กองทุนที่รวมขึ้นจากเงินสมทบทุน

“ประโยชน์สงเคราะห์” หมายความว่า เงิน หรือสิ่งของ รวมตลอดถึงบริการ อันใดซึ่งให้แก่ผู้รับประโยชน์สงเคราะห์ เป็นรายบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ว่าจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งจ้างบุคคลใดทำงานอันมีลักษณะเป็นการประจำ จะมีสัญญาจ้างเป็นหนังสือหรือไม่ก็ตาม

“ผู้ทำงานจ้าง” หมายความว่า บุคคลซึ่งรับจ้างทำงานให้แก่ผู้ว่าจ้างเป็นการประจำ จะมีสัญญาจ้างเป็นหนังสือหรือไม่ก็ตาม

“ผู้ทำงานส่วนตัว” หมายความว่า บุคคลซึ่งทำงานในกิจการใดเป็นอิสระของตนเอง ซึ่งไม่ใช่ผู้ทำงานจ้าง

“ผู้ไม่ได้ทำงาน” หมายความว่า บุคคลซึ่งไม่ใช่เป็น
ผู้ทำงานจ้าง หรือผู้ทำงานส่วนตัว

“ค่าจ้าง” หมายความว่า รายได้เป็นเงิน ซึ่งผู้ทำงาน
จ้างได้รับจากผู้ว่าจ้าง รวมตลอดถึงประโยชน์เพิ่มอย่างอื่น ซึ่ง
ผู้ว่าจ้างจ่าย หรือให้ใช้ หรือให้แก่ผู้ทำงานจ้าง เนื่องจากการ
ทำงานให้แก่ผู้ว่าจ้าง รวมกับรายได้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราช
บัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออก
กฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

ผู้ประกันตน

มาตรา ๖ บุคคลทุกคนที่มีอายุระหว่างสิบหกปีถึงหกสิบปี
มีสิทธิและอาจต้องถูกบังคับให้ประกันตนตามบทบัญญัติแห่ง

พระราชบัญญัติ^๕ และการประกันตนเช่นว่า^๕ เป็นสิทธิและ
หน้าที่เฉพาะตัว

มาตรา ๗ ผู้ทำงานจ้างซึ่งมีหลักแหล่งที่ทำงานเป็นปกติ
อยู่ในเขตท้องที่ที่ประกาศพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับพระราช
บัญญัติ^๕ และได้รับค่าจ้างคำนวณเป็นเงินตั้งแต่ห้าร้อยบาท
ขึ้นไปต่อหนึ่งเดือน มีหน้าที่ต้องประกันตนตามพระราช
บัญญัติ^๕

มาตรา ๘ บทบัญญัติในมาตรา ๗ มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) ข้าราชการซึ่งอาจมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ
ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๒) คนต่างดาวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรชั่วคราว
โดยมีสัญญาจ้างกับผู้จ้างเพื่อกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งมีกำหนด
เวลาไม่เกินหนึ่งปี

(๓) บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ห้าสิบปีขึ้นไป และเป็น
ผู้ทำงานจ้างอยู่ก่อนในเขตท้องที่ที่ประกาศพระราชกฤษฎีกาให้
ใช้บังคับพระราชบัญญัติ^๕ หรือเพิ่งสมัครเข้าเป็นผู้ทำงานจ้าง
และไม่ได้เป็นผู้ประกันตนมาก่อน หรือเป็นผู้ทำงานจ้างย้าย

มาจากเขตท้องที่ที่ยังมิได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

(๔) ผู้ทำงานจ้างตามที่ระบุยกเว้นโดยพระราชกฤษฎีกา มาตรา ๘ ผู้ทำงานส่วนตัว ผู้ไม่ได้ทำงาน หรือผู้ที่ไม่อยู่ในข่ายบังคับตามมาตรา ๗ จะสมัครเข้าประกันตนตามพระราชบัญญัตินี้ได้ โดยผู้ประกันตนต้องมีสุขภาพตามที่แพทย์ได้ตรวจรับรองว่าสมควรเข้าประกันตนได้ แต่จะมีสิทธิได้รับประโยชน์สงเคราะห์ต่อเมื่อส่งเงินสมทบทุนแล้วไม่น้อยกว่าสี่เดือน

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๗ สิ้นสภาพจากการเป็นผู้อยู่ในข่ายบังคับตามมาตรา ๗ จะสมัครเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๘ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันสิ้นสภาพ ก็ย่อมทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้นับระยะเวลาการประกันตนของผู้ยื่นขึ้นก่อนกับตอนหลังต่อกันได้

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๘ เข้าลักษณะการประกันตนตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้นับระยะเวลาการประกันตนของผู้ยื่นติดต่อกัน

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๘ ผู้ใดสิ้นสภาพจากการเป็นผู้อยู่ในข่ายบังคับตามมาตรา ๘ และมีได้สมัครเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๑๖ ถ้าผู้นั้นได้กลับเป็นผู้อยู่ในข่ายบังคับตามมาตรา ๘ อีกภายในระยะเวลาสองปี ก็ให้นับระยะเวลาประกันตนของผู้นั้นต่อกันก่อนกับตอนหลังต่อกันได้

มาตรา ๑๓ ผู้ประกันตนผู้ใด ถ้ายังส่งเงินสมทบทุนอยู่ไม่ว่าผู้นั้นจะอยู่ในเขตท้องที่ที่ประกาศพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ หรืออยู่ในราชอาณาจักรหรือไม่ ก็ให้ถือว่าเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๒

กองทุนประกันสังคม

มาตรา ๑๔ ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องออกเงินสมทบทุนเข้าในกองทุนประกันสังคมดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกันตนต้องออกเงินสมทบทุนตามอัตราซึ่งจะได้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกาไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

(๒) ผู้ว่าจ้างต้องออกเงินสมทบทุนเพื่อผู้ทำงานจ้าง
ในกิจการของตน ซึ่งต้องประกันตนตามมาตรา ๘ เป็นราย
บุคคล ตามอัตราซึ่งจะได้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกาไม่เกิน
อัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

(๓) รัฐบาลต้องออกเงินสมทบทุนตามจำนวนบุคคล
ผู้ประกันตน ตามอัตราซึ่งจะได้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา
ไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

วิธีการ เงื่อนไข และกำหนดระยะเวลาส่งเงินสมทบทุน
ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕ การเพิ่มหรือลดอัตราเงินสมทบทุนนั้น ให้
กระทำได้โดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๑๖ ให้กองทุนประกันสังคมอยู่ในความควบคุมรักษา
และจัดการของคณะกรรมการประกันสังคม และกรมประกัน
สังคมตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๘ และ
มาตรา ๙ ต้องไปรับราชการทหารหรือช่วยราชการทหารตาม
กำหนดเป็นการชั่วคราว เมื่อผู้ว่าจ้าง หรือผู้ประกันตนในกรณี

ที่ไม่มีผู้ว่าจ้าง แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในเวลา หกสิบวัน ก็ให้ได้รับการผ่อนผันยกเว้นการส่งเงินสมทบทุน ตามมาตรา ๑๕ ในช่วงระยะเวลานั้น และให้ถือว่าการประกันตน ของผู้นั้นติดต่อกัน

มาตรา ๑๘ ในขณะที่ผู้ประกันตนได้รับประโยชน์สงเคราะห์ ในเดือนใด นอกจากประโยชน์สงเคราะห์ประเภทเพื่อการ สงเคราะห์บุตร ให้ผ่อนผันยกเว้นการส่งเงินสมทบทุนตาม มาตรา ๑๕

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๗ สิ้นสภาพ จากการเป็นผู้อยู่ในข่ายบังคับตามมาตรา ๑๖ ถ้าไม่สมัครใจจะ ประกันตนต่อไป ก็คงมีสิทธิที่จะได้รับประโยชน์สงเคราะห์ ต่อไปเป็นระยะเวลาหนึ่งเดือนต่อการเป็นสมาชิกหนึ่งปี เศษ ของปีถ้าเกินหกเดือนให้คิดเป็นหนึ่งปี

มาตรา ๒๐ เว้นแต่จะได้รับการยกเว้นหรือผ่อนผันตาม พระราชบัญญัตินี้ ผู้ประกันตนโดยความสมัครใจจะต้องนำส่ง เงินสมทบทุนจนครบทุกงวด ในระหว่างที่ยังขาดส่งเงินสมทบ ทุนในงวดใด จะไม่มีสิทธิได้รับประโยชน์สงเคราะห์ และถ้า ขาดส่งสิบสองครั้งติดต่อกัน ถือหมดสภาพเป็นผู้ประกันตน

มาตรา ๒๑ ภายในเก้าสิบวันนับแต่ได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับพระราชบัญญัติ^{นี้}ในท้องที่ใด ให้ผู้ว่าจ้างยื่นรายการระบุค่าจ้าง^{นี้}ต่อผู้ทำงานจ้างทุกคน ไม่ว่าผู้ทำงานจ้างนั้นจะอยู่ในข่ายบังคับตามมาตรา ๘ หรือไม่ และให้ระบุค่าจ้างและรายการอื่นใดเกี่ยวกับการทำงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่บุคคลใดเป็นผู้ว่าจ้างภายหลังวันที่ได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับพระราชบัญญัติ^{นี้} ให้ผู้นั้นยื่นรายการตามความในวรรคก่อนภายในเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันเป็นผู้ว่าจ้าง

มาตรา ๒๒ ในกรณีข้อเท็จจริงในรายการที่ได้ยื่นไว้ตามความในมาตรา ๒๑ เปลี่ยนแปลงไป ให้ผู้ว่าจ้างยื่นรายการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ ผู้ว่าจ้างต้องรับผิดชอบหักเงินค่าจ้างของผู้ซึ่งต้องประกันตนตามมาตรา ๘ ตามอัตราที่ผู้ประกันตนจะต้องออกเงินสมทบทุน และนำส่งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง พร้อมด้วยเงินสมทบทุนที่ผู้ว่าจ้างจะ

ต้องออก และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบรับเงินทุกคราวที่ได้นำส่ง

ในการหักเงินค่าจ้างของผู้ทำงานจ้างนั้น ให้ผู้ว่าจ้างมีสิทธิกระทำได้ในการจ่ายเงินแต่ละครั้งตามส่วนจนครบอัตราเงินสมทบทุนของผู้ทำงานจ้าง

มาตรา ๒๔ เพื่อเป็นหลักฐานในการประกันตน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกสมุดประกันสังคมให้แก่ผู้ประกันตนทุกคน แบบและวิธีการกรอกข้อความในสมุดประกันสังคมให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ผู้ว่าจ้างหรือผู้ทำงานจ้างสงสัยว่าผู้ทำงานจ้างจะต้องประกันตนตามพระราชบัญญัติหรือไม่ ให้ผู้ว่าจ้างแจ้งเรื่องการเข้าทำงานของผู้ทำงานจ้างพร้อมด้วยเหตุผลต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้พิจารณาเห็นว่าผู้ทำงานจ้างไม่ต้องประกันตนแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้คืนเงินสมทบทุนให้แก่ผู้ว่าจ้างและผู้ทำงานจ้าง ถ้าได้มีการจ่ายประโยชน์สงเคราะห์ไปแล้ว ก็ให้หักส่วนที่จ่ายนั้นออกเสียก่อน

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ผู้ว่าจ้างประกอบกิจการโดยเหมาค่าแรงงานมอบให้แก่ผู้หนึ่งผู้ใดรับช่วงไปควบคุมดูแลการจ่ายค่าจ้างให้แก่ผู้ทำงานจ้างออกทดหนึ่ง ให้ถือว่าผู้รับช่วงดังกล่าวข้างต้นเป็นแต่ตัวแทนผู้ว่าจ้าง และผู้ว่าจ้างต้องยื่นรายการตั้งระบุไว้ในมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ เสมือนผู้ทำงานจ้างเป็นผู้ทำงานจ้างของผู้ว่าจ้างโดยตรง

มาตรา ๒๗ ผู้ว่าจ้างต้องทำทะเบียนรายชื่อผู้ทำงานจ้าง และรายการหักเงินค่าจ้างตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และรักษาไว้ ณ ที่ทำการเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี

ในกรณีที่ผู้ว่าจ้างละเลยไม่ทำหรือไม่รักษาทะเบียนรายชื่อผู้ทำงานจ้างและรายการหักเงินค่าจ้างตามความในวรรคก่อน หรือทำทะเบียนนั้นไม่สมบูรณ์อันเป็นเหตุให้สงสัยในการกำหนดค่าจ้าง ซึ่งผู้ว่าจ้างหรือผู้แทนผู้ว่าจ้างปฏิเสธที่จะชี้แจงหรือไม่สามารถชี้แจงแก้ไขข้อสงสัยนั้น ๆ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะกำหนดอัตราเงินสมทบทุนได้เอง ตามมูลฐานอัตราเงินสมทบทุน และแจ้งให้ผู้ว่าจ้างทราบเป็นหนังสือ

มาตรา ๒๘ ผู้ใดมีหน้าที่ต้องเสียภาษีตามประมวลรัษฎากร ในปีใด ให้ได้รับการยกเว้นการเสียภาษีตามประมวลรัษฎากร เฉพาะจำนวนเงินเท่าที่นำส่งเป็นเงินสมทบทุนในปีนั้น ๆ โดยหักจำนวนเงินดังกล่าวออกจากยอดเงินรายได้ของตนก่อนการประเมินภาษีตามประมวลรัษฎากร

มาตรา ๒๙ บรรดารายการ เรื่องราว หรือเอกสาร ที่ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับการยกเว้นจากการเสียอากรแสตมป์ตามประมวลรัษฎากร

หมวด ๓

ประโยชน์สงเคราะห์

มาตรา ๓๐ ประโยชน์สงเคราะห์ที่แบ่งออกเป็นประเภท ดังต่อไปนี้

- (๑) เพื่อการคลอดบุตร
- (๒) เพื่อการสงเคราะห์บุตร
- (๓) เพื่อการเจ็บป่วย
- (๔) เพื่อการพิการหรือทุพพลภาพ
- (๕) เพื่อการชราภาพ
- (๖) เพื่อการฌาปนกิจ

ประโยชน์สงเคราะห์ประเภทใด จะใช้เมื่อใด ให้ประกาศ
โดยพระราชกฤษฎีกา

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจ่ายประโยชน์
สงเคราะห์ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๑ ประโยชน์สงเคราะห์เพื่อช่วยเหลือผู้ประกัน
ตน แบ่งเป็น

(๑) จ่ายเป็นเงิน

(๒) จ่ายเป็นสิ่งของหรือบริการอื่นใด

ประโยชน์สงเคราะห์ดังกล่าวข้างต้นนี้ อาจจ่ายเป็นเงิน
หรือสิ่งของ หรือบริการอื่นใดหรือทั้งสองอย่างก็ได้

มาตรา ๓๒ เมื่อผู้ประกันตนตามมาตรา ๘ ส่งเงินสมทบ
ทุนงวดแรกแล้ว จึงจะมีสิทธิได้รับประโยชน์สงเคราะห์

มาตรา ๓๓ ในกรณีการคลอดบุตรตามความเห็นของ
แพทย์ หญิงผู้ประกันตนย่อมจะได้รับประโยชน์สงเคราะห์
ประเภทเพื่อการคลอดบุตร

มาตรา ๓๔ ผู้ประกันตนมีบุตรอันชอบด้วยกฎหมายตั้งแต่
ห้าคนขึ้นไป และบุตรเหล่านั้นยังคงมีชีวิตรอดอยู่ซึ่งมีอายุไม่เกิน

สืบหาปี ผู้ประกันตนย่อมจะได้รับประโยชน์สงเคราะห์ประเภท
เพื่อการสงเคราะห์บุตร สำหรับบุตรคนที่ห้าและคนต่อ ๆ ไป

ในกรณีผู้ประกันตนกำลังรับประโยชน์สงเคราะห์ดังกล่าว
ในวรรคแรกตายลง ก็ให้จ่ายประโยชน์สงเคราะห์นั้นแก่บุตร
แทนผู้ประกันตน

มาตรา ๓๕ เมื่อผู้ประกันตนเจ็บป่วย ซึ่งแพทย์และ
พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจรับรองว่า ไม่สามารถจะประกอบอาชีพ
ได้ติดต่อกันเกินกำหนดเจ็ดวัน ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับ
ประโยชน์สงเคราะห์ประเภทเพื่อการเจ็บป่วย

มาตรา ๓๖ ในกรณีผู้ประกันตนเจ็บป่วยเรื้อรังเกินกว่า
หนึ่งปี พิจารณ์ ทูพพลภาพ ประสิทธิภาพบาดเจ็บ หรือมีจิต
พันเพื่อนไม่สมประกอบ ซึ่งแพทย์และพนักงานเจ้าหน้าที่
ตรวจรับรองว่าผู้นั้นขาดสมรรถภาพประกอบอาชีพชั่วคราวหรือ
ตลอดไป และผู้ประกันตนต้องสูญเสียรายได้ที่ได้รับอยู่บาง
ส่วนหรือทั้งหมด ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์สงเคราะห์
ประเภทเพื่อการพิการ หรือทุพพลภาพ

มาตรา ๓๗ ในระหว่างผู้ประกันตนได้รับประโยชน์สงเคราะห์ประเภทเพื่อการพิการ หรือทุพพลภาพอยู่นั้น หากผู้ประกันตนปฏิเสธหรือละเลยการปฏิบัติตนต่อการรักษาพยาบาลตามคำสั่งของแพทย์หรือรับการฝึกวิชาชีพตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยไม่มีเหตุผลพอสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่จะงดจ่ายประโยชน์สงเคราะห์ชั่วคราวหรือตลอดไปก็ได้

มาตรา ๓๘ ประโยชน์สงเคราะห์ประเภทเพื่อการพิการ หรือทุพพลภาพ ซึ่งผู้ประกันตนจะพึงได้รับนั้นถือว่าเป็นการชั่วคราว ถ้าผลแห่งการรักษาพยาบาลหรือการฝึกวิชาชีพทำให้ผู้ประกันตนมีสมรรถภาพประกอบอาชีพได้ตามความเห็นชอบของคณะกรรมการประกันสังคม ผู้ประกันตนอาจถูกลดหรือหมดสิทธิรับประโยชน์สงเคราะห์ประเภทเพื่อการพิการ หรือทุพพลภาพก็ได้

มาตรา ๓๙ เมื่อผู้ประกันตนผู้ใดมีอายุครบห้าสิบห้าปีบริบูรณ์ และได้ชำระเงินสมทบทุนติดต่อกันเป็นเวลาสิบปีแล้ว ประสงค์จะเลิกประกอบอาชีพตลอดชีวิต โดยแจ้งความจำนงเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับ

ประโยชน์สงเคราะห์ประเภทเพื่อการชราภาพ และเมื่อผู้
ประกันตนตั้งกล่าวมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว ย่อมมีสิทธิ
ได้รับประโยชน์สงเคราะห์ประเภท เพื่อการชราภาพตลอดชีวิต
ประโยชน์สงเคราะห์ให้เป็นไปตามส่วนแห่งจำนวนและระยะเวลาการ
จ่ายเงินสมทบทุนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๐ เมื่อผู้ประกันตนถึงแก่ความตาย ทายาทของ
ผู้ประกันตนย่อมได้รับประโยชน์สงเคราะห์ ประเภทเพื่อการ
ฌาปนกิจ ในกรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตายโดยไม่มีทายาท
ก็ให้ผู้จัดการศพเป็นผู้รับประโยชน์สงเคราะห์ประเภทเพื่อการ
ฌาปนกิจ

มาตรา ๔๑ ผู้ประกันตนหรือผู้มีส่วนได้เสียรายใดละเลย
ไม่ยื่นขอรับประโยชน์สงเคราะห์ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติ
นี้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วัน
มีสิทธิได้รับประโยชน์สงเคราะห์นั้น ๆ ให้ถือว่าผู้ประกันตน
หรือผู้มีส่วนได้เสียละสิทธิที่จะรับประโยชน์สงเคราะห์

ในกรณีตั้งกล่าวในวรรคแรก ถ้าผู้ประกันตนหรือผู้มีส่วน
ได้เสียมีเหตุจำเป็นที่จะขอรับประโยชน์สงเคราะห์ไม่ทันกำหนด

ระยะเวลาดังกล่าว ก็ให้มีสิทธิร้องขอรับประโยชน์สงเคราะห์
ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันมีสิทธิ
ได้รับประโยชน์สงเคราะห์ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควร
จะจ่ายประโยชน์สงเคราะห์ให้ก็ได้

มาตรา ๔๒ เมื่อผู้ประกันตนหรือผู้มีส่วนได้เสียเห็นว่า
คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายก็ดี ไม่พอใจ
ในคำวินิจฉัยของพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ดี ไม่สามารถปฏิบัติตาม
คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ก็ดี ผู้ประกันตนหรือผู้มีส่วนได้
เสียจะอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการประกันสังคมได้
ภายในระยะเวลาไม่เกินสามเดือนนับแต่วันรับทราบคำสั่งของ
พนักงานเจ้าหน้าที่นั้น

ในระหว่างที่รอฟังคำวินิจฉัยของคณะกรรมการประกันสังคม
คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ถือว่าเป็นอันใช้ได้

มาตรา ๔๓ ผู้ประกันตนผู้ใดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า
ได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการประกัน
สังคมอาจสั่งงดการรับประโยชน์สงเคราะห์ชั่วคราวหนึ่ง
ปีก็ได้

หมวด ๔

คณะกรรมการประกันสังคม

มาตรา ๔๔ ให้มีคณะกรรมการชนคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการประกันสังคม” ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่ง และรองประธานกรรมการคนหนึ่ง กับกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าแปดคนและไม่เกินสิบสองคน แต่งตั้งขึ้นโดยคณะรัฐมนตรี และให้อธิบดีกรมประกันสังคมเป็นกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการโดยตำแหน่ง ให้คณะกรรมการนี้มีอำนาจหน้าที่ควบคุมรักษาและจัดประโยชน์แห่งกองทุนประกันสังคม ศึกษาค้นคว้าพิพาทเกี่ยวแก่ประโยชน์สงเคราะห์ และจัดบริการอื่นใดอันจะเป็นประโยชน์แก่การประกันสังคม และมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ

ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งสี่ปี ในวาระเริ่มแรก เมื่อครบกำหนดสองปี ให้จับสลากออกจากตำแหน่งกึ่งหนึ่ง ส่วนที่เกินกึ่งมิให้นับ ผู้ที่พ้นจากตำแหน่งจะได้รับแต่งตั้งออกก็ได้

มาตรา ๔๕ นอกจากการออกจากตำแหน่งตามวาระตาม
ความในมาตรา ๔๔ ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ
และกรรมการย่อมพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

ในกรณีที่มีการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรานี้ ให้แต่งตั้ง
ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการเข้า
แทน แล้วแต่กรณี ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเข้าแทนนี้ย่อมอยู่ใน
ตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๔๖ การประชุมทุกคราวต้องมีกรรมการมาประชุม
ไม่ต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคณะกรรมการ จึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๔๗ ในเมื่อประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม
ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่แทน ถ้าประธานกรรมการ
และรองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการ
เลือกตั้งกันขึ้นเป็นประธานในที่ประชุมนั้น

มาตรา ๔๘ การลงมติวินิจฉัยข้อปรึกษา ให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ

กรรมการคนหนึ่งย่อมมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีจำนวนเสียงในการลงคะแนนเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงขาด

มาตรา ๔๙ บรรดาคำแนะนำหรือข้อวินิจฉัยของคณะกรรมการประกันสังคม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตาม

มาตรา ๕๐ ให้คณะกรรมการประกันสังคมมีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการขึ้น จะเป็นคณะเดียวหรือหลายคณะ เพื่อให้คำปรึกษาแนะนำแก่คณะกรรมการประกันสังคมทั้งในด้านวิชาการและปฏิบัติการ หรือเพื่อรับมอบอำนาจไปปฏิบัติการแทนคณะกรรมการได้

ในการประชุมของอนุกรรมการ ให้นำมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ มาใช้โดยอนุโลม

หมวด ๕
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕๑ เพื่อประโยชน์แห่งการประกันสังคม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล สุขาภิบาล องค์กร หรือบุคคลใดๆ ให้ชี้แจงข้อเท็จจริงและการปฏิบัติ พร้อมทั้งเหตุผลเกี่ยวกับการประกันสังคม รวมทั้งให้ส่งสำเนาหลักฐาน หรือสำเนาเอกสารต่างๆ เช่น การจ้างผู้ทำงานจ้าง อัตราค่าจ้าง

(๒) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการประกันสังคม

(๓) เข้าไปยังสถานที่ของกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล สุขาภิบาล องค์กร หรือของบุคคลใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจสอบเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับการประกันสังคม และให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง เรียกเอกสารหรือสิ่งของใด ๆ จากบุคคลที่อยู่ในสถานที่ เช่นว่านั้น มาตรวจพิจารณาได้ตามความจำเป็น ในการนั้นบุคคลเช่นว่านั้นต้องให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในสถานที่ตามความในวรรคก่อน ถ้าไม่เป็นการเร่งด่วน ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ครอบครองสถานที่ทราบล่วงหน้าตามเวลาอันสมควร

มาตรา ๕๒ ในการใช้อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวตามรายการที่กำหนดในกฎกระทรวง แก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๕๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในพระราชบัญญัตินี้ เป็นเจ้าพนักงานตามความในกฎหมายลักษณะอาญา

หมวด ๖

การลงทุนของเงินกองทุนประกันสังคม

มาตรา ๕๔ ให้คณะกรรมการประกันสังคมตั้งงบประมาณจากเงินรายได้ทุกประเภท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็น ค่าบริการ และประโยชน์สงเคราะห์ไว้ตลอดปีประจําปี ทั้งนี้โดยอนุมัติของรัฐมนตรี

มาตรา ๕๕ เมื่อสิ้นปีประจําปีแล้ว มีเงินเหลือจ่าย ให้คณะกรรมการประกันสังคมจัดการลงทุนอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยอนุมัติของรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

(ก) นำฝากธนาคารเป็นกระแสรายวันหรือประจำ หรือขอพันธบัตรเงินกู้ หรือหลักประกันที่มั่นคงใด ๆ

(ข) ก่อสร้างหรือให้กู้ยืมเพื่อก่อสร้างอาคาร เพื่อขายหรือให้เช่า ซึ่งดำเนินการโดยรัฐบาลหรือองค์การรัฐบาล

(ค) จัดตั้งนิคมหรือสถานฝึกวิชาชีพสำหรับผู้ชรา ผู้พิการ หรือทุพพลภาพ หรือประชาชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์แก่ชุมชน

(ง) ก่อสร้างหรือขยาย โรงพยาบาล เรือนคนไข้ สถานที่ปรุงยา สถานที่คลอดบุตร และอุปกรณ์การโรงพยาบาลเกี่ยวกับการประกันสังคม

หมวด ๗

การบัญชี การสอบ และการตรวจ

มาตรา ๔๖ ให้กรมประกันสังคมวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีอันถูกต้องแยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีการสอบบัญชีภายในเป็นประจำ และมีสมุดบัญชีลงรายการ

(๑) การรับและจ่ายเงิน

(๒) สินทรัพย์และหนี้สิน

ซึ่งแสดงการงานที่เป็นอยู่ตามจริงและตามที่ควรตามประเภทงาน พร้อมด้วยข้อความอันเป็นเหตุที่มาของรายการนั้น ๆ

มาตรา ๕๗ ทุกปี ให้สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจสอบและรับรองบัญชีของเงินกองทุนประกันสังคม

มาตรา ๕๘ ผู้ตรวจสอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานของเงินกองทุนประกันสังคมในเวลาอันสมควรได้ทุกเมื่อ

มาตรา ๕๙ ผู้ตรวจสอบบัญชีต้องทำรายงานว่าด้วยข้อความคำชี้แจงอันควรแก่การสอบบัญชีที่ได้รับ ตลอดจนความสมบูรณ์ของสมุดบัญชีเงินกองทุนประกันสังคมที่กรมประกันสังคมรักษายอยู่ และต้องแถลงด้วยว่า

(๑) งบดุลย์และบัญชีซึ่งตรวจสอบนั้น ถูกต้องตรงกับสมุดบัญชีเพียงไรหรือไม่

(๒) งบดุลย์และบัญชีซึ่งตรวจสอบนั้นแสดงการงานของเงินกองทุนประกันสังคมที่เป็นอยู่ตามจริงและตามที่สมควร

ตามข้อความกำชับ^๕ และความรู้อัน^๖ของผู้ตรวจสอบบัญชี^๗เพียงไร
หรือไม่

มาตรา ๖๐ ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันหลังจากวันสิ้นปี
บัญชีของเงินกองทุนประกันสังคม กรมประกันสังคมจะต้อง
โฆษณารายงานประจำปี แสดงบัญชีงบดุล^๘ บัญชีทำการ และ
บัญชีกำไรขาดทุน^๙เพียงสิ้นปีบัญชี^{๑๐} พร้อมกับรายงานของผู้
ตรวจสอบบัญชีตามความในมาตรา ๕๗

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ มีความผิดต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๖
และมาตรา ๕๗ วรรคแรก หรือขณรายการเป็นเท็จ หรือปิด
บังรายการอันควรจะต้องแจ้ง มีความผิดต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับ
ทั้งจำ^{๑๑}

มาตรา ๖๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ มีความผิดต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินสิบเท่าของเงินที่ตนมีหน้าที่จะต้องนำส่ง
ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

เงินค่าปรับนี้ ให้ส่งเป็นเงินกองทุนประกันสังคม

มาตรา ๖๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำเรียก หรือข้อขังการ
กระทำของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในมาตรา ๕๑ มีความ
ผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกิน
หนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดแจ้งรายการเท็จหรือปิดบังความจริงต่อ
พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อหวังประโยชน์สงเคราะห์หรือประโยชน์
อื่นใดอันตนไม่มีสิทธิจะได้รับตามพระราชบัญญัตินี้ มีความผิด
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกิน
หนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๖ ผู้ใดแก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมข้อความ
เครื่องหมาย หรือรายการอื่นใดในสมุดประกันสังคม ซึ่งตน
มิได้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อหวังประโยชน์
สงเคราะห์ หรือประโยชน์อื่นใด มีความผิดต้องระวางโทษ

ปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ย่อมเกิดขึ้นแก่บุคคลทุกรูปทุกนาม และนำความเดือดร้อนมาสู่บุคคลนั้น ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง มากน้อยแล้วแต่กรณี จึงสมควรจัดระบบการช่วยเหลือขึ้น เพื่อขจัดความผาสุก และสวัสดิภาพอันเป็นหลักประกันร่วมกันในความเป็นอยู่แห่งชีวิตของประชาชน ในกรณีที่มีการคลอดบุตร การมีบุตร การเจ็บป่วย พิการ หรือทุพพลภาพ ขราภาพ และมรณกรรม.

(เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๗๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๖)

บัญชีอัตราเงินสมทบทุน

(๑) ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓

รายชื่อของผู้ประกันตน	อัตราเงินสมทบทุนรายเดือน						หมายเหตุ
	ผู้ทำงานจ้าง		ผู้จ้าง		รัฐบาล		
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
(๑) ๕๐๐ - ๕๕๕ บาท	๒๕ บาท	๒๐ บาท	๒๐ บาท	๑๕ บาท	๑๒.๕๐ บาท	๑๐ บาท	
(๒) ๑๐๐๐ - ๑๔๕๕ บาท	๕๐ บาท	๔๐ บาท	๔๐ บาท	๓๐ บาท	๒๕ บาท	๒๐ บาท	
(๓) ๑๕๐๐ - ๑๙๕๕ บาท	๗๕ บาท	๖๐ บาท	๖๐ บาท	๔๕ บาท	๓๗.๕๐ บาท	๓๐ บาท	
(๔) ๒๐๐๐ - ๒๔๕๕ บาท	๑๐๐ บาท	๘๐ บาท	๘๐ บาท	๖๐ บาท	๕๐ บาท	๔๐ บาท	
(๕) ๒๕๐๐ - ๒๙๕๕ บาท	๑๒๕ บาท	๑๐๐ บาท	๑๐๐ บาท	๗๕ บาท	๖๒.๕๐ บาท	๕๐ บาท	
(๖) ๓๐๐๐ - ๓๔๕๕ บาท	๑๕๐ บาท	๑๒๐ บาท	๑๒๐ บาท	๙๐ บาท	๗๕ บาท	๖๐ บาท	
(๗) ๓๕๐๐ - ๓๙๕๕ บาท	๑๗๕ บาท	๑๔๐ บาท	๑๔๐ บาท	๑๐๕ บาท	๘๗.๕๐ บาท	๗๐ บาท	
(๘) ๔๐๐๐ - ๔๔๕๕ บาท	๒๐๐ บาท	๑๖๐ บาท	๑๖๐ บาท	๑๒๐ บาท	๑๐๐ บาท	๘๐ บาท	
(๙) ๔๕๐๐ - ๔๙๕๕ บาท	๒๒๕ บาท	๑๘๐ บาท	๑๘๐ บาท	๑๓๕ บาท	๑๑๒.๕๐ บาท	๙๐ บาท	
(๑๐) ๕๐๐๐ - ๕๔๕๕ บาท	๒๕๐ บาท	๒๐๐ บาท	๒๐๐ บาท	๑๕๐ บาท	๑๒๕ บาท	๑๐๐ บาท	
(๑๑) ๕๕๐๐ - ๕๙๕๕ บาท	๒๗๕ บาท	๒๒๐ บาท	๒๒๐ บาท	๑๖๕ บาท	๑๓๗.๕๐ บาท	๑๑๐ บาท	
(๑๒) ๖๐๐๐ บาทขึ้นไป	๓๐๐ บาท	๒๔๐ บาท	๒๔๐ บาท	๑๘๐ บาท	๑๕๐ บาท	๑๒๐ บาท	

(๒) ผู้ประกันตามมาตรา ๕

(ก) ผู้ทำงานส่วนตัวหรือผู้ที่ไม่อยู่ในข่ายบังคับตามมาตรา ๗

อัตราเงินสมทบทุนรายเดือน			หมายเหตุ
ผู้ทำงานส่วนตัวหรือผู้ที่ไม่อยู่ในข่ายบังคับตามมาตรา ๗	หญิง	ชาย	รัฐบาล
ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
๕๐ บาท	๔๐ บาท	๕๕ บาท	๒๐ บาท

(ข) ผู้ไม่ได้ทำงาน

อัตราเงินสมทบทุนรายเดือน			หมายเหตุ
ผู้ไม่ได้ทำงาน	ชาย	หญิง	รัฐบาล
ชาย	หญิง	ชาย	หญิง

พระราชบัญญัติ

ประกันสังคม

พ.ศ. ๒๕๓๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๓

เป็นปีที่ ๔๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกัน
สังคม พ.ศ. ๒๕๓๓”

“การคลอดบุตร” หมายความว่า การที่ทารกออกจากครรภ์มารดาซึ่งมีระยะเวลาตั้งครรภ์ไม่น้อยกว่ายี่สิบแปดสัปดาห์ ไม่ว่าทารกจะมีชีวิตรอดอยู่หรือไม่

“ทุพพลภาพ” หมายความว่า การสูญเสียอวัยวะ หรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะหรือของร่างกาย หรือสูญเสียสภาพปกติของจิตใจ จนไม่สามารถทำงานได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนด

“ว่างงาน” หมายความว่า การที่ผู้ประกันตนต้องหยุดงานเนื่องจากนิตีสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้างตามสัญญาจ้างแรมงานสิ้นสุดลง

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนประกันสังคม

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานประกันสังคม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการ

ประกันสังคม

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการประกันสังคม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติหมวด ๒ ของ ลักษณะ ๒ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและบทบัญญัติมาตรา ๔๐ ให้ใช้บังคับภายในสี่ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๕๗ บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

- (๑) ข้าราชการและลูกจ้างประจำของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่นยกเว้นลูกจ้างชั่วคราว
- (๒) ลูกจ้างของรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ
- (๓) ลูกจ้างของนายจ้างที่มีสำนักงานในประเทศ และไปประจำทำงานในต่างประเทศ
- (๔) ครูหรือครูใหญ่ของโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน
- (๕) นักเรียน นักเรียนพยาบาล นิสิตหรือนักศึกษา หรือแพทย์ฝึกหัด ซึ่งเป็นลูกจ้างของโรงเรียน มหาวิทยาลัย หรือโรงพยาบาล

(๖) กิจการหรือลูกจ้างอื่นตามที่กำหนดในพระราช
กฤษฎีกา

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานให้นายจ้าง โดยรับค่าจ้าง ไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย

“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งรับลูกจ้างเข้าทำงาน โดยจ่ายค่าจ้างและให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคลให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลและผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลให้ทำการแทนด้วย

“ค่าจ้าง” หมายความว่า เงินทุกประเภทที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างเป็นค่าตอบแทนการทำงานในวันและเวลาทำงานปกติ ไม่ว่าจะคำนวณตามระยะเวลาหรือคำนวณตามผลงานที่ลูกจ้างทำได้ และให้หมายความรวมถึงเงินที่นายจ้างจ่ายให้ในวันหยุดและวันลาซึ่งลูกจ้างไม่ได้ทำงานด้วย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะกำหนด คำนวณหรือจ่ายในลักษณะใดหรือโดยวิธีการใด และไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร

“วันทำงาน” หมายความว่า วันที่กำหนดให้ลูกจ้างทำงานตามปกติ

“ผู้ประกันตน” หมายความว่า ผู้ซึ่งจ่ายเงินสมทบอันก่อให้เกิดสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ในการคำนวณค่าจ้างเพื่อการออกเงินสมทบ ให้ถือเอาค่าจ้างที่คิดเป็นรายวันเป็นเกณฑ์คำนวณ

ในการคำนวณค่าจ้างรายสัปดาห์ รายเดือน หรือรายปี เป็นค่าจ้างรายวัน ให้ถือว่าสัปดาห์หนึ่งมีเจ็ดวัน เดือนหนึ่งมีสามสิบวัน และปีหนึ่งมีสามร้อยหกสิบห้าวัน

ในกรณีที่ลูกจ้างได้รับค่าจ้างเป็นรายชั่วโมงหรือตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย ให้คิดเป็นค่าจ้างรายวันโดยเฉลี่ยจากค่าจ้างในวันทำงานที่ลูกจ้างได้รับในงวดการจ่ายค่าจ้างที่คิดเงินสมทบ ตามมาตรา ๔๗

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ลักษณะ ๑

บททั่วไป

หมวด ๑

คณะกรรมการประกันสังคม

มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการ

ประกันสังคม” ประกอบด้วยเลขาธิการสำนักงานประกันสังคมเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข และผู้แทนสำนักงบประมาณ เป็นกรรมการ กับผู้แทนฝ่ายนายจ้าง และผู้แทนฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และผู้แทนสำนักงานเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการจะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นผู้ช่วยเลขานุการ
คณะกรรมการก็ได้

รัฐมนตรีจะแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินห้าคนให้เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการก็ได้ ซึ่งในจำนวนนี้อย่างน้อยต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางระบบงานประกันสังคม ผู้ทรงคุณวุฒิทางการแรงงาน ผู้ทรงคุณวุฒิทางการแพทย์ ผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมาย และผู้ทรงคุณวุฒิอื่น

มาตรา ๕ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบาย
และมาตรการในการประกันสังคมตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) พิจารณาให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีในการตรา
พระราชกฤษฎีกา การออกกฎกระทรวง และระเบียบต่าง ๆ เพื่อดำเนินการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) วางระเบียบโดยความเห็นชอบของกระทรวง
การคลังเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินของกองทุน

(๔) วางระเบียบโดยความเห็นชอบของกระทรวง
การคลังเกี่ยวกับการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน

(๕) พิจารณางบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินของ กองทุนและรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีของสำนักงานในส่วน ที่เกี่ยวกับการประกันสังคมตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ให้คำปรึกษาและแนะนำแก่คณะกรรมการอื่น หรือสำนักงาน

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือ กฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่ รัฐมนตรีมอบหมาย

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ อาจมอบหมายให้สำนักงานเป็นผู้ปฏิบัติเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ พิจารณาดำเนินการต่อไปก็ได้

มาตรา ๑๐ กรรมการหรือที่ปรึกษาซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้อยู่ใน ตำแหน่งคราวละสองปี

กรรมการหรือที่ปรึกษาซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับ การแต่งตั้งอีกได้ แต่จะแต่งตั้งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๐ กรรมการหรือที่ปรึกษาซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลในประเภทเดียวกันตามมาตรา ๘ ป็นกรรมการแทน และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่รัฐมนตรีแต่งตั้งที่ปรึกษาเพิ่มขึ้นในระหว่างที่ที่ปรึกษาซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นที่ปรึกษาเพิ่มขึ้นนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของที่ปรึกษาที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งดำรงตำแหน่งครบตามวาระแล้ว แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน จนกว่ากรรมการที่ได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๓ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่ง มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการการแพทย์คณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการอื่น มีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้ง

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิในวิชาชีพเวชกรรม สาขาต่าง ๆ และให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ให้นำมาตรา ๑๐ วรรคสอง มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการดำเนินงานในการให้บริการทางการแพทย์

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในการรับบริการทางการแพทย์ของผู้ประกันตนตามมาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๘ มาตรา ๗๐ และมาตรา ๗๒

(๓) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๖๔

(๔) ให้คำปรึกษาและแนะนำในทางการแพทย์แก่ คณะกรรมการ คณะกรรมการอุทธรณ์ และสำนักงาน

(๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการแพทย์ หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๖ คณะกรรมการหรือคณะกรรมการการแพทย์จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการการแพทย์มอบหมายก็ได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ คณะกรรมการ คณะกรรมการการแพทย์ และคณะอนุกรรมการมีอำนาจสั่งให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งส่งเอกสารหรือข้อมูลที่จำเป็นมาพิจารณาได้ ในการนี้จะสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงด้วยก็ได้

มาตรา ๑๘ กรรมการ ที่ปรึกษา กรรมการการแพทย์ กรรมการอุทธรณ์และอนุกรรมการ อาจได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

หมวด ๒

สำนักงานประกันสังคม

มาตรา ๑๕ ให้จัดตั้งสำนักงานประกันสังคมขึ้นในกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการ คณะกรรมการอื่น และคณะอนุกรรมการ ตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เก็บ รวบรวม และวิเคราะห์ ข้อมูลเกี่ยวกับการประกันสังคม

(๓) จัดทำทะเบียนนายจ้างและผู้ประกันตนซึ่งต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุน

(๔) ปฏิบัติการตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน

(๕) กระทำกิจการอย่างอื่นตามที่รัฐมนตรี คณะกรรมการ คณะกรรมการอื่นหรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๒๐ ให้เลขาธิการมีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานและเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงาน เพื่อการนี้ให้มีรองเลขาธิการคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ ให้เลขาธิการและรองเลขาธิการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ

หมวด ๓

กองทุนประกันสังคม

มาตรา ๒๑ ใ้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงานประกันสังคม เรียกว่า กองทุนประกันสังคม เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายให้ผู้ประกันตน

ได้รับประโยชน์ทดแทนตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะ ๓ และเป็นค่าใช้จ่าย
ตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง

มาตรา ๒๒ กองทุนประกอบด้วย

(๑) เงินสมทบจากรัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตน

ตามมาตรา ๔๖

(๒) เงินเพิ่มตามมาตรา ๔๕

(๓) ผลประโยชน์ของกองทุนตามมาตรา ๒๖

(๔) เงินค่าธรรมเนียมนตามมาตรา ๔๕

(๕) เงินที่ได้รับจากการบริจาคหรือเงินอุดหนุน

(๖) เงินที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา ๕๐

(๗) เงินอุดหนุนหรือเงินอุดหนุนจากราชการที่รัฐบาล

จ่ายตามมาตรา ๒๔ วรรคสาม

(๘) เงินค่าปรับตามที่ได้จากการเปรียบเทียบตาม

มาตรา ๑๐๒

(๙) รายได้อื่น

มาตรา ๒๓ เงินกองทุนตามมาตรา ๒๒ ให้เป็นของสำนักงาน
และไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๒๔ เงินกองทุนให้จ่ายเป็นประโยชน์ทดแทนตามพระราช
บัญญัตินี้

คณะกรรมการอาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละ
สิบของเงินสมทบของแต่ละปีเพื่อจ่ายตามมาตรา ๑๘ และเป็นค่าใช้จ่าย
ในการบริหารงานของสำนักงาน

ในกรณีที่เงินกองทุนไม่พอจ่ายตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้รัฐบาลจ่ายเงินอุดหนุนหรือเงินอุดหนุนราชการให้ตามความจำเป็น

มาตรา ๒๕ การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๖ การจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๗ ภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทินให้คณะกรรมการเสนองบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้วซึ่งสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรองต่อรัฐมนตรี

งบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินดังกล่าวให้รัฐมนตรีเสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอรัฐสภาเพื่อทราบ และจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๔

การสำรวจการประกันสังคม

มาตรา ๒๘ เพื่อประโยชน์แก่การประกันสังคมตามพระราชบัญญัตินี้จะตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อสำรวจปัญหาและข้อมูลด้านแรงงานก็ได้

ในพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยให้ระบุ

(๑) วัตถุประสงค์ในการสำรวจ

(๒) เจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะทำการ
สำรวจ

(๓) กำหนดเวลาการใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาซึ่ง
จะต้องไม่เกินสองปี

มาตรา ๒๕ เมื่อได้ตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๒๔ แล้ว ให้
เลขาธิการประกาศกำหนด

(๑) แบบสำรวจ

(๒) ระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่
จะส่งแบบสำรวจให้แก่ นายจ้าง

(๓) กำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์ให้นายจ้าง
ต้องส่งคืนแบบสำรวจที่ได้กรอกรายการแล้วแก่เจ้าหน้าที่หรือพนักงาน
เจ้าหน้าที่ ซึ่งต้องระบุไว้ในแบบสำรวจด้วย

การประกาศตามมาตรา นี้ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๐ แบบสำรวจตามมาตรา ๒๕ (๑) ที่จะต้องส่งไปยัง
นายจ้างให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือให้เจ้าหน้าที่
หรือพนักงานเจ้าหน้าที่นำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงาน
ของนายจ้างในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลา
ทำการของนายจ้าง ถ้าไม่พบนายจ้าง ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ หรือ
สำนักงานของนายจ้างจะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และอยู่
หรือทำงานในบ้าน หรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของนายจ้างนั้นก็ได้

ถ้าไม่สามารถส่งตามวิธีในวรรคหนึ่งได้ ให้ใช้วิธีปิดแบบสำรวจไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่ายที่สำนักงานของนายจ้าง เมื่อได้ดำเนินการดังกล่าวและเวลาได้ล่วงพ้นไปเกินสิบห้าวันแล้ว ให้ถือว่านายจ้างได้รับแบบสำรวจนั้นแล้ว

มาตรา ๓๑ เมื่อนายจ้างได้รับแบบสำรวจแล้ว ให้นายจ้างกรอกรายการในแบบสำรวจทุกข้อตามความเป็นจริง แล้วส่งแบบสำรวจที่ได้กรอกรายการนั้นคืนให้แก่เจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๘ (๓)

มาตรา ๓๒ บรรดาข้อความหรือตัวเลขที่ได้กรอกไว้ในแบบสำรวจให้ถือเป็นความลับ ห้ามมิให้ผู้ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้เปิดเผยข้อความหรือตัวเลขนั้นแก่บุคคลซึ่งไม่มีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่การประกันสังคมหรือการคุ้มครองแรงงาน หรือเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนหรือการพิจารณาคดี

ลักษณะ ๒

การประกันสังคม

หมวด ๑

การเป็นผู้ประกันตน

มาตรา ๓๓ ให้ลูกจ้างที่อยู่ในข่ายบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นผู้ประกันตน

มาตรา ๓๔ ให้นายจ้างซึ่งมีลูกจ้างที่เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ยื่นแบบรายการแสดงรายชื่อผู้ประกันตน อัตราค่าจ้าง และข้อความอื่นตามแบบที่เลขาธิการกำหนด ต่อสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างนั้นเป็นผู้ประกันตน

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการได้ว่าจ้างโดยวิธีเหมาค่าแรง มอบให้แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดรับช่วงไปควบคุมดูแลการทำงานและรับผิดชอบจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างอีกทอดหนึ่งก็ดี มอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้จัดหาลูกจ้างมาทำงานอันมิใช่การประกอบธุรกิจ จัดหางานก็ดี โดยการทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจซึ่งกระทำในสถานประกอบกิจการหรือสถานที่ทำงานของผู้ประกอบกิจการและเครื่องมือที่สำคัญสำหรับใช้ทำงานนั้นผู้ประกอบกิจการเป็นผู้จัดหา กรณีเช่นนี้ผู้ประกอบกิจการย่อมอยู่ในฐานะนายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๖ เมื่อนายจ้างยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ แล้ว ให้สำนักงานออกหนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนประกันสังคมให้แก่ นายจ้างและออกบัตรประกันสังคมให้แก่ลูกจ้าง ทั้งนี้ ตามแบบหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ความปรากฏแก่สำนักงานหรือจากคำร้องของลูกจ้างว่านายจ้างไม่ยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ หรือยื่นแบบรายการแล้ว แต่ไม่มีชื่อลูกจ้างบางคนซึ่งเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ในแบบรายการนั้น ให้สำนักงานมีอำนาจบันทึกรายละเอียดในแบบ

ราชการตามมาตรา ๓๔ โดยพิจารณาจากหลักฐานที่เกี่ยวข้อง แล้วออกหนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนประกันสังคมให้แก่นายจ้าง และหรือออกบัตรประกันสังคมให้แก่ลูกจ้างตามมาตรา ๓๖ แล้วแต่กรณี

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เลขธิการหรือผู้ซึ่งเลขธิการมอบหมาย จะดำเนินการสอบสวนก่อนก็ได้

มาตรา ๓๘ ความเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ สิ้นสุดลงเมื่อผู้ประกันตนนั้น

(๑) ตาย

(๒) สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง

ในกรณีตาม (๒) ถ้าผู้นั้นได้ส่งเงินสมทบครบตามเงื่อนไขที่จะก่อให้เกิดสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามบทบัญญัติลักษณะ ๓ แล้ว ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามมาตรา ๖๓ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง ต่อไปอีกหกเดือนนับจากวันที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง

มาตรา ๓๙ ผู้ใดเคยเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ มาแล้ว และต่อมาความเป็นผู้ประกันตนได้สิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๘ (๒) ถ้าผู้นั้นประสงค์จะเป็นผู้ประกันตนต่อไป ให้แสดงความจำนงต่อสำนักงานพร้อมทั้งนำบัตรประกันสังคมที่สำนักงานออกให้ตามมาตรา ๓๖ มาให้สำนักงานบันทึกการเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ นี้ด้วย

ภายใต้บังคับมาตรา ๖ ค่าจ้างที่ใช้เป็นฐานคำนวณเงินสมทบที่ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งต้องส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๔๖

วรรคสอง นั้น ให้ถือเอาค่าจ้างที่คำนวณเงินสมทบเต็มจำนวนคราว
สุดท้ายก่อนที่ความเป็นผู้ประกันตนจะสิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๘ (๒)
เป็นเกณฑ์คำนวณ

ให้ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งนำส่งเงินสมทบเข้า
กองทุนเดือนละครั้งภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป

มาตรา ๔๐ บุคคลอื่นใดซึ่งมิใช่ลูกจ้างตามมาตรา ๓๓ จะสมัคร
เข้าเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้ โดยให้แสดงความจำนง
ต่อสำนักงาน

หลักเกณฑ์ และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภท
ของประโยชน์ทดแทนที่จะได้รับตามมาตรา ๕๔ ตลอดจนหลักเกณฑ์
และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนให้ตราเป็นพระราช
กฤษฎีกา

มาตรา ๔๑ ความเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๕ สิ้นสุดลง
เมื่อผู้ประกันตนนั้น

(๑) ตาย

(๒) ได้เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ อีก

(๓) ลาออกจากความเป็นผู้ประกันตนโดยการแสดง

ความจำนงต่อสำนักงาน

มาตรา ๔๒ เพื่อก่อสิทธิแก่ผู้ประกันตนในการขอรับประโยชน์
ทดแทนตามบทบัญญัติลักษณะ ๓ ให้นับระยะเวลาประกันตนตาม
มาตรา ๓๓ และหรือมาตรา ๓๕ ทุกช่วงเข้าด้วยกัน

มาตรา ๔๓ กิจการใดที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้ แม้ว่าภายหลังกิจการนั้นจะมีจำนวนลูกจ้างลดลงเหลือน้อยกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ก็ตาม ให้กิจการดังกล่าวอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะเลิกกิจการ และให้ลูกจ้างที่เหลืออยู่เป็นผู้ประกันตนต่อไป ในกรณีที่กิจการนั้นได้รับลูกจ้างใหม่เข้าทำงาน ให้ลูกจ้างใหม่นั้นเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย แม้ว่าจำนวนลูกจ้างรวมทั้งสิ้นจะไม่ถึงจำนวนที่กำหนดไว้ก็ตาม

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อความในแบบรายการที่ได้ยื่นไว้ต่อสำนักงานเปลี่ยนแปลงไป ให้นายจ้างแจ้งเป็นหนังสือต่อสำนักงานขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ทราบการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ให้นำความในมาตรา ๓๗ มาใช้บังคับแก่กรณีที่นายจ้างไม่ปฏิบัติตามมาตรานี้โดยอนุโลม

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่หนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนประกันสังคมหรือบัตรประกันสังคมสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้นายจ้างหรือผู้ประกันตนยื่นคำขอรับใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนประกันสังคมหรือใบแทนบัตรประกันสังคมแล้วแต่กรณีต่อสำนักงานภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดดังกล่าว ทั้งนี้ ตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด

หมวด ๒

เงินสมทบ

มาตรา ๔๖ ให้รัฐบาล นายจ้างและผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ออกเงินสมทบเข้ากองทุนฝ่ายละเท่ากันตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินอัตราเงินสมทบท้ายพระราชบัญญัตินี้

สำหรับการประกันตนตามมาตรา ๓๕ ให้รัฐบาล และผู้ประกันตนออกเงินสมทบเข้ากองทุน โดยรัฐบาลออกหนึ่งเท่า และผู้ประกันตนออกสองเท่าของอัตราเงินสมทบที่แต่ละฝ่ายต้องออก ตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง

การกำหนดอัตราเงินสมทบตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนด โดยคำนึงถึงประโยชน์ทดแทนและค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของ สำนักงานตามมาตรา ๒๔

ค่าจ้างที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตนแต่ละคน ถ้าเกินกว่าวันละห้าร้อยบาทให้คิดเพียงวันละห้าร้อยบาท ในกรณีที่ผู้ประกันตนทำงานกับนายจ้างหลายราย ให้คำนวณเงินสมทบจากค่าจ้างที่ได้รับจากนายจ้างแต่ละราย

มาตรา ๔๗ ทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าจ้างให้นายจ้างหักค่าจ้างของผู้ประกันตนตามจำนวนที่จะต้องส่งเป็นเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๖ และเมื่อนายจ้างได้ดำเนินการดังกล่าวแล้วให้ถือว่าผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบแล้วตั้งแต่วันที่นายจ้างหักค่าจ้าง

ให้นายจ้างนำเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตน ที่ได้หักไว้ตามวรรคหนึ่ง และเงินสมทบในส่วนของนายจ้าง ส่งให้แก่สำนักงานภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีการหักเงินสมทบไว้ พร้อมทั้งยื่นรายการแสดงการส่งเงินสมทบตามแบบที่เลขาธิการกำหนด ในกรณีจำเป็นไม่อาจส่งเงินสมทบและยื่นรายการได้ทันกำหนด นายจ้างอาจยื่นคำร้องต่อเลขาธิการขอให้ขยายเวลาการยื่นรายการและการนำส่งเงินสมทบออกไปอีก ถ้าเลขาธิการเห็นสมควรจะสั่งให้ขยายเวลาก็ได้ การขยายเวลาดังกล่าวไม่เป็นเหตุให้ลดหรืองดเงินเพิ่มตามมาตรา ๔๘

ถ้านายจ้างไม่จ่ายค่าจ้างตามกำหนดเวลาที่ต้องจ่าย ให้นายจ้างมีหน้าที่นำส่งเงินสมทบให้แก่สำนักงานตามที่บัญญัติไว้ในวรรคสอง โดยถือเสมือนว่ามีการจ่ายค่าจ้างแล้ว

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่ผู้ประกันตนทำงานกับนายจ้างหลายราย ให้นายจ้างทุกรายมีหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗

มาตรา ๔๘ นายจ้างซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบในส่วนของตนหรือในส่วนของผู้ประกันตน หรือส่งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนด ตามมาตรา ๔๗ ต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างยังมีได้นำส่ง หรือของจำนวนเงินสมทบที่ยังขาดอยู่ นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ สำหรับเศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันหรือกว่านั้นให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง

ในกรณีที่นายจ้างมิได้หักค่าจ้างของผู้ประกันตน เพื่อส่งเป็นเงินสมทบหรือหักไว้แล้วแต่ยังไม่ครบจำนวนตามมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง ให้นายจ้างรับผิดชอบใช้เงินที่ต้องส่งเป็นเงินสมทบในส่วนของ ผู้ประกันตนเต็มจำนวน และต้องจ่ายเงินเพิ่มในเงินจำนวนนี้ตามวรรค หนึ่งนับแต่วันถัดจากรวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ และในกรณีเช่นว่านี้ สิทธิที่ผู้ประกันตนพึงได้รับคงมีเสมือนหนึ่งว่าผู้ประกันตนได้ส่งเงิน สมทบแล้ว

มาตรา ๕๐ เลขานุการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึด आयัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินของนายจ้างซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบและ หรือเงินเพิ่ม หรือนำส่งไม่ครบจำนวนตามมาตรา ๔๕ ทั้งนี้ เพียงเท่าที่ จำเป็นเพื่อให้ได้รับเงินที่ค้างชำระ

การมีคำสั่งให้ยึด आयัด หรือขายทอดตลาดทรัพย์สิน ตามวรรคหนึ่ง จะกระทำได้อต่อเมื่อได้ส่งค่าเตือนเป็นหนังสือให้นายจ้าง นำเงินสมทบและหรือเงินเพิ่มที่ค้างมาชำระภายในกำหนดไม่น้อยกว่า สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้นและนายจ้างไม่ชำระภายในกำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการยึด आयัด และขายทอดตลาด ทรัพย์สินตามมาตราหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด ทั้งนี้ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดดังกล่าวให้หักไว้เป็น ค่าใช้จ่ายในการยึด आयัด และขายทอดตลาด และชำระเงินสมทบและ

เงินเพิ่มที่ค้างชำระ ถ้ามีเงินเหลือให้คืนแก่นายจ้างโดยเร็ว ถ้านายจ้างมิได้เรียกเอาเงินที่เหลือคืนภายในห้าปีให้ตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๕๑ หนี้ที่เกิดจากการไม่ชำระเงินสมทบและหรือเงินเพิ่มให้สำนักงานมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของนายจ้างซึ่งเป็นลูกหนี้ ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิในมูลค่าภาษีอากรตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้รับเหมาช่วง ให้ผู้รับเหมาช่วงถัดขึ้นไปหากมี ตลอดสายจนถึงผู้รับเหมาชั้นต้นร่วมรับผิดชอบกับผู้รับเหมาช่วงซึ่งเป็นนายจ้างในเงินสมทบซึ่งนายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๓ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๕ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ มาใช้บังคับแก่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๕ และผู้รับเหมาตามมาตรา ๕๒ ซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบหรือส่งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนด โดยอนุโลม

ลักษณะ ๓

ประโยชน์ทดแทน

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕๔ ผู้ประกันตนหรือบุคคลตามมาตรา ๓๓ มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนจากกองทุน ดังต่อไปนี้

(๑) ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

- (๒) ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร
- (๓) ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ
- (๔) ประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย
- (๕) ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร
- (๖) ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ
- (๗) ประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงาน ยกเว้นผู้

ประกันตนตามมาตรา ๓๕

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่นายจ้างได้จัดสวัสดิการเกี่ยวกับกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือกรณีทุพพลภาพ หรือกรณีตายอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน หรือกรณีคลอดบุตร หรือกรณีสงเคราะห์บุตร หรือกรณีชราภาพ หรือกรณีว่างงาน ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้แก่ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ที่เข้าทำงานก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าสวัสดิการนั้นมีกรณีใดที่จ่ายในอัตราสูงกว่าประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายจ้างนั้นนำระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน สัญญาจ้างแรงงานหรือข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ซึ่งกำหนดสวัสดิการที่ว่านั้นมาแสดงต่อคณะกรรมการเพื่อขอลดส่วนอัตราเงินสมทบในประเภทประโยชน์ทดแทนที่นายจ้างได้จัดสวัสดิการให้แล้วจากอัตราเงินสมทบที่ผู้ประกันตนและนายจ้างนั้นต้องจ่ายเข้ากองทุนตามมาตรา ๔๖ และให้นายจ้างใช้อัตราเงินสมทบ

ในส่วนที่เหลือภายหลังคิดส่วนลดดังกล่าวแล้วมาคำนวณเงินสมทบ
ในส่วนของผู้ประกันตนและเงินสมทบในส่วนของนายจ้างที่ยังมีหน้าที่
ต้องส่งเข้ากองทุนเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนในส่วนอื่นต่อไป

การขอลดส่วนอัตราเงินสมทบและการพิจารณา
หักส่วนลดอัตราเงินสมทบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๖ ผู้ประกันตนหรือบุคคลอื่นใดเห็นว่าตนมีสิทธิได้รับ
ประโยชน์ทดแทนในกรณีใดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๔ และประสงค์
จะขอรับประโยชน์ทดแทนนั้นให้ยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนตาม
แบบที่เลขาธิการกำหนดต่อสำนักงานและให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการ
มอบหมายพิจารณาสั่งการโดยเร็ว

มาตรา ๕๗ การคำนวณค่าจ้างรายวันในการจ่ายเงินทดแทนการ
ขาดรายได้ให้แก่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ให้คำนวณโดยเฉลี่ยจาก
ค่าจ้างที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบเป็นเวลาเก้าสิบวันก่อน
วันรับบริการทางการแพทย์ ไม่ว่าระยะเวลาเก้าสิบวันนั้นจะติดต่อกัน
หรือไม่ก็ตาม

สำหรับการคำนวณค่าจ้างรายวันในการจ่ายเงิน
ทดแทนการขาดรายได้ให้แก่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๕ นั้น ให้คำนวณ
โดยเฉลี่ยจากค่าจ้างที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบตามมาตรา ๓๕
วรรคสอง

มาตรา ๕๘ การรับประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ใน

กรณีที่เป็นบริการทางการแพทย์ ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตน จะต้องรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลตามมาตรา ๕๕

รายละเอียดและเงื่อนไขเกี่ยวกับบริการทางการแพทย์ที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนจะได้รับ ให้เป็นไปตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๕๕ ให้เลขาธิการประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดเขตท้องที่และชื่อสถานพยาบาลที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตน มีสิทธิไปรับบริการทางการแพทย์ได้

ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนซึ่งมีสิทธิได้รับบริการทางการแพทย์ ถ้าทำงานหรือมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตท้องที่ใด ให้ไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่งที่อยู่ในเขตท้องที่นั้น เว้นแต่ในกรณีที่ในเขตท้องที่นั้นไม่มีสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนมีเหตุผลสมควรที่ไม่สามารถไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลดังกล่าวได้ ก็ให้ไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่งที่อยู่ในเขตท้องที่อื่นได้

ในกรณีที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคสอง ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์ที่ต้องจ่ายให้แก่สถานพยาบาลอื่นนั้นตามจำนวนที่สำนักงานกำหนด โดยคำนึงถึงสภาพของการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย การ

กลอดบุตร สภาพทางเศรษฐกิจของแต่ละเขตท้องที่ และลักษณะของ
การบริการทางการแพทย์ที่ได้รับ ทั้งนี้ จะต้องไม่เกินอัตราที่คณะ
กรรมการการแพทย์กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตน
ไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลแล้วละเลยหรือไม่ปฏิบัติ
ตามคำแนะนำหรือคำสั่งของแพทย์โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เลขธิการ
หรือผู้ซึ่งเลขธิการมอบหมายจะสั่งลดประโยชน์ทดแทนก็ได้ ทั้งนี้
โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการแพทย์

มาตรา ๖๑ ผู้ประกันตนหรือบุคคลตามมาตรา ๘๓ ไม่มีสิทธิ
ได้รับประโยชน์ทดแทนเมื่อปรากฏว่าการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย
หรือการทุพพลภาพ หรือการตายนั้นเกิดขึ้นเพราะเหตุที่ผู้ประกันตน
หรือบุคคลตามมาตรา ๘๓ จงใจก่อให้เกิดขึ้น หรือยินยอมให้ผู้อื่นก่อ
ให้เกิดขึ้น

หมวด ๒

ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

มาตรา ๖๒ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณี
ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงานต่อเมื่อ
ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันและต้อง
อยู่ภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนวันรับบริการทางการแพทย์

มาตรา ๖๓ ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ได้แก่

- (๑) ค่าตรวจวินิจฉัยโรค
- (๒) ค่าบำบัดทางการแพทย์
- (๓) ค่ากินอยู่และรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล
- (๔) ค่ายาและค่าเวชภัณฑ์
- (๕) ค่ารถพยาบาลหรือค่าพาหนะรับส่งผู้ป่วย
- (๖) ค่าบริการอื่นที่จำเป็น

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ผู้ประกันตนที่ต้องหยุดงานเพื่อการรักษาพยาบาลตามคำสั่งของแพทย์ให้ได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๔ ด้วย

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่ผู้ประกันตนประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ในอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างตามมาตรา ๔๗ สำหรับการที่ผู้ประกันตนต้องหยุดงานเพื่อการรักษาพยาบาลตามคำสั่งของแพทย์ครั้งหนึ่งไม่เกินเก้าสิบวัน และในระยะเวลาหนึ่งปีปฏิทินต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน เว้นแต่การเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรังตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ก็ให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันแต่ไม่เกินสามร้อยหกสิบห้าวัน

ระยะเวลาได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ให้เริ่มนับแต่วันแรกที่ต้องหยุดงานตามคำสั่งของแพทย์จนถึงวันสุดท้ายที่แพทย์กำหนดให้หยุดงาน หรือจนถึงวันสุดท้ายที่หยุดงาน ในกรณีผู้ประกันตนกลับเข้าทำงานก่อนครบกำหนดเวลาตามคำสั่งของแพทย์ แต่ไม่เกินระยะเวลาที่กำหนดในวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับค่าจ้างจากนายจ้าง ในระหว่างหยุดงานเพื่อการรักษาพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน หรือมีสิทธิตามระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน สัญญาจ้างแรงงาน หรือข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง แล้วแต่กรณี ผู้ประกันตนไม่มีสิทธิได้รับเงินทดแทนตามวรรคหนึ่งจนกว่าสิทธิได้รับเงินค่าจ้างนั้นได้สิ้นสุดลงจึงจะมีสิทธิได้รับเงินทดแทนดังกล่าวเท่าระยะเวลาที่คงเหลือ และถ้าเงินค่าจ้างที่ได้รับจากนายจ้างในกรณีใดน้อยกว่าเงินทดแทนการขาดรายได้จากกองทุน ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากกองทุนในส่วนที่ขาดด้วย

หมวด ๓

ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร

มาตรา ๖๕ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตรสำหรับตนเองหรือคู่สมรสต่อเมื่อผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสองร้อยสี่สิบวัน และต้องอยู่ภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนวันรับบริการทางการแพทย์

ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตรให้ผู้ประกันตน
มีสิทธิได้รับสำหรับการคลอดบุตรไม่เกินสองครั้ง

มาตรา ๖๖ ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร ได้แก่

- (๑) ค่าตรวจและรับฝากครรภ์
- (๒) ค่าบำบัดทางการแพทย์
- (๓) ค่ายาและค่าเวชภัณฑ์
- (๔) ค่าทำคลอด
- (๕) ค่ากินอยู่และรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล
- (๖) ค่าบริบาลและค่ารักษาพยาบาลทารกแรกเกิด
- (๗) ค่ารถพยาบาลหรือค่าพาหนะรับส่งผู้ป่วย
- (๘) ค่าบริการอื่นที่จำเป็น

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการ
การแพทย์กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ผู้ประกันตนที่ต้องหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรตาม
คำสั่งของแพทย์ให้ได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด
ไว้ในมาตรา ๖๗ ด้วย

มาตรา ๖๗ ในกรณีที่ผู้ประกันตนหยุดงานเพื่อการคลอดบุตร
ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ในอัตราร้อยละ
ห้าสิบของค่าจ้างตามมาตรา ๕๗ สำหรับการที่ผู้ประกันตนต้องหยุดงาน
เพื่อการคลอดบุตรครั้งหนึ่งไม่เกินหกสิบวัน

ระยะเวลาได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ให้เริ่มนับแต่วันแรกที่ต้องหยุดงานตามคำสั่งของแพทย์จนถึงวันสุดท้ายที่แพทย์กำหนดให้หยุดงาน หรือจนถึงวันสุดท้ายที่หยุดงาน ในกรณีผู้ประกันตนกลับเข้าทำงานก่อนครบกำหนดเวลาตามคำสั่งของแพทย์ แต่ไม่เกินระยะเวลาที่กำหนดในวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับค่าจ้างจากนายจ้าง ในระหว่างหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน หรือมีสิทธิตามระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน สัญญาจ้างแรงงาน หรือข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง แล้วแต่กรณี ผู้ประกันตนไม่มีสิทธิได้รับเงินทดแทนตามวรรคหนึ่งจนกว่าสิทธิได้รับค่าจ้างนั้นได้สิ้นสุดลงจึงจะมีสิทธิได้รับเงินทดแทนดังกล่าวแก่ระยะเวลาที่คงเหลือ และถ้าเงินค่าจ้างที่ได้รับจากนายจ้างน้อยกว่าเงินทดแทนการขาดรายได้จากกองทุน ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากกองทุนในส่วนที่ขาดด้วย

มาตรา ๖๘ ในกรณีที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนไม่สามารถรับประโยชน์ทดแทนตามมาตรา ๖๖ ได้ เนื่องจากผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนไม่ได้คลอดบุตรในสถานพยาบาลตามมาตรา ๕๕ ให้ผู้ประกันตนได้รับประโยชน์ทดแทนการคลอดบุตรตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

หมวด ๔
ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ

มาตรา ๖๕ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ ต่อเมื่อผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันและต้องอยู่ภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนทุพพลภาพ

มาตรา ๗๐ ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ ได้แก่

- (๑) ค่าตรวจวินิจฉัยโรค
- (๒) ค่าบำบัดทางการแพทย์
- (๓) ค่ายาและค่าเวชภัณฑ์
- (๔) ค่ากินอยู่และรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล
- (๕) ค่ารถพยาบาลหรือค่าพาหนะรับส่งผู้ทุพพลภาพ
- (๖) ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกาย จิตใจและอาชีพ
- (๗) ค่าบริการอื่นที่จำเป็น

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๗๑ ในกรณีที่ผู้ประกันตนได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ตามหมวด ๒ ในลักษณะนี้มาแล้วเป็นเวลาไม่เกินหนึ่งปีให้ได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ เนื่องจากการทุพพลภาพได้ต่อไปอีกในอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างตามมาตรา ๕๗ ต่อไปอีกสิบห้าปี

สิทธิในการได้รับประโยชน์ทดแทนเนื่องจากการ
ทุพพลภาพให้เป็นอันระงับในงวดถัดไปเพราะเหตุที่ผู้ประกันตนถึง
แก่ความตาย

มาตรา ๙๒ ในกรณีที่คณะกรรมการการแพทย์วินิจฉัยว่าการ
ทุพพลภาพของผู้ประกันตนได้รับการฟื้นฟูตามมาตรา ๙๐ (๖) จน
มีสภาพดีขึ้นแล้ว ให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายพิจารณา
สั่งลดเงินทดแทนการขาดรายได้ เนื่องจากการทุพพลภาพได้ตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนด โดยความ
เห็นชอบของคณะกรรมการ

หมวด ๕

ประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย

มาตรา ๙๓ ในกรณีที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตายโดยมิใช่ประสบ
อันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน ถ้าผู้ประกันตนได้จ่ายเงิน
สมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสามสิบวันและต้องอยู่ภายในระยะเวลาหกเดือน
ก่อนถึงแก่ความตาย ให้บุคคลดังต่อไปนี้ มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทน
ในกรณีตายเป็นเงินค่าทำศพจำนวนหนึ่งร้อยเท่าของอัตราสูงสุดของ
ค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ตามลำดับคือ

(๑) บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้จัดการศพและได้เป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(๒) คู่สมรส บิดา มารดา หรือบุตรของผู้ประกันตน
ที่มีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(๓) บุคคลอื่นที่มีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพ
ผู้ประกันตน

หมวด ๖

ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร

มาตรา ๗๔ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณี
สงเคราะห์บุตรต่อเมื่อผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อย
กว่าหนึ่งปี และได้รับสงเคราะห์ในจำนวนบุตรไม่เกินสองคน

มาตรา ๗๕ ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร ได้แก่

(๑) ค่าสงเคราะห์ความเป็นอยู่ของบุตร

(๒) ค่าเล่าเรียนบุตร

(๓) ค่ารักษาพยาบาลบุตร

(๔) ค่าสงเคราะห์อื่นที่จำเป็น

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดในกฎ

กระทรวง

หมวด ๗

ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ

มาตรา ๗๖ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณี

ชราภาพต่อเมื่อผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบห้าปี ไม่ว่าจะระยะเวลาสิบห้าปีนั้นจะติดต่อกันหรือไม่ก็ตาม และผู้ประกันตนนั้นต้องมีอายุครบห้าสิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไป

มาตรา ๘๘ ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพให้จ่ายโดยคำนวณตามส่วนแห่งจำนวนและระยะเวลาการส่งเงินสมทบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๘

ประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงาน

มาตรา ๘๙ ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานต่อเมื่อผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือนและต้องอยู่ภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนการว่างงานและจะต้องเป็นผู้ที่อยู่ในเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มีความสามารถในการทำงาน พร้อมทั้งจะทำงานที่เหมาะสมตามที่จัดหาให้หรือต้องไม่ปฏิเสธการฝึกงานและได้ขึ้นทะเบียนไว้ที่สำนักจัดหางานของรัฐ โดยต้องไปรายงานตัวไม่น้อยกว่าเดือนละหนึ่งครั้ง

(๒) การที่ผู้ประกันตนว่างงานต้องมีสาเหตุเนื่องมาจากเหตุจรรยาบรรณหรือกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาแก่นายจ้างหรือจงใจทำให้นายจ้างได้รับความเสียหายหรือฝ่าฝืนข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการทำงาน หรือคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายในกรณีร้ายแรง หรือ

ละทิ้งหน้าที่เป็นเวลาเจ็ดวันทำงานติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้นายจ้างได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง หรือได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๓) ต้องมิใช่ผู้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพตามหมวด ๗ ในลักษณะนี้

มาตรา ๓๕ ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนการว่างงานตั้งแต่วันที่แปดนับแต่วันว่างงานจากการทำานกับนายจ้าง รายสุดท้าย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ลักษณะ ๔

พนักงานเจ้าหน้าที่และการตรวจตราและควบคุม

มาตรา ๔๐ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานประกอบการหรือสำนักงานของ นายจ้าง สถานที่ทำงานของลูกจ้าง ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึง พระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือสอบถาม ข้อเท็จจริง ตรวจสอบทรัพย์สินหรือเอกสาร หลักฐานอื่น ถ่ายภาพ ถ่ายสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจ้าง การจ่ายค่าจ้าง ทะเบียนลูกจ้าง

การจ่ายเงินสมทบ และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือนำเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปตรวจสอบ หรือกระทำการอย่างอื่นตามสมควรเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงในอันที่จะปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) กั้นสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีข้อสงสัย โดยมีเหตุอันควรเชื่อว่ามีทรัพย์สินของนายจ้างซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบ และหรือเงินเพิ่ม หรือนำส่งไม่ครบจำนวน โดยให้กระทำในระหว่างเวลาทำการหรือในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เว้นแต่การกั้นในระหว่างเวลาดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปก็ได้

(๓) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาเพื่อประกอบการพิจารณา ทั้งนี้ให้นำความในมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๔) บิดหรืออาัยด์ทรัพย์สินของนายจ้างตามคำสั่งของเลขาธิการ ตามมาตรา ๕๐ ในกรณีที่นายจ้างไม่นำส่งเงินสมทบ และหรือเงินเพิ่ม หรือนำส่งไม่ครบจำนวน

ในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่จะนำข้าราชการหรือลูกจ้างในสำนักงานไปช่วยปฏิบัติงานด้วยก็ได้

มาตรา ๘๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๘๐ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๘๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตาม
แบบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๘๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้
พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๘๔ เพื่อประโยชน์ในการตรวจตราและควบคุมงานอัน
เกี่ยวกับการประกันสังคม ให้นายจ้างจัดให้มีทะเบียนผู้ประกันตน
และให้เก็บรักษาไว้ ณ สถานที่ทำงานของนายจ้างพร้อมที่จะให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่ตรวจได้

ทะเบียนผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม
แบบที่เลขาธิการกำหนด

ลักษณะ ๕

การอุทธรณ์

มาตรา ๘๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๕๐ ในกรณีที่นายจ้าง ผู้ประกันตน
หรือบุคคลอื่นใด ซึ่งได้รับคำสั่งของเลขาธิการหรือของพนักงานเจ้าหน้าที่
ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ไม่พอใจในคำสั่งนั้น ให้ผู้นั้นมี
สิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวัน
นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ ให้เป็นไปตาม
ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๖ ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์คณะหนึ่งซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งคน และกรรมการอื่นซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมาย ผู้ทรงคุณวุฒิทางการแพทย์ ผู้ทรงคุณวุฒิทางระบบงานประกันสังคม ผู้ทรงคุณวุฒิทางการแรงงาน ผู้แทนฝ่ายนายจ้างสามคนและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างสามคน และให้ผู้แทนสำนักงานเป็นกรรมการและเลขานุการ ซึ่งทั้งคณะมีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบสามคน

มาตรา ๔๗ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์มีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ขึ้นตามมาตรา ๔๕

เมื่อคณะกรรมการอุทธรณ์พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วให้แจ้งคำวินิจฉัยนั้นเป็นหนังสือให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์นั้น ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่พอใจ ให้มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลแรงงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย แต่ถ้าไม่นำคดีไปสู่ศาลแรงงานภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์เป็นที่สุด

มาตรา ๔๘ การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งของเลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่กรณี que ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องต่อเลขาธิการขอให้ทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นไว้ก่อนถ้าเลขาธิการเห็นสมควรจะสั่งให้ทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวไว้เพื่อรอคำวินิจฉัยอุทธรณ์ก็ได้

มาตรา ๔๙ คณะกรรมการอุทธรณ์มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อช่วยเหลือในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่

มอบหมายได้ เมื่อคณะอนุกรรมการปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมายแล้ว
ให้เสนอความเห็นหรือรายงานต่อคณะกรรมการอุทธรณ์

การประชุมของคณะอนุกรรมการ ให้นำความใน
มาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๐ ให้กรรมการอุทธรณ์อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี
กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีก
ได้แต่จะแต่งตั้งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๕๑ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓
และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการอุทธรณ์โดยอนุโลม

ลักษณะ ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๒ ผู้ใดไม่ให้ข้อมูลหรือไม่ส่งเอกสาร หลักฐาน หรือ
ข้อมูลที่จำเป็นตามคำสั่งของคณะกรรมการ คณะกรรมการการแพทย์
คณะกรรมการอุทธรณ์ คณะอนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๓ ผู้ใดโดยเจตนาไม่กรอกราชการในแบบสำรวจ กรอก
ราชการในแบบสำรวจไม่ครบถ้วน หรือไม่ส่งแบบสำรวจคืนภายในเวลา
ที่กำหนด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๔ ผู้ใดกรอกข้อความหรือตัวเลขในแบบสำรวจโดยรู้
 อยู่ว่าเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน
 สองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
 หกเดือนหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ นายจ้างผู้ใดโดยเจตนาไม่ยื่นแบบรายการต่อสำนักงาน
 ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๓๔ หรือไม่แจ้งเป็นหนังสือต่อสำนักงาน
 ขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการภายในกำหนดเวลาตามมาตรา
 ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท
 หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นความผิด
 ต่อเนื่อง ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอด
 ระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม

มาตรา ๕๗ นายจ้างผู้ใดยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ หรือ
 แจ้งเป็นหนังสือขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการตามมาตรา
 ๔๔ โดยเจตนากรอกข้อความที่เป็นเท็จในแบบรายการหรือแจ้งการ
 เปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงเป็นเท็จ ในหนังสือแจ้งขอเปลี่ยนแปลงหรือ
 แก้ไขเพิ่มเติมนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน
 สามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๘ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกตามสมควร

แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติกรตามมาตรา ๘๐ ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๘ นายจ้างผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๔ ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๐ ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้าง
อันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย
ซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการเพื่อ
ประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครอง
แรงงาน หรือการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี

มาตรา ๑๐๑ ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดและถูก
ลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าผู้แทนของนิติบุคคล กรรมการทุก
คน และผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้น ต้องระวางโทษ
เช่นเดียวกับนิติบุคคลนั้นด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นเป็น
ใจในการกระทำความผิดนั้น หรือได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกันมิให้
เกิดความผิดนั้นแล้ว

มาตรา ๑๐๒ ถ้าเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้เห็นว่าผู้กระทำความผิดไม่ควร
ได้รับโทษถึงจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง สำหรับความผิดที่มีโทษปรับ
สถานเดียวหรือความผิดที่มีโทษปรับหรือโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน เว้น
แต่โทษตามมาตรา ๘๕ ให้มีอำนาจเปรียบเทียบดังนี้

(๑) เลขธิการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย สำหรับ
ความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร

(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัด
มอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น

ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่า
บุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษอยู่ในเกณฑ์ที่
จะทำการเปรียบเทียบได้และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้
พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้เลขธิการหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี
ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำผิดได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่
เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้กระทำผิดไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบ หรือเมื่อ
ยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้
ดำเนินคดีต่อไป

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๐๓ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับแก่กิจการที่มีลูกจ้าง
ตั้งแต่ยี่สิบคนขึ้นไปนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาสามปีนับแต่วันที่พระราช

บัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับแก่กิจการที่มีลูกจ้าง ตั้งแต่สิบคนขึ้นไป

มาตรา ๑๐๔ ให้ดำเนินการจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ในกรณีทุพพลภาพ และในกรณีตายอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน และในกรณีคลอดบุตร นับแต่วันที่บทบัญญัติหมวด ๒ ของลักษณะ ๒ ใช้บังคับ

ให้ดำเนินการจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร และในกรณีชราภาพภายในหกปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

สำหรับการจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานจะเริ่มดำเนินการเมื่อใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

- (๑) ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียน
ประกันสังคม ฉบับละ ๕๐ บาท
- (๒) ใบแทนบัตรประกันสังคม ฉบับละ ๑๐ บาท

อัตราเงินสมทบท้ายพระราชบัญญัติ
อัตราเงินสมทบ

ผู้ออกเงินสมทบ	อัตราเงินสมทบเป็นร้อยละ ของค่าจ้างของผู้ประกันตน
๑. เงินสมทบเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทน กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ทุพพลภาพ ตาย และคลอดบุตร	
(๑) รัฐบาล	๑.๕
(๒) นายจ้าง	๑.๕
(๓) ผู้ประกันตน	๑.๕
๒. เงินสมทบเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทน กรณีสงเคราะห์บุตรและชราภาพ	
(๑) รัฐบาล	๓
(๒) นายจ้าง	๓
(๓) ผู้ประกันตน	๓
๓. เงินสมทบเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทน กรณีว่างงาน	
(๑) รัฐบาล	๕
(๒) นายจ้าง	๕
(๓) ผู้ประกันตน	๕

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็คือ เนื่องจากได้มีประกาศใช้พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๔๗ มาเป็นเวลานานแล้ว แต่ในขณะนั้นสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมยังไม่อำนวยให้นำกฎหมายนั้นมาใช้บังคับ ปัจจุบันนี้การพัฒนาในด้านเศรษฐกิจและสังคมได้ก้าวหน้าไปมาก สมควรสร้างหลักประกันให้แก่ลูกจ้างและบุคคลอื่น โดยจัดตั้งกองทุนประกันสังคมขึ้น เพื่อให้การสงเคราะห์แก่ลูกจ้างและบุคคลอื่นซึ่งประสบอันตราย เจ็บป่วย ทูพพลภาพ หรือตาย อันมิใช่เนื่องจากการทำงาน รวมทั้งกรณีคลอดบุตร กรณีสงเคราะห์บุตร กรณีชราภาพ และสำหรับกรณีว่างงานซึ่งให้หลักประกันเฉพาะลูกจ้าง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 161 หน้า 1 1 กันยายน 2533)

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

(สำเนา)

เลขรับ ๓๒/๒๕๓๖ วันที่ ๑๐ ก.ย. ๒๕๓๖

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๓๐๓/๑๓๕๐๘

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม.๑๐๓๐๐

๑๐ กันยายน ๒๕๓๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่...) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. .... ต่อรัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล
มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา หากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว
ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ชวน หลีกภัย

(นายชวน หลีกภัย)

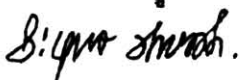
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๒๕๒๘๑๕๙

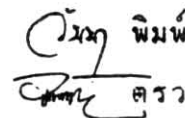
โทรสาร. ๒๕๒๖๓๕๕

สำเนาถูกต้อง

(นายประยุทธ์ อักษรมัต)

หัวหน้าฝ่ายระเบียบวาระ กองการประชุม

 พิมพ์
ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ดังนี้

- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ (๑) และมาตรา ๓๓ เพื่อให้ลูกจ้างชั่วคราวรายวันและลูกจ้างชั่วคราวรายชั่วโมงไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับอายุของลูกจ้างที่จะเป็นผู้ประกันตนได้
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ และมาตรา ๕๗ เพื่อเปลี่ยนฐานของค่าจ้างที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบและการจ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้จากค่าจ้างรายวันเป็นค่าจ้างรายเดือน
- (๓) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ และมาตรา ๑๕ เพื่อปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการประกันสังคมและคณะกรรมการการแพทย์
- (๔) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗ เพื่อปรับปรุงระยะเวลาการเสนองบดุลของกองทุนให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรอง
- (๕) เพิ่มเติมวรรคสองของมาตรา ๓๕ เพื่อเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ให้ผู้รับเหมาค่าแรงมีหน้าที่จ่ายเงินสมทบ และกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการหลุดพ้นจากความรับผิดในหนี้เงินสมทบและเงินเพิ่มเพียงเท่าที่ผู้รับเหมาค่าแรงได้นำส่งสำนักงาน
- (๖) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๑ เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจ และฐานในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตนดังกล่าวและการสิ้นสุดการเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจ
- (๗) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ เพื่อปรับปรุงระยะเวลาในการแจ้งเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมแบบรายการที่นายจ้างได้ยื่นไว้ต่อสำนักงาน
- (๘) แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสี่ของมาตรา ๔๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๓ และเพิ่มเติมมาตรา ๕๗ ทวิ เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณเงินสมทบและการจ่ายเงินสมทบของรัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตน

(โปรดพลิก)

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ ทวิ และเพิ่มวรรคสองของมาตรา ๗๒ เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับประโยชน์ทดแทนและการคำนวณเงินทดแทนการขาดรายได้ของผู้ประกันตน

(๑๐) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๕ วรรคสามของมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ และมาตรา ๖๙ เพื่อปรับปรุงระยะเวลาในการจ่ายเงินสมทบที่จะก่อให้เกิดสิทธิรับประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีคลอดบุตร และกรณีทุพพลภาพ

(๑๑) เพิ่มเติมมาตรา ๘๔ ทวิ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ให้เลขาธิการมีอำนาจขยายเวลาตามที่กำหนดได้

(๑๒) เพิ่มเติมมาตรา ๘๕ เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการออกค่าธรรมเนียมค่าสิ่งของเลขาธิการ

(๑๓) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๖ และมาตรา ๙๗ เพื่อปรับปรุงอัตราโทษทางอาญาให้เหมาะสมขึ้น

(๑๔) เพิ่มเติมวรรคสามของมาตรา ๑๐๓ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การใช้บังคับกฎหมายสำหรับกิจการที่มีลูกจ้างน้อยกว่าสิบคน

(๑๕) แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสองของมาตรา ๑๐๔ และยกเลิกวรรคสามของมาตรา ๑๐๔ เพื่อปรับปรุงกำหนดเวลาในการจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรและกรณีชราภาพ

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีข้อขัดข้องและมีปัญหาในทางปฏิบัติเกิดขึ้นหลายประการ ทำให้ผู้ประกันตนไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมาย นอกจากนั้น วิธีปฏิบัติบางเรื่องในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวยังมีขั้นตอนการปฏิบัติที่ยังยากสลับซับซ้อน เกิดภาระแก่นายจ้าง และไม่เอื้ออำนวยประโยชน์และการให้บริการแก่นายจ้างและผู้ประกันตนสมควรแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ประกันสังคม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติประกันสังคม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๑) ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราวรายวัน และ
ลูกจ้างชั่วคราวรายชั่วโมง ของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการ
ส่วนท้องถิ่น ยกเว้นลูกจ้างชั่วคราวรายเดือน"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖ ในการคำนวณค่าจ้างเพื่อการออกเงินสมทบ ให้ถือเอาค่าจ้างที่คิดเป็นรายเดือนเป็นเกณฑ์คำนวณ

ในการคำนวณค่าจ้างที่มีใช้ค่าจ้างรายเดือนให้เป็นค่าจ้างรายเดือน ให้ถือว่าค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับจริงในเดือนใดเป็นค่าจ้างรายเดือนของเดือนนั้น

เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาการส่งเงินสมทบของผู้ประกันตน ให้ถือว่าเงินสมทบที่หักจากค่าจ้างที่จ่ายให้ลูกจ้างในเดือนใดเป็นการจ่ายเงินสมทบของเดือนนั้น และไม่ว่าเงินสมทบนั้นจะได้หักไว้หรือนำส่งเดือนละกี่ครั้ง ให้ถือว่า มีระยะเวลาในการจ่ายเงินสมทบเท่ากับหนึ่งเดือน"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการประกันสังคม" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข และผู้แทนสำนักงานประมาท เป็นกรรมการ กับผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละเท่า ๆ กัน แต่ไม่เกินฝ่ายละห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และเลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๕ ให้มีคณะกรรมการการแพทย์คณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการอื่น มีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบหกคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง และผู้แทนสำนักงานเป็นกรรมการและเลขานุการ

ประธานกรรมการและกรรมการอื่นตามวรรคหนึ่งให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ ในวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ และให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ให้นำมาตรา ๑๐ วรรคสอง มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๒ กองทุนประกอบด้วย

- (๑) เงินสมทบจากรัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนตามมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๖
- (๒) เงินเพิ่มตามมาตรา ๓๙ มาตรา ๕๙ และมาตรา ๕๓
- (๓) ผลประโยชน์ของกองทุนตามมาตรา ๒๖
- (๔) เงินค่าธรรมเนียมนิตตามมาตรา ๕๕
- (๕) เงินที่ได้รับจากการบริจาคหรือเงินอุดหนุน
- (๖) เงินที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา ๕๗ มาตรา ๕๗ ทวิ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๖
- (๗) เงินอุดหนุนหรือเงินอุดหนุนราชการที่รัฐบาลจ่ายตามมาตรา ๒๔ วรรคสาม
- (๘) เงินค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบตามมาตรา ๑๐๒
- (๙) รายได้อื่น"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๗ ภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้คณะกรรมการ เสนอบคูลและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงาน ตรวจเงินแผ่นดินเพื่อตรวจสอบรับรองก่อนเสนอต่อรัฐมนตรี

งบคูลและรายงานการรับจ่ายเงินดังกล่าวให้รัฐมนตรี เสนอต่อ นายกรัฐมนตรี เพื่อนำเสนอรัฐสภาเพื่อทราบ และจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๓ ให้ลูกจ้างซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์และไม่เกิน หกสิบปีบริบูรณ์เป็นผู้ประกันตน

(โปรดพลิก)

ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนอยู่แล้วตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และยังเป็นลูกจ้างของนายจ้างซึ่งอยู่ภายในบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าลูกจ้างนั้นเป็นผู้ประกันตนต่อไป”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

“ในกรณีที่ผู้รับเหมาค่าแรงตามวรรคหนึ่ง เป็นผู้ยื่นแบบรายการต่อสำนักงานตามมาตรา ๓๕ ในฐานะนายจ้าง ให้ผู้รับเหมาค่าแรงมีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เช่นเดียวกับนายจ้าง ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้ประกอบกิจการหลุดพ้นจากความรับผิดในหนี้เงินสมทบและเงินเพิ่มเพียงเท่าที่ผู้รับเหมาค่าแรงได้นำส่งสำนักงาน”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างตาม(๒) ได้ส่งเงินสมทบครบตามเงื่อนไขเวลาที่ก่อให้เกิดสิทธิตามบทบัญญัติในลักษณะ ๓ แล้ว ให้ผู้นั้นมีสิทธิตามบทบัญญัติในหมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๓๙ ผู้ใดเคยเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ โดยจ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองเดือน และต่อมาความเป็นผู้ประกันตนได้สิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๘(๒) ถ้าผู้นั้นประสงค์จะเป็นผู้ประกันตนต่อไป ให้แสดงความจำนงต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน

จำนวนเงินที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่ง ต้องส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๔๖ วรรคสอง ให้เป็นไปตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้โดยให้คำนึงถึงความเหมาะสมกับสภาพทางเศรษฐกิจในขณะนั้น ๆ ด้วย

ให้ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งนำส่งเงินสมทบเข้ากองทุนเดือนละครั้งภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป

ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งซึ่งไม่ส่งเงินสมทบหรือส่งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคสาม ต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินสมทบที่ยังมิได้นำส่งหรือของจำนวนเงินสมทบที่ยังขาดอยู่ นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ สำหรับเศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันหรือกว่านั้นให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง"

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๑ ความเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๔ สิ้นสุดลงเมื่อผู้ประกันตนนั้น

(๑) ตาย

(๒) ได้เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ อีก

(๓) ลาออกจากความเป็นผู้ประกันตนโดยการแสดงความจำนงต่อสำนักงาน

(๔) ไม่ส่งเงินสมทบสามเดือนติดต่อกัน

(๕) ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนส่งเงินสมทบมาแล้วไม่ครบเก้าเดือน การสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตาม(๔) สิ้นสุดลงตั้งแต่วันที่เริ่มแรกที่ไม่ส่งเงินสมทบ และการสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตาม(๕) สิ้นสุดลงในเดือนที่ส่งเงินสมทบไม่ครบเก้าเดือน

ให้นำความในมาตรา ๓๔ วรรคสองมาใช้บังคับแก่ผู้ประกันตนที่สิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตาม (๓) (๔) และ (๕) โดยอนุโลม"

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๕ ในกรณีที่ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อความในแบบรายการที่ได้ยื่นไว้ต่อสำนักงานเปลี่ยนแปลงไป ให้นายจ้างแจ้งเป็นหนังสือต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด เพื่อขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

(โปรดพลิก)

ให้นำความในมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับแก่กรณีที่นายจ้างไม่ปฏิบัติตาม
มาตรานี้โดยอนุโลม”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๔๖ แห่งพระราช
บัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูงที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตน
ตามมาตรา ๓๓ แต่ละคน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ในการคำนวณเงิน
สมทบของผู้ประกันตนแต่ละคน สำหรับเศษของเงินสมทบที่มีจำนวนตั้งแต่ห้าสิบสตางค์
ขึ้นไปให้นับเป็นหนึ่งบาท ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง ในกรณีที่ผู้ประกันตนทำงานกับนายจ้าง
หลายรายให้คำนวณเงินสมทบจากค่าจ้างที่ได้รับจากนายจ้างแต่ละราย”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๗ ทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าจ้าง ให้นายจ้างหักค่าจ้างของ
ผู้ประกันตนตามจำนวนที่ต้องนำส่ง เป็นเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๖
และเมื่อนายจ้างได้ดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบแล้ว
ตั้งแต่วันที่นายจ้างหักค่าจ้าง

ให้นายจ้างนำเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนที่ได้หักไว้ตามวรรคหนึ่ง
และเงินสมทบในส่วนของนายจ้าง ส่งให้แก่สำนักงานภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจาก
เดือนที่มีการหักเงินสมทบไว้ พร้อมทั้งยื่นรายการแสดงการส่งเงินสมทบตามแบบที่
เลขาธิการกำหนด

ถ้านายจ้างไม่จ่ายค่าจ้างตามกำหนดเวลาที่ต้องจ่าย ให้นายจ้างมีหน้าที่
นำส่งเงินสมทบตามที่บัญญัติไว้ในวรรคสอง โดยถือเสมือนว่ามีการจ่ายค่าจ้างแล้ว

ในกรณีที่นายจ้างนำเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนหรือเงินสมทบในส่วน
ของนายจ้างส่งให้แก่สำนักงานเกินจำนวนที่ต้องชำระ ให้นายจ้างหรือผู้ประกันตน
ยื่นคำร้องขอรับเงินในส่วนที่เกินคืนได้ตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด ถ้านายจ้าง
หรือผู้ประกันตนมิได้เรียกเอาเงินดังกล่าวคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นำส่งเงินสมทบ
หรือไม่มารับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งให้มารับเงิน ให้เงินนั้นตกเป็นของ
กองทุน”

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๗ ทวิ แห่งพระราช

บัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"มาตรา ๔๗ ทวิ ในกรณีที่นายจ้างไม่นำเงินสมทบส่งหรือนำส่งไม่ครบตามกำหนดเวลาในมาตรา ๔๗ วรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีค่าเตือนเป็นหนังสือให้นายจ้างนำเงินสมทบที่ค้างชำระและเงินเพิ่มมาชำระภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น ถ้านายจ้างได้รับค่าเตือนดังกล่าวแล้วแต่ยังไม่นำเงินสมทบที่ค้างชำระและเงินเพิ่มมาชำระภายในกำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินเงินสมทบและแจ้งเป็นหนังสือให้นายจ้างนำส่งได้ ดังนี้

(๑) ถ้านายจ้างเคยนำส่งเงินสมทบมาแล้ว ให้ถือว่าจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างมีหน้าที่นำส่งในเดือนต่อมาแต่ละเดือนมีจำนวนเท่ากับจำนวนเงินสมทบในเดือนที่นายจ้างได้นำส่งแล้วเดือนสุดท้ายเต็มเดือน

(๒) ถ้านายจ้างซึ่งมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้แต่ไม่ยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ หรือยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ แล้ว แต่ไม่เคยนำส่งเงินสมทบหรือยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ โดยแจ้งจำนวนและรายการลูกจ้างน้อยกว่าจำนวนลูกจ้างที่มีอยู่จริง ให้ประเมินเงินสมทบจากแบบรายการที่นายจ้างเคยยื่นไว้ หรือจากจำนวนลูกจ้างที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบ แล้วแต่กรณี โดยถือว่าลูกจ้างแต่ละคนได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือนในอัตราที่ได้เคยมีการยื่นแบบรายการไว้ แต่ถ้าไม่เคยมีการยื่นแบบรายการหรือยื่นแบบรายการไม่ครบถ้วน ให้ถือว่าลูกจ้างแต่ละคนได้รับค่าจ้างรายเดือนไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานที่ใช้บังคับอยู่ในท้องที่นั้น คูณด้วยสามสิบ

ในกรณีที่มีการพิสูจน์ได้ภายในสองปีนับแต่วันที่มีการแจ้งการประเมินเงินสมทบตามวรรคหนึ่งว่าจำนวนเงินสมทบที่แท้จริงที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องนำส่ง มีจำนวนมากกว่าหรือน้อยกว่าจำนวนเงินสมทบที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินไว้ ตาม (๑) หรือ (๒) ให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งผลการพิสูจน์ให้นายจ้างทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบผลการพิสูจน์ เพื่อให้นายจ้างนำส่งเงินสมทบเพิ่มเติมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หรือยื่นคำขอต่อสำนักงานเพื่อขอให้คืนเงินสมทบ ถ้านายจ้างไม่มารับเงินดังกล่าวคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ทราบผลการพิสูจน์ ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุนการนำส่งค่าเตือน การแจ้งจำนวนเงินสมทบที่ประเมินได้ และการแจ้งผลการพิสูจน์ ให้นำความในมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

(โปรดพลิก)

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๓ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑
มาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่ผู้รับเหมาช่วงตามมาตรา ๕๒ ซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบหรือส่ง
ไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนด"

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๖ ผู้ประกันตนหรือบุคคลอื่นใดเห็นว่าตนมีสิทธิได้รับประโยชน์
ทดแทนในกรณีใดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๕ และประสงค์จะขอรับประโยชน์ทดแทนนั้น
ให้ยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด ภายใน
หนึ่งปีนับแต่วันที่มีสิทธิขอรับประโยชน์ทดแทนนั้น และให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการ
มอบหมายพิจารณาสิ่งการโดยเร็ว

ประโยชน์ทดแทนตามวรรคหนึ่งที่เป็นตัวเงิน ถ้าผู้ประกันตนหรือบุคคลซึ่งมี
สิทธิไม่มารับภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสำนักงาน ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน"

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๗ การคำนวณค่าจ้างรายวันในการจ่ายเงินทดแทนการขาด
รายได้ให้แก่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ให้คำนวณโดยนำค่าจ้างสามเดือนแรกของ
ค่าจ้างที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่นายจ้างนำส่งสำนักงานแล้วย้อนหลัง
เก้าเดือน หาด้วยเก้าสิบ แต่ถ้าผู้ประกันตนมีหลักฐานพิสูจน์ได้ว่าถ้านำค่าจ้างของ
สามเดือนอื่นในระยะเวลาเก้าเดือนนั้นมาคำนวณแล้วจะมีจำนวนสูงกว่า ก็ให้นำค่าจ้าง
สามเดือนนั้น หาด้วยเก้าสิบ หรือในกรณีที่ผู้ประกันตนยังส่งเงินสมทบไม่ครบเก้าเดือน
ให้นำค่าจ้างสามเดือนสุดท้ายที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่นายจ้างได้นำส่ง
สำนักงานแล้ว หาด้วยเก้าสิบ เป็นเกณฑ์คำนวณ

สำหรับการคำนวณค่าจ้างรายวันในการจ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้
ให้แก่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๔ นั้น ให้คำนวณโดยเฉลี่ยจากจำนวนเงินที่ใช้เป็นฐาน
ในการคำนวณเงินสมทบตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง"

มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๑ ผู้ประกันตนหรือบุคคลตามมาตรา ๓๘ วรรคสอง
มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๓ ทวิ ไม่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนเมื่อปรากฏว่า
การประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย หรือการทุพพลภาพ หรือการตายนั้น เกิดขึ้น
เพราะเหตุที่บุคคลดังกล่าวจงใจก่อให้เกิดขึ้นหรือยินยอมให้ผู้อื่นก่อให้เกิดขึ้น"

มาตรา ๒๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"มาตรา ๒๑ ทวิ ในกรณีที่ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาด
รายได้ตามมาตรา ๒๔ และมาตรา ๓๑ หรือเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการ
คลอดบุตรตามมาตรา ๒๗ ในเวลาเดียวกัน ให้มีสิทธิขอรับเงินทดแทนการขาดรายได้
หรือเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรในประเภทใดประเภทหนึ่งได้เพียง
ประเภทเดียว โดยให้แสดงความจำนงตามแบบที่เลขาธิการกำหนด"

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๒ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบ
อันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือน
ก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือน"

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๔ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร
สำหรับตนเองหรือภริยา ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนวันรับบริการทางการแพทย์
ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดเดือน

ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร ให้ผู้ประกันตนแต่ละคนมีสิทธิได้รับ
สำหรับการคลอดบุตรคนละไม่เกินสองครั้ง"

(โปรดพลิก)

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ผู้ประกันตนซึ่งต้องหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรให้ได้รับเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๗ ด้วย"

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้ประกันตนต้องหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรไม่เกินสองครั้ง เป็นการเหมาจ่ายในอัตราครั้งละร้อยละห้าสิบของค่าจ้างตามมาตรา ๕๗ เป็นเวลาเก้าสิบวัน"

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๘ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนทุพพลภาพผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือน"

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ผู้ประกันตนทุพพลภาพอันมิใช่เนื่องจากการทำงานให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ในอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างตามมาตรา ๕๗ ตลอดชีวิต"

มาตรา ๒๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"ในกรณีที่ได้มีการลดเงินทดแทนการขาดรายได้ตามวรรคหนึ่งไปแล้ว ต่อมาในภายหลังปรากฏว่า เหตุที่พหุผลภาพนั้นมีสภาพเสื่อมลง ถ้าคณะกรรมการการแพทย์ วินิจฉัยว่าการพหุผลภาพนั้นเสื่อมลงไปจากที่เคยวินิจฉัยไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้เลขาธิการ พิจารณาให้มีเงินทดแทนการขาดรายได้ดังนี้ได้"

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๓ ในกรณีที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตายโดยมิใช่ประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน ถ้าภายในระยะเวลาหกเดือนก่อนถึงแก่ความตาย ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน ให้จ่ายประโยชน์ทดแทน ในกรณีตาย ดังนี้

(๑) เงินค่าทำศพตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อย เท่าของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง แรงงาน ให้จ่ายให้แก่บุคคลตามลำดับ ดังนี้

(ก) บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้จัดการศพและ ได้เป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(ข) สามีภริยา บิดามารดา หรือบุตรของผู้ประกันตนซึ่งมีหลักฐาน แสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(ค) บุคคลอื่นซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(๒) เงินสงเคราะห์กรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตาย ให้จ่ายแก่บุคคล ซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์นั้น แต่ถ้าผู้ประกันตน มิได้มีหนังสือระบุไว้ ก็ให้นำมาเฉลี่ยจ่ายให้แก่สามีภริยา บิดามารดา หรือบุตรของ ผู้ประกันตนในจำนวนที่เท่ากัน ดังนี้

(ก) ถ้าก่อนถึงแก่ความตายผู้ประกันตนได้ส่งเงินสมทบมาแล้วตั้งแต่ สามสิบหกเดือนขึ้นไป แต่ไม่ถึงสิบปี ให้จ่ายเงินสงเคราะห์เป็นจำนวนเท่ากับร้อยละ ห้าสิบของค่าจ้างรายเดือนที่คำนวณได้ตามมาตรา ๕๗ คูณด้วยสาม

(โปรดพลิก)

(ข) ถ้าก่อนถึงแก่ความตายผู้ประกันตนได้ส่งเงินสมทบมาแล้วตั้งแต่สิบปีขึ้นไป ให้จ่ายเงินสงเคราะห์เป็นจำนวนเท่ากับร้อยละห้าสิบของค่าจ้างรายเดือนที่คำนวณได้ตามมาตรา ๕๗ ด้วยสิบบ”

มาตรา ๓๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

“มาตรา ๗๓ ทวิ ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพตามมาตรา ๗๑ ถึงแก่ความตาย ให้นำความในมาตรา ๗๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้นำเงินทดแทนการขาดรายได้ที่ผู้ประกันตนได้รับในเดือนสุดท้ายก่อนถึงแก่ความตายมาเป็นเกณฑ์ในการคำนวณ

ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพนั้นอยู่ในช่วงที่จะได้รับเงินค่าทำศพและเงินสงเคราะห์กรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตายในฐานะที่เป็นผู้ประกันตนและในฐานะที่เป็นผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพตามวรรคหนึ่ง ในเวลาเดียวกัน ให้มีสิทธิได้รับเงินค่าทำศพและเงินสงเคราะห์กรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตายตามมาตรา ๗๓ เพียงทางเดียว”

มาตรา ๓๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

“มาตรา ๘๔ ทวิ กำหนดเวลาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๗ ทวิ และมาตรา ๕๖ ถ้าผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามกำหนดเวลานั้นมิได้อยู่ในประเทศหรือมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถจะปฏิบัติตามกำหนดเวลานั้นได้ และได้ยื่นคำร้องก่อนสิ้นกำหนดเวลานั้นเพื่อขอย้ายหรือเลื่อนกำหนดเวลาโดยแสดงเหตุแห่งความจำเป็น เมื่อเลขาธิการเห็นเป็นการสมควรจะข้ายหรือเลื่อนกำหนดเวลาออกไปได้ตามความจำเป็นแก่กรณี แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินไปกว่าหนึ่งเท่าของระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในมาตรานั้น ๆ

การข้ายเวลาตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๙ หรือมาตรา ๔๗ ไม่เป็นเหตุให้ลดหรืองดเงินเพิ่ม”

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๕ นายจ้าง ผู้ประกันตน หรือบุคคลอื่นใด ซึ่งไม่พอใจในคำสั่งของเลขาธิการหรือของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่เป็นคำสั่งตามมาตรา ๕๐ ให้มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว"

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๖ นายจ้างผู้ใดโดยเจตนาไม่ยื่นแบบรายการต่อสำนักงานภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๓๕ หรือไม่แจ้งเป็นหนังสือต่อสำนักงานขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๗ นายจ้างผู้ใดยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๕ หรือแจ้งเป็นหนังสือขอเปลี่ยนแปลง หรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการตามมาตรา ๔๕ โดยเจตนากรอกข้อความเท็จในแบบรายการ หรือแจ้งการเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงเป็นเท็จในหนังสือแจ้งขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๓๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"พระราชบัญญัตินี้จะใช้บังคับแก่นายจ้างที่มีลูกจ้างน้อยกว่าสิบคนในท้องที่ใดและเมื่อใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา"

(โปรดพลิก)

มาตรา ๓๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"การจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนกรณีสงเคราะห์บุตร กรณีชราภาพ และกรณีว่างงาน จะเริ่มดำเนินการเมื่อใดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา"

มาตรา ๓๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

มาตรา ๓๙ ผู้ใดมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนจากกองทุนในฐานะผู้ประกันตนก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับอยู่เพียงใด ก็ให้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนนั้นต่อไปจนครบตามสิทธิ

มาตรา ๔๐ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณระยะเวลาการส่งเงินสมทบตามพระราชบัญญัตินี้ เงินสมทบของแต่ละเดือนไม่ว่าจะมีจำนวนกี่วันและไม่ว่าจะได้หักไว้และได้นำส่งเดือนละกี่ครั้งก็ตาม ถ้าได้ส่งหรือได้ถือว่าส่งเข้ากองทุนแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่ามิมีระยะเวลาในการจ่ายเงินสมทบเท่ากับหนึ่งเดือน

มาตรา ๔๑ บรรดาเงินต่าง ๆ ที่นายจ้างหรือผู้ประกันตนมีสิทธิเรียกคืนก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าไม่มีผู้ใดมาขึ้นคำขอต่อสำนักงานเพื่อขอเงินดังกล่าวคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๔๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

ฝ่ายระเบียบวาระ

B:pano shorok.

วิมล พิมพ์
ตรวจ

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

(สำเนา)

ที่ ๑๖๑๗/๒๕๓๔

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน กทม 10300

16 มิถุนายน 2537

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ
จำนวน 1 ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง
เพื่อพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญคณะนี้ประกอบด้วย

1. นายชจิตร ชัยนิคม	2. นายเจริญ จรรย์โกมล
3. นายเฉลิมชัย เอื้อสกุล	4. นายชวลิต อาคมชน
5. นายชัย ชิดชอบ	6. นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ
7. นายณรงค์ นุ่นทอง	8. พันตรี เทอดฤทธิ์ บุญฤทธิ์
9. นายธานีสาร ใจสมุทร	10. นายธานี ยี่สาร
11. นายประเทือง ปานลักษณ์	12. นายประพันธ์ คุณมี
13. นายประวิทย์ รัตนเพียร	14. นายประสพ บุขราดัม
15. นายพนัส ไทยล้วน	16. นายไพฑูรย์ แก้วทอง
17. นายมัน นิชโนทัย	18. นายไมตรี ต้นเตมทรัพย์
19. นายวิเชียร ชาวขำ	20. นายวิทยา แก้วภราดัย
21. นายวิทยา ศรีจันทร์	22. นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร
23. นายสมิท จันทรวงศ์	24. นายสมพันธ์ กัลยาวิชัย
25. นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	26. นายสุเมธ พรหมนันทาว
27. นายเสกสรร แสงภูมิ	28. นายอาคม สุวรรณภพ
29. นายอารยะ ชุ่มดวง	30. นายอำพล สิงห์ไกรวิวัฒน์
31. นายโอวาท จุลโคตร	

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอบริษัทประชุมสามัญพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) ไพบูลย์ แก้วทอง
(นายไพบูลย์ แก้วทอง)
ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

กองกรรมการ
โทร. 2441623
2441628

สำเนาถูกต้อง

(นางพรทิภา เสริมศรี)
หัวหน้าฝ่ายประชุมที่ 4
กองกรรมการ

สุวิมลทิภา พิมพ์
วิมลทิภา.ทณ

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 18 ปีที่ 2 ครั้งที่ 9 (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ 20 ตุลาคม 2536 ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญชั้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการปฏิบัติภายใน 7 วันนั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผลดังนี้

1. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้เลือกตั้งตำแหน่งต่าง ๆ คือ
  - 1.1 นายไพฑูรย์ แก้วทอง เป็นประธานคณะกรรมการ
  - 1.2 นายชัย ชิดชอบ เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
  - 1.3 นายประสพ บุชราดัม เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
  - 1.4 นายมัน พัทธินท้อย เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
  - 1.5 นายสนิท จันทรวงศ์ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
  - 1.6 นายอำพล สิงห์โกวินท์ เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
  - 1.7 นายประพันธ์ คุณมี เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง
  - 1.8 นายชินวรณ์ บุญเกียรติ เป็นโฆษกคณะกรรมการ
  - 1.9 นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ เป็นผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
  - 1.10 นายวิเชียร ชาวข่า เป็นผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ คนที่สอง

2. คณะกรรมาธิการได้แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ปรึกษา เพื่อให้ข้อเสนอแนะ และให้คำปรึกษาต่อคณะกรรมการ ดังนี้คือ

- 2.1 นายรังสรรค์ วิจิตรไกรสร รองเลขาธิการสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม
- 2.2 นายสุกร ประศาสน์วินิจฉัย อัยการพิเศษประจำกรม สำนักงานอัยการสูงสุด

3. ผู้ซึ่งรัฐบาลมอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

- 3.1 นายทวิ ไรจนพันธ์ รองเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

4. ผู้ซึ่งคณะกรรมการเชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็นคือ

- 4.1 นายวิสุทธิ มนตรีวัต รองอธิบดีกรมบัญชีกลาง กรมบัญชีกลาง
- 4.2 นายณรงค์ นิตยาพร ผู้ช่วยเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

- 4.3 นางเฮวลักษณ์ ราชแพทษาคม ผู้อำนวยการ กองวางแผนทรัพยากรมนุษย์
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ
- 4.4 นายบัณฑิต นิจถาวร รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
ธนาคารแห่งประเทศไทย
- 4.5 นายชุกชุกพล สิงห์อำไพ หัวหน้าหน่วยวิชาการคลังฝ่ายวิชาการ
ธนาคารแห่งประเทศไทย
- 4.6 นายันทวัฒน์ สิงห์หล่อ เศรษฐกร หน่วยวิชาการคลัง ฝ่ายวิชาการ
ธนาคารแห่งประเทศไทย
- 4.7 นายศารทูล วรรัตนวิจิตร ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายและระเบียบการคลัง
กองกฎหมาย กระทรวงการคลัง
- 4.8 นางมัทนา พนานิรามัย นักวิจัย สถาบัน ที.ดี.อาร์.ไอ.
- 4.9 นางบุษรา อึ้งภากรณ์ ผู้อำนวยการ กองประกันชีวิต
กรมการประกันภัย
- 4.10 นายภาณุ จันทรเจียวใช้ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งบประมาณ 6
สำนักงบประมาณ
5. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

6. ผลการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 1</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 2</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 3</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา 4</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 5</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 6</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 7</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 8</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 9</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 10</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 11</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 12</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 13</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 14</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 15</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 16</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 17</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 18</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา 19</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 20</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 21</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 22</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 23</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 24</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 25</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 26</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 27</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 28</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 29</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 30</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 31</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 32</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 33</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา 34</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 35</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 36</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 37</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 38</u>	คณะกรรมการธิการตัดออก
<u>มาตรา 39</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 39 ทวิ</u>	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา 40</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 41</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 42</u>	มีการแก้ไข

7. คณะกรรมการธิการได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายสนธิ จันทรวงศ์)

เลขาธิการคณะกรรมการวิสามัญ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ประกันสังคม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติประกันสังคม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๑) ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราวรายวัน และ
ลูกจ้างชั่วคราวรายชั่วโมง ของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการ
ส่วนท้องถิ่น ยกเว้นลูกจ้างชั่วคราวรายเดือน"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖ ในการคำนวณค่าจ้างเพื่อการออกเงินสมทบ ให้ถือเอาค่าจ้างที่คิดเป็นรายเดือนเป็นเกณฑ์คำนวณ

ในการคำนวณค่าจ้างที่มีใช้ค่าจ้างรายเดือนให้เป็นค่าจ้างรายเดือน ให้ถือว่าค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับจริงในเดือนใดเป็นค่าจ้างรายเดือนของเดือนนั้น

เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาการส่งเงินสมทบของผู้ประกันตน ให้ถือว่าเงินสมทบที่หักจากค่าจ้างที่จ่ายให้ลูกจ้างในเดือนใดเป็นการจ่ายเงินสมทบของเดือนนั้น และไม่ว่าเงินสมทบนั้นจะได้หักไว้หรือนำส่งเดือนละกี่ครั้ง ให้ถือว่ามิ ระยะเวลาในการจ่ายเงินสมทบเท่ากับหนึ่งเดือน"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการประกันสังคม" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทย รองงานและสวัสดิการสังคม เป็นประธาน กรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข และผู้แทนสำนักงานประมาณ เป็นกรรมการ กับผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละเท่า ๆ กัน แต่ไม่เกินฝ่ายละห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และเลขาธิการเป็นกรรมการ และเลขานุการ"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการการแพทย์คณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการอื่น มีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบหกคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง และผู้แทนสำนักงานเป็นกรรมการและเลขานุการ

ประธานกรรมการและกรรมการอื่นตามวรรคหนึ่งให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ ในวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ และให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ให้นำมาตรา ๑๐ วรรคสอง มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๒ กองทุนประกอบด้วย

(๑) เงินสมทบจากรัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนตามมาตรา ๕๐

และมาตรา ๕๖

(๒) เงินเพิ่มตามมาตรา ๓๙ มาตรา ๕๙ และมาตรา ๕๓

(๓) ผลประโยชน์ของกองทุนตามมาตรา ๒๖

(๔) เงินค่าธรรมเนียบตามมาตรา ๕๕

(๕) เงินที่ได้รับจากการบริจาคหรือเงินอุดหนุน

(๖) เงินที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา ๕๗ มาตรา ๕๗ ทวิ มาตรา ๕๐

มาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๖

(๗) เงินอุดหนุนหรือเงินทดรองราชการที่รัฐบาลจ่ายตามมาตรา ๒๔

วรรคสาม

(๘) เงินค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบตามมาตรา ๑๐๒

(๙) รายได้อื่น"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๗ ภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้คณะกรรมการ เสนอบคูลและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงาน ตรวจเงินแผ่นดินเพื่อตรวจสอบรับรองก่อนเสนอต่อรัฐมนตรี

งบคูลและรายงานการรับจ่ายเงินดังกล่าวให้รัฐมนตรีเสนอต่อ นายกรัฐมนตรี เพื่อนำเสนอรัฐสภาเพื่อทราบ และจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๓ ให้ลูกจ้างซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์และไม่เกิน หกสิบปีบริบูรณ์เป็นผู้ประกันตน

ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนอยู่แล้วตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และยังเป็นลูกจ้างของนายจ้างซึ่งอยู่ภายในบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าลูกจ้างนั้นเป็นผู้ประกันตนต่อไป"

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"ในกรณีที่ผู้รับเหมาค่าแรงตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ยื่นแบบรายการต่อสำนักงานตามมาตรา ๓๕ ในฐานะนายจ้าง ให้ผู้รับเหมาค่าแรงมีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับนายจ้าง ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้ประกอบกิจการหลุดพ้นจากความรับผิดในหนี้เงินสมทบและเงินเพิ่มเพียงเท่าที่ผู้รับเหมาค่าแรงได้นำส่งสำนักงาน"

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างตาม(๒) ได้ส่งเงินสมทบครบตามเงื่อนไขเวลาที่กำหนดให้เกิดสิทธิตามบทบัญญัติในลักษณะ ๓ แล้ว ให้ผู้นั้นมีสิทธิตามบทบัญญัติในหมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ ต่อกฎเกณฑ์อื่นนับแต่วันที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง"

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๔ ผู้ใดเคยเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ โดสจ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองเดือน และต่อมาความเป็นผู้ประกันตนได้สิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๕(๒) ถ้าผู้นั้นประสงค์จะเป็นผู้ประกันตนต่อไป ให้แสดงความจำนงต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน

จำนวนเงินที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งต้องส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๔๖ วรรคสอง ให้เป็นไปตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้โดยให้คำนึงถึงความเหมาะสมกับสภาพทางเศรษฐกิจในขณะนั้น ๆ ด้วย

ให้ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งนำส่งเงินสมทบเข้ากองทุนเดือนละครั้งภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป

ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งซึ่งไม่ส่งเงินสมทบหรือส่งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคสาม ต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินสมทบที่ยังมิได้นำส่งหรือของจำนวนเงินสมทบที่ยังขาดอยู่ นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ สำหรับเศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันหรือกว่านั้นให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง"

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๘๑ ความเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๔ สิ้นสุดลงเมื่อผู้ประกันตนนั้น

- (๑) ตาย
- (๒) ได้เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ อีก
- (๓) ลาออกจากความเป็นผู้ประกันตนโดยการแสดงความจำนงต่อ

สำนักงาน

- (๔) ไม่ส่งเงินสมทบสามเดือนติดต่อกัน
- (๕) ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนส่งเงินสมทบมาแล้วไม่ครบเก้าเดือน การสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตาม(๔) สิ้นสุดลงตั้งแต่วันที่แรกที่ ไม่ส่งเงินสมทบ และการสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตาม(๕) สิ้นสุดลงในเดือนที่ส่งเงินสมทบไม่ครบเก้าเดือน

ให้นำความในมาตรา ๓๔ วรรคสองมาใช้บังคับแก่ผู้ประกันตนที่สิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตาม (๓) (๔) และ(๕) โดยอนุโลม"

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๘๔ ในกรณีที่ยื่นเท็จจริงเกี่ยวกับข้อความในแบบราชการที่ได้ยื่นไว้ต่อสำนักงานเปลี่ยนแปลงไป ให้นำจ้างจ้างเป็นหนังสือต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด เพื่อขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมราชการภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ให้นำความในมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับแก่กรณีที่นายจ้างไม่ปฏิบัติตาม
 มาตรา ๓๓ โดซอนโลม"

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๕๖ แห่งพระราช
 บัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูงที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตน
 ตามมาตรา ๓๓ แต่ละคน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ในการคำนวณเงิน
 สมทบของผู้ประกันตนแต่ละคน สำหรับเศษของเงินสมทบที่มีจำนวนตั้งแต่ห้าสิบสตางค์
 ขึ้นไปให้นับเป็นหนึ่งบาท ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง ในกรณีที่ผู้ประกันตนทำงานกับนายจ้าง
 หลายรายให้คำนวณเงินสมทบจากค่าจ้างที่ได้รับจากนายจ้างแต่ละราย"

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม
 พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๗ ทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าจ้าง ให้นายจ้างหักค่าจ้างของ
 ผู้ประกันตนตามจำนวนที่ต้องนำส่งเป็นเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนตามมาตรา ๕๖
 และเมื่อนายจ้างได้ดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบแล้ว
 ตั้งแต่วันที่นายจ้างหักค่าจ้าง

ให้นายจ้างนำเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนที่ได้หักไว้ตามวรรคหนึ่ง
 และเงินสมทบในส่วนของนายจ้าง ส่งให้แก่สำนักงานภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจาก
 เดือนที่มีการหักเงินสมทบไว้ พร้อมทั้งยื่นรายการแสดงการส่งเงินสมทบตามแบบที่
 เลขาธิการกำหนด

ถ้านายจ้างไม่จ่ายค่าจ้างตามกำหนดเวลาที่ต้องจ่าย ให้นายจ้างมีหน้าที่
 นำส่งเงินสมทบตามที่บัญญัติไว้ในวรรคสอง โดสถือเสมือนว่ามีการจ่ายค่าจ้างแล้ว

ในกรณีที่นายจ้างนำเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนหรือเงินสมทบในส่วน
 ของนายจ้างส่งให้แก่สำนักงานเกินจำนวนที่ต้องชำระ ให้นายจ้างหรือผู้ประกันตน
 ยื่นคำร้องขอรับเงินในส่วนที่เกินคืนได้ตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด ถ้านายจ้าง
 หรือผู้ประกันตนมิได้เรียกเอาเงินดังกล่าวคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นำส่งเงินสมทบ
 หรือไม่มารับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งให้มารับเงิน ให้เงินนั้นตกเป็นของ
 กองทุน"

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๗ ทวิ แห่งพระราช

บัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"มาตรา ๔๗ ทวิ ในกรณีที่นายจ้างไม่นำส่งเงินสมทบส่วนหรือนำส่งไม่ครบตามกำหนดเวลาในมาตรา ๔๗ วรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีค่าเดือนเป็นหนังสือให้นายจ้างนำเงินสมทบที่ค้างชำระและเงินเพิ่มมาชำระภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น ถ้านายจ้างได้รับค่าเดือนดังกล่าวแล้วแต่ยังไม่นำเงินสมทบที่ค้างชำระและเงินเพิ่มมาชำระภายในกำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินเงินสมทบและแจ้งเป็นหนังสือให้นายจ้างนำส่งได้ ดังนี้

(๑) ถ้านายจ้างเคยนำส่งเงินสมทบมาแล้ว ให้ถือว่าจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างมีหน้าที่นำส่งในเดือนต่อมาแต่ละเดือนมีจำนวนเท่ากับจำนวนเงินสมทบในเดือนที่นายจ้างได้นำส่งแล้วเดือนสุดท้ายเต็มเดือน

(๒) ถ้านายจ้างซึ่งมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้แต่ไม่ยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๕ หรือยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๕ แล้ว แต่ไม่เคยนำส่งเงินสมทบหรือยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๕ โดยแจ้งจำนวนและรายชื่อลูกจ้างน้อยกว่าจำนวนลูกจ้างที่มีอยู่จริง ให้ประเมินเงินสมทบจากแบบรายการที่นายจ้างเคยยื่นไว้ หรือจากจำนวนลูกจ้างที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบ แล้วแต่กรณี โดยถือว่าลูกจ้างแต่ละคนได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือนในอัตราที่ได้เคยมีการยื่นแบบรายการไว้ แต่ถ้าไม่เคยมีการยื่นแบบรายการหรือยื่นแบบรายการไม่ครบถ้วน ให้ถือว่าลูกจ้างแต่ละคนได้รับค่าจ้างรายเดือนไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานที่ใช้บังคับอยู่ในท้องถิ่นนั้น คูณด้วยสามสิบ

ในกรณีที่มีการพิสูจน์ได้ภายในสองปีนับแต่วันที่มีการแจ้งการประเมินเงินสมทบตามวรรคหนึ่งว่าจำนวนเงินสมทบที่แท้จริงที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องนำส่ง มีจำนวนมากกว่าหรือน้อยกว่าจำนวนเงินสมทบที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินไว้ ตาม (๑) หรือ (๒) ให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งผลการพิสูจน์ให้นายจ้างทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบผลการพิสูจน์ เพื่อให้นายจ้างนำส่งเงินสมทบเพิ่มเติมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หรือยื่นคำขอต่อสำนักงานเพื่อขอให้คืนเงินสมทบ ถ้านายจ้างไม่มารับเงินดังกล่าวคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ทราบผลการพิสูจน์ ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุนการนำส่งค่าเดือน การแจ้งจำนวนเงินสมทบที่ประเมินได้ และการแจ้งผลการพิสูจน์ ให้นำความในมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๓ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑
มาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่ผู้รับเหมาช่วงตามมาตรา ๔๒ ซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบหรือส่ง
ไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนด"

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๖ ผู้ประกันตนหรือบุคคลอื่นใดเห็นว่าตนมีสิทธิได้รับประโยชน์
ทดแทนในกรณีใดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๕ และประสงค์จะขอรับประโยชน์ทดแทนนั้น
ให้ยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด ภายใน
หนึ่งปีนับแต่วันที่มามีสิทธิขอรับประโยชน์ทดแทนนั้น และให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการ
มอบหมายพิจารณาถึงการโดยเร็ว

ประโยชน์ทดแทนตามวรรคหนึ่งที่เป็นตัวเงิน ถ้าผู้ประกันตนหรือบุคคลซึ่งมี
สิทธิไม่มารับภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสำนักงาน ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน"

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๗ การคำนวณค่าจ้างรายวันในการจ่ายเงินทดแทนการขาด
รายได้ให้แก่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ให้คำนวณโดยนำค่าจ้างสามเดือนแรกของ
ค่าจ้างที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่นายจ้างนำส่งสำนักงานแล้วอันหลัง
เก้าเดือน หาด่วนเก้าสิบ แต่ถ้าผู้ประกันตนมีหลักฐานพิสูจน์ได้ว่าถ้านำค่าจ้างของ
สามเดือนอื่นในระยะเวลาเก้าเดือนนั้นมาคำนวณแล้วจะมีจำนวนสูงกว่า ก็ให้นำค่าจ้าง
สามเดือนนั้น หาด่วนเก้าสิบ หรือในกรณีที่ผู้ประกันตนยังส่งเงินสมทบไม่ครบเก้าเดือน
ให้นำค่าจ้างสามเดือนสุดท้ายที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่นายจ้างได้นำส่ง
สำนักงานแล้ว หาด่วนเก้าสิบ เป็นเกณฑ์คำนวณ

สำหรับการคำนวณค่าจ้างรายวันในการจ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้
ให้แก่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๔ นั้น ให้คำนวณโดยเฉลี่ยจากจำนวนเงินที่ใช้เป็นฐาน
ในการคำนวณเงินสมทบตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง"

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๑ ผู้ประกันตนหรือบุคคลตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง
มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๓ ทวิ ไม่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนเมื่อปรากฏว่า
การประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย หรือการทุพพลภาพ หรือการตายนั้น เกิดขึ้น
เพราะเหตุที่บุคคลดังกล่าวจงใจก่อให้เกิดขึ้นหรือยินยอมให้ผู้อื่นก่อให้เกิดขึ้น"

มาตรา ๒๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"มาตรา ๒๑ ทวิ ในกรณีที่ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาด
รายได้ตามมาตรา ๖๔ และมาตรา ๓๑ หรือเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการ
คลอดบุตรตามมาตรา ๖๗ ในเวลาเดียวกัน ให้มีสิทธิขอรับเงินทดแทนการขาดรายได้
หรือเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรในประเภทใดประเภทหนึ่งได้เพียง
ประเภทเดียว โดยให้แสดงความจำนงตามแบบที่เลขาธิการกำหนด"

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๒ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบ
อันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือน
ก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือน"

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๔ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร
สำหรับตนเองหรือภริยา หรือสำหรับหญิงซึ่งอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยากับผู้ประกันตนโดย
เปิดเผยตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดถ้าผู้ประกันตนไม่มีภริยา ทั้งนี้ ต่อเมื่อภายใน
ระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้ว
ไม่น้อยกว่าเจ็ดเดือน

ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร ให้ผู้ประกันตนแต่ละคนมีสิทธิได้รับ
สำหรับการคลอดบุตรคนละไม่เกินสองครั้ง"

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ผู้ประกันตนซึ่งต้องหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรให้ได้รับเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๗ ด้วย"

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้ประกันตนต้องหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรไม่เกินสองครั้ง เป็นการเหมาจ่ายในอัตราครั้งละร้อยละห้าสิบของค่าจ้างตามมาตรา ๕๗ เป็นเวลาเก้าสิบวัน"

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๘ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนทุพพลภาพผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือน"

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ผู้ประกันตนทุพพลภาพอันมิใช่เนื่องจากการทำงานให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ในอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างตามมาตรา ๕๗ ตลอดชีวิต"

มาตรา ๒๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"ในกรณีที่ได้มีการลดเงินทดแทนการขาดรายได้ตามวรรคหนึ่งไปแล้ว ต่อมาในภายหลังปรากฏว่าเหตุกัพพลภาพนั้นมีสภาพเสื่อมลง ถ้าคณะกรรมการการแพทย์ วินิจฉัยว่าการกัพพลภาพนั้นเสื่อมลงไปจากที่เคยวินิจฉัยไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้เลขาธิการ พิจารณาเพิ่มเงินทดแทนการขาดรายได้นั้นได้"

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๓ ในกรณีที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตายโดยมิใช่ประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน ถ้าภายในระยะเวลาหกเดือนก่อนถึงแก่ความตาย ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน ให้จ่ายประโยชน์ทดแทน ในกรณีตาย ดังนี้

(๑) เงินค่าทำศพตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อยเท่าของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง แรงงาน ให้จ่ายให้แก่บุคคลตามลำดับ ดังนี้

(ก) บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้จัดการศพและ ได้เป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(ข) สามีภริยา บิดามารดา หรือบุตรของผู้ประกันตนซึ่งมีหลักฐาน แสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(ค) บุคคลอื่นซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(๒) เงินสงเคราะห์กรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตาย ให้จ่ายแก่บุคคล ซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์นั้น แต่ถ้าผู้ประกันตน มิได้มีหนังสือระบุไว้ ก็ให้นำมาเฉลี่ยจ่ายให้แก่สามีภริยา บิดามารดา หรือบุตรของ ผู้ประกันตนในจำนวนที่เท่ากัน ดังนี้

(ก) ถ้าก่อนถึงแก่ความตายผู้ประกันตนได้ส่งเงินสมทบมาแล้วตั้งแต่ สามสิบหกเดือนขึ้นไป แต่ไม่ถึงสิบปี ให้จ่ายเงินสงเคราะห์เป็นจำนวนเท่ากับร้อยละ ห้าสิบของค่าจ้างรายเดือนที่คำนวณได้ตามมาตรา ๕๗ คูณด้วยสาม

(ข) ถ้าก่อนถึงแก่ความตายผู้ประกันตนได้ส่งเงินสมทบมาแล้วตั้งแต่สิบปีขึ้นไป ให้จ่ายเงินสงเคราะห์เป็นจำนวนเท่ากับร้อยละห้าสิบของค่าจ้างรายเดือนที่คำนวณได้ตามมาตรา ๕๗ ด้วยสิบ”

มาตรา ๓๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

“มาตรา ๗๓ ทวิ ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพตามมาตรา ๗๑ ถึงแก่ความตาย ให้นำความในมาตรา ๗๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้นำเงินทดแทนการขาดรายได้ที่ผู้ประกันตนได้รับในเดือนสุดท้ายก่อนถึงแก่ความตายมาเป็นเกณฑ์ในการคำนวณ

ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพนั้นอยู่ในช่วงที่จะได้รับเงินค่าทำศพและเงินสงเคราะห์กรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตายในฐานะที่เป็นผู้ประกันตนและในฐานะที่เป็นผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพตามวรรคหนึ่ง ในเวลาเดียวกัน ให้มีสิทธิได้รับเงินค่าทำศพและเงินสงเคราะห์กรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตายตามมาตรา ๗๓ เพียงทางเดียว”

มาตรา ๓๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

“มาตรา ๘๕ ทวิ กำหนดเวลาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๕ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๗ ทวิ และมาตรา ๕๖ ถ้าผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามกำหนดเวลานั้นมิได้อยู่ในประเทศหรือมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถจะปฏิบัติตามกำหนดเวลานั้นได้ และได้ยื่นคำร้องก่อนสิ้นกำหนดเวลานั้นเพื่อขอขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาโดยแสดงเหตุแห่งความจำเป็น เมื่อเลขาธิการเห็นเป็นการสมควรจะขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาออกไปได้ตามความจำเป็นแก่กรณี แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินไปกว่าหนึ่งเท่าของระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในมาตรานั้น ๆ

การขยายเวลาตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๙ หรือมาตรา ๕๗ ไม่เป็นเหตุให้ลดหรืองดเงินเพิ่ม”

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๕ นายจ้าง ผู้ประกันตน หรือบุคคลอื่นใด ซึ่งไม่พอใจในคำสั่งของเลขาธิการหรือของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่เป็นคำสั่งตามมาตรา ๕๐ ให้มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว"

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๖ นายจ้างผู้ใดโดยเจตนาไม่ยื่นแบบรายการต่อสำนักงานภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๓๔ หรือไม่แจ้งเป็นหนังสือต่อสำนักงานขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๗ นายจ้างผู้ใดยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ หรือแจ้งเป็นหนังสือขอเปลี่ยนแปลง หรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการตามมาตรา ๔๕ โดยเจตนากรอกข้อความเท็จในแบบรายการ หรือแจ้งการเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงเป็นเท็จในหนังสือแจ้งขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๓๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"พระราชบัญญัตินี้จะใช้บังคับแก่นายจ้างที่มีลูกจ้างน้อยกว่าสิบคนในท้องถิ่นใดและเมื่อใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา"

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๐๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"การจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนกรณีสงเคราะห์บุตร และกรณีชราภาพ ~~มาตรา ๓๓~~ จะเริ่มดำเนินการเมื่อใดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา แต่ทั้งนี้ต้องไม่ช้ากว่า วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐"

~~มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๐๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓~~

มาตรา ๓๔ ผู้ใดมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนจากกองทุนในฐานะผู้ประกันตนก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับอยู่เพียงใด ก็ให้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนนั้นต่อไปจนครบตามสิทธิ

มาตรา ๓๕ ทวิ ลูกจ้างชั่วคราวของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น ที่สิ้นสภาพการเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะได้ส่งเงินสมทบมาแล้วเท่าใด ให้ลูกจ้างชั่วคราวนั้น มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามบทบัญญัติในหมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ ของลักษณะ ๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

ให้นำความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับลูกจ้างชั่วคราวที่สิ้นสภาพการเป็นผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่ง โดยอนุโลม

มาตรา ๕๐ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณระยะเวลาการส่งเงินสมทบตามพระราชบัญญัตินี้ เงินสมทบของแต่ละเดือนไม่ว่าจะมีจำนวนกี่วันและไม่ว่าจะได้หักไว้และได้นำส่งเดือนละกี่ครั้งก็ตาม ถ้าได้ส่งหรือได้ถือว่าส่ง เข้ากองทุนแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่ามิมีระยะเวลาในการจ่ายเงินสมทบเท่ากับหนึ่งเดือน

มาตรา ๕๑ บรรดาเงินต่าง ๆ ที่นายจ้างหรือผู้ประกันตนมีสิทธิเรียกคืนก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าไม่มีผู้ใดมาขึ้นคำขอต่อสำนักงานเพื่อขอเงินดังกล่าวคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๘๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แรงงานและสวัสดิการสังคม
รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๐๘/๒๕๓๓

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่..... ๑๕๒๓๓
วันที่..... ๓๐ มิ.ย. ๓๓
เวลา..... ๑๕.๐๕ น.

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๓๐ มิถุนายน ๒๕๓๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๓๓ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับ ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๐

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ศาสตราจารย์ มารุต บุนนาค)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๒๕๕๑๑๓๓

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

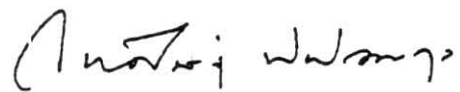

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๓๖ ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาเมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๓๗ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบและให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่

๓๐ มิถุนายน ๒๕๓๗

(ศาสตราจารย์ ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ดังนี้

- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ (๑) และมาตรา ๓๓ เพื่อให้ลูกจ้างชั่วคราวรายวันและลูกจ้างชั่วคราวรายชั่วโมงไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับอายุของลูกจ้างที่จะเป็นผู้ประกันตนได้
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ และมาตรา ๕๗ เพื่อเปลี่ยนฐานของค่าจ้างที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบและการจ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้จากค่าจ้างรายวันเป็นค่าจ้างรายเดือน
- (๓) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ และมาตรา ๑๔ เพื่อปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการประกันสังคมและคณะกรรมการการแพทย์
- (๔) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗ เพื่อปรับปรุงระยะเวลาการเสนองบคูดของกองทุนให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรอง
- (๕) เพิ่มเติมวรรคสองของมาตรา ๓๕ เพื่อเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ให้ผู้รับเหมาค่าแรงมีหน้าที่จ่ายเงินสมทบ และกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการหลุดพ้นจากความรับผิดในหนี้เงินสมทบและเงินเพิ่มเพียงเท่าที่ผู้รับเหมาค่าแรงได้นำส่งสำนักงาน
- (๖) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๑ เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจ และฐานในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตนดังกล่าวและการสิ้นสุดการเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจ
- (๗) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ เพื่อปรับปรุงระยะเวลาในการแจ้งเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมแบบรายการที่นายจ้างได้ยื่นไว้ต่อสำนักงาน

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสี่ของมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๓ และเพิ่มเติมมาตรา ๕๗ ทวิ เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณเงินสมทบและการจ่ายเงินสมทบของรัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตน

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๓ ทวิ และเพิ่มวรรคสองของมาตรา ๗๒ เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับประโยชน์ทดแทนและการคำนวณเงินทดแทนการขาดรายได้ของผู้ประกันตน

(๑๐) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๕ วรรคสามของมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ และมาตรา ๖๙ เพื่อปรับปรุงระยะเวลาในการจ่ายเงินสมทบที่จะก่อให้เกิดสิทธิรับประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีคลอดบุตร และกรณีทุพพลภาพ

(๑๑) เพิ่มเติมมาตรา ๘๕ ทวิ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ให้เลขาธิการมีอำนาจขยายเวลาตามที่กำหนดได้

(๑๒) เพิ่มเติมมาตรา ๘๕ เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการอุทธรณ์คำสั่งของเลขาธิการ

(๑๓) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๖ และมาตรา ๙๗ เพื่อปรับปรุงอัตราโทษทางอาญาให้เหมาะสมขึ้น

(๑๔) เพิ่มเติมวรรคสามของมาตรา ๑๐๓ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การใช้บังคับกฎหมายสำหรับกิจการที่มีลูกจ้างน้อยกว่าสิบคน

(๑๕) แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสองของมาตรา ๑๐๔ และยกเลิกวรรคสามของมาตรา ๑๐๔ เพื่อปรับปรุงกำหนดเวลาในการจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนในกรณีสังเคราะห์บุตรและกรณีชราภาพ

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีข้อขัดข้องและมีปัญหาในทางปฏิบัติเกิดขึ้นหลายประการ ทำให้ผู้ประกันตนไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ตามที่เจตนารมณ์ของกฎหมาย นอกจากนั้น วิธีปฏิบัติบางเรื่องในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวยังมีขั้นตอนการปฏิบัติที่ยุ่งยากสลับซับซ้อน เกิดภาระแก่นายจ้าง และไม่เอื้ออำนวยประโยชน์และการให้บริการแก่นายจ้างและผู้ประกันตนสมควรแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ประกันสังคม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติประกันสังคม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๑) ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราวรายวัน และ
ลูกจ้างชั่วคราวรายชั่วโมง ของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการ
ส่วนท้องถิ่น ยกเว้นลูกจ้างชั่วคราวรายเดือน"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖ ในการคำนวณค่าจ้างเพื่อการออกเงินสมทบ ให้ถือเอาค่าจ้างที่คิดเป็นรายเดือนเป็นเกณฑ์คำนวณ

ในการคำนวณค่าจ้างที่มีใช้ค่าจ้างรายเดือนให้เป็นค่าจ้างรายเดือน ให้ถือว่าค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับจริงในเดือนใดเป็นค่าจ้างรายเดือนของเดือนนั้น

เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาการส่งเงินสมทบของผู้ประกันตน ให้ถือว่าเงินสมทบที่หักจากค่าจ้างที่จ่ายให้ลูกจ้างในเดือนใดเป็นการจ่ายเงินสมทบของเดือนนั้น และไม่ว่าเงินสมทบนั้นจะได้หักไว้หรือนำส่งเดือนละกี่ครั้ง ให้ถือว่ามิ ระยะเวลาในการจ่ายเงินสมทบเท่ากับหนึ่งเดือน"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการประกันสังคม" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข และผู้แทนสำนักงานประมาท เป็นกรรมการ กับผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละเท่า ๆ กัน แต่ไม่เกิน ฝ่ายละห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และเลขาธิการเป็นกรรมการ และเลขาธิการ"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๕ ให้มีคณะกรรมการการแพทย์คณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการอื่น มีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบหกคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง และผู้แทนสำนักงานเป็นกรรมการและเลขาธิการ

ประธานกรรมการและกรรมการอื่นตามวรรคหนึ่งให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ ในวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ และให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ให้นำมาตรา ๑๐ วรรคสอง มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๒ กองทุนประกอบด้วย

(๑) เงินสมทบจากรัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนตามมาตรา ๕๐

และมาตรา ๕๖

(๒) เงินเพิ่มตามมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๓

(๓) ผลประโยชน์ของกองทุนตามมาตรา ๒๖

(๔) เงินค่าธรรมเนียบตามมาตรา ๕๕

(๕) เงินที่ได้รับจากการบริจาคหรือเงินอุดหนุน

(๖) เงินที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา ๕๗ มาตรา ๕๗ ทวิ มาตรา ๕๐

มาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๖

(๗) เงินอุดหนุนหรือเงินอุดหนุนราชการที่รัฐบาลจ่ายตามมาตรา ๒๕

วรรคสาม

(๘) เงินค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบตามมาตรา ๑๐๒

(๙) รายได้อื่น"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๗ ภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้คณะกรรมการ เสนอบคูลและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงาน ตรวจเงินแผ่นดินเพื่อตรวจสอบรับรองก่อนเสนอต่อรัฐมนตรี

งบคูลและรายงานการรับจ่ายเงินดังกล่าวให้รัฐมนตรีเสนอต่อนายกรัฐมนตรีน เพื่อนำเสนอรัฐสภาเพื่อทราบ และจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๓ ให้ลูกจ้างซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์และไม่เกิน หกสิบปีบริบูรณ์เป็นผู้ประกันตน

ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนอยู่แล้วตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีอายุครบหกสิบปี บริบูรณ์และยังเป็นผู้ประกันตนอยู่ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่า ลูกจ้างนั้นเป็นผู้ประกันตนต่อไป"

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"ในกรณีที่ผู้รับเหมาค่าแรงตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ยื่นแบบรายการต่อสำนักงาน ตามมาตรา ๓๕ ในฐานะนายจ้าง ให้ผู้รับเหมาค่าแรงมีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เช่นเดียวกับนายจ้าง ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้ประกอบกิจการหลุดพ้นจากความรับผิดในหนี้เงินสมทบและเงินเพิ่มเพียงเท่าที่ผู้รับเหมาค่าแรงได้นำส่งสำนักงาน"

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างตาม (๒) ได้ส่งเงินสมทบครบตามเงื่อนไขเวลาที่จะก่อให้เกิดสิทธิตามบทบัญญัติในลักษณะ ๓ แล้ว ให้ผู้นั้นมีสิทธิตามบทบัญญัติในหมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง"

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๕ ผู้ใดเคยเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ โดยจ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองเดือน และต่อมาความเป็นผู้ประกันตนได้สิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๕(๒) ถ้าผู้นั้นประสงค์จะเป็นผู้ประกันตนต่อไป ให้แสดงความจำนงต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน

จำนวนเงินที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่ง ต้องส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๔๖ วรรคสอง ให้เป็นไปตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงความเหมาะสมกับสภาพทางเศรษฐกิจในขณะนั้น ๆ ด้วย

ให้ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งนำส่งเงินสมทบเข้ากองทุนเดือนละครั้งภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป

ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งซึ่งไม่ส่งเงินสมทบหรือส่งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคสาม ต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินสมทบที่ยังมิได้นำส่งหรือของจำนวนเงินสมทบที่ยังขาดอยู่นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ สำหรับเศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันหรือกว่านั้นให้นับเป็นหนึ่งเดือนถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง"

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๑ ความเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๔ สิ้นสุดลงเมื่อผู้ประกันตนนั้น

- (๑) ตาย
- (๒) ได้เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ อีก
- (๓) ลาออกจากความเป็นผู้ประกันตนโดยการแสดงความจำนงต่อ

สำนักงาน

- (๔) ไม่ส่งเงินสมทบสามเดือนติดต่อกัน
- (๕) ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนส่งเงินสมทบมาแล้วไม่ครบเก้าเดือน การสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตาม (๔) สิ้นสุดลงตั้งแต่เดือนแรกที่ไม่ส่งเงินสมทบ และการสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตาม (๕) สิ้นสุดลงในเดือนที่ส่งเงินสมทบไม่ครบเก้าเดือน

ให้นำความในมาตรา ๓๔ วรรคสองมาใช้บังคับแก่ผู้ประกันตนที่สิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตาม (๓) (๔) และ (๕) โดยอนุโลม"

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๔ ในกรณีที่ข้อเท็จจริงเกี่ยวข้องกับข้อความในแบบรายการที่ได้ยื่นไว้ต่อสำนักงานเปลี่ยนแปลงไป ให้นายจ้างแจ้งเป็นหนังสือต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด เพื่อขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ให้นำความในมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับแก่กรณีที่นายจ้างไม่ปฏิบัติตาม
 มาตรานี้โดยอนุโลม”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๔๖ แห่ง
 พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูงที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตน
 ตามมาตรา ๓๓ แต่ละคน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ในการคำนวณเงิน
 สมทบของผู้ประกันตนแต่ละคน สำหรับเศษของเงินสมทบที่มีจำนวนตั้งแต่ห้าสิบสตางค์
 ขึ้นไปให้นับเป็นหนึ่งบาท ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง ในกรณีที่ผู้ประกันตนทำงานกับนายจ้าง
 หลายรายให้คำนวณเงินสมทบจากค่าจ้างที่ได้รับจากนายจ้างแต่ละราย”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม
 พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๗ ทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าจ้าง ให้นายจ้างหักค่าจ้างของ
 ผู้ประกันตนตามจำนวนที่ต้องนำส่งเป็นเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๖
 และเมื่อนายจ้างได้ดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบแล้ว
 ตั้งแต่วันที่นายจ้างหักค่าจ้าง

ให้นายจ้างนำเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนที่ได้หักไว้ตามวรรคหนึ่ง
 และเงินสมทบในส่วนของนายจ้าง ส่งให้แก่สำนักงานภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจาก
 เดือนที่มีการหักเงินสมทบไว้ พร้อมทั้งยื่นรายการแสดงการส่งเงินสมทบตามแบบที่
 เลขาธิการกำหนด

ถ้านายจ้างไม่จ่ายค่าจ้างตามกำหนดเวลาที่ต้องจ่าย ให้นายจ้างมีหน้าที่
 นำส่งเงินสมทบตามที่บัญญัติไว้ในวรรคสอง โดยถือเสมือนว่ามีการจ่ายค่าจ้างแล้ว

ในกรณีที่นายจ้างนำเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนหรือเงินสมทบในส่วน
 ของนายจ้างส่งให้แก่สำนักงานเกินจำนวนที่ต้องชำระ ให้นายจ้างหรือผู้ประกันตน
 ยื่นคำร้องขอรับเงินในส่วนที่เกินคืนได้ตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด ถ้านายจ้าง
 หรือผู้ประกันตนมิได้เรียกเอาเงินดังกล่าวคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นำส่งเงินสมทบ
 หรือไม่มารับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งให้มารับเงิน ให้เงินนั้นตกเป็นของ
 กองทุน”

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"มาตรา ๔๗ ทวิ ในกรณีที่นายจ้างไม่นำส่งเงินสมทบหรือนำส่งไม่ครบ
ตามกำหนดเวลาในมาตรา ๔๗ วรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีค่าเดือนเป็นหนังสือ
ให้นายจ้างนำเงินสมทบที่ค้างชำระและเงินเพิ่มมาชำระภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวัน
นับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น ถ้านายจ้างได้รับค่าเดือนดังกล่าวแล้วแต่ยังไม่นำเงินสมทบที่
ค้างชำระและเงินเพิ่มมาชำระภายในกำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมิน
เงินสมทบและแจ้งเป็นหนังสือให้นายจ้างนำส่งได้ ดังนี้

(๑) ถ้านายจ้างเคยนำส่งเงินสมทบมาแล้ว ให้ถือว่าจำนวนเงินสมทบ
ที่นายจ้างมีหน้าที่นำส่งในเดือนต่อมาแต่ละเดือนมีจำนวนเท่ากับจำนวนเงินสมทบ
ในเดือนที่นายจ้างได้นำส่งแล้วเดือนสุดท้ายเต็มเดือน

(๒) ถ้านายจ้างซึ่งมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้แต่ไม่ยื่นแบบรายการตาม
มาตรา ๓๔ หรือยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ แล้ว แต่ไม่เคยนำส่งเงินสมทบ
หรือยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ โดยแจ้งจำนวนและรายชื่อลูกจ้างน้อยกว่าจำนวน
ลูกจ้างที่มีอยู่จริง ให้ประเมินเงินสมทบจากแบบรายการที่นายจ้างเคยยื่นไว้ หรือ
จากจำนวนลูกจ้างที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบ แล้วแต่กรณี โดยถือว่าลูกจ้างแต่ละคน
ได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือนในอัตราที่ได้เคยมีการยื่นแบบรายการไว้ แต่ถ้าไม่เคย
มีการยื่นแบบรายการหรือยื่นแบบรายการไม่ครบถ้วน ให้ถือว่าลูกจ้างแต่ละคนได้รับ
ค่าจ้างรายเดือนไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง
แรงงานที่ใช้บังคับอยู่ในท้องถิ่นนั้น คูณด้วยสามสิบ

ในกรณีที่มีการพิสูจน์ได้ภายในสองปีนับแต่วันที่มีการแจ้งการประเมิน
เงินสมทบตามวรรคหนึ่งว่าจำนวนเงินสมทบที่แท้จริงที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องนำส่ง มีจำนวน
มากกว่าหรือน้อยกว่าจำนวนเงินสมทบที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินไว้ตาม (๑) หรือ
(๒) ให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งผลการพิสูจน์ให้นายจ้างทราบภายในสามสิบวันนับแต่
วันที่ทราบผลการพิสูจน์ เพื่อให้นายจ้างนำส่งเงินสมทบเพิ่มเติมภายในสามสิบวันนับแต่
วันที่ได้รับแจ้ง หรือยื่นคำขอต่อสำนักงานเพื่อขอให้คืนเงินสมทบ ถ้านายจ้างไม่มา
รับเงินดังกล่าวคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ทราบผลการพิสูจน์ ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน
การนำส่งค่าเดือน การแจ้งจำนวนเงินสมทบที่ประเมินได้ และการแจ้ง
ผลการพิสูจน์ ให้นำความในมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๓ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕๙ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑
มาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่ผู้รับเหมาช่วงตามมาตรา ๕๒ ซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบหรือส่ง
ไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนด"

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๖ ผู้ประกันตนหรือบุคคลอื่นใดเห็นว่าตนมีสิทธิได้รับประโยชน์
ทดแทนในกรณีใดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๕ และประสงค์จะขอรับประโยชน์ทดแทนนั้น
ให้ยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด ภายใน
หนึ่งปีนับแต่วันที่มิสิทธิขอรับประโยชน์ทดแทนนั้น และให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการ
มอบหมายพิจารณาสั่งการโดยเร็ว

ประโยชน์ทดแทนตามวรรคหนึ่งที่เป็นตัวเงิน ถ้าผู้ประกันตนหรือบุคคลซึ่งมี
สิทธิไม่มารับภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสำนักงาน ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน"

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๗ การคำนวณค่าจ้างรายวันในการจ่ายเงินทดแทนการขาด
รายได้ให้แก่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ให้คำนวณโดยนำค่าจ้างสามเดือนแรกของ
ค่าจ้างที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่นายจ้างนำส่งสำนักงานแล้วย้อนหลัง
เก้าเดือน หาด้วยเก้าสิบ แต่ถ้าผู้ประกันตนมีหลักฐานพิสูจน์ได้ว่าถ้านำค่าจ้างของ
สามเดือนอื่นในระยะเวลาเก้าเดือนนั้นมาคำนวณแล้วจะมีจำนวนสูงกว่า ก็ให้นำค่าจ้าง
สามเดือนนั้น หาด้วยเก้าสิบ หรือในกรณีที่ผู้ประกันตนยังส่งเงินสมทบไม่ครบเก้าเดือน
ให้นำค่าจ้างสามเดือนสุดท้ายที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่นายจ้างได้นำส่ง
สำนักงานแล้ว หาด้วยเก้าสิบ เป็นเกณฑ์คำนวณ

สำหรับการคำนวณค่าจ้างรายวันในการจ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้
ให้แก่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๔ นั้น ให้คำนวณโดยเฉลี่ยจากจำนวนเงินที่ใช้เป็นฐาน
ในการคำนวณเงินสมทบตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง"

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๑ ผู้ประกันตนหรือบุคคลตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง
มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๓ ทวิ ไม่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนเมื่อปรากฏว่า
การประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย หรือการทุพพลภาพ หรือการตายนั้น เกิดขึ้น
เพราะเหตุที่บุคคลดังกล่าวจงใจก่อให้เกิดขึ้นหรือยินยอมให้ผู้อื่นก่อให้เกิดขึ้น"

มาตรา ๒๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"มาตรา ๒๑ ทวิ ในกรณีที่ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาด
รายได้ตามมาตรา ๒๔ และมาตรา ๓๑ หรือเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการ
คลอดบุตรตามมาตรา ๒๗ ในเวลาเดียวกัน ให้มีสิทธิขอรับเงินทดแทนการขาดรายได้
หรือเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรในประเภทใดประเภทหนึ่งได้เพียง
ประเภทเดียว โดยให้แสดงความจำเป็นตามแบบที่เลขาธิการกำหนด"

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๒ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบ
อันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือน
ก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือน"

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๔ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร
สำหรับตนเองหรือภริยา หรือสำหรับหญิงซึ่งอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยากับผู้ประกันตนโดย
เปิดเผยตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดถ้าผู้ประกันตนไม่มีภริยา ทั้งนี้ ต่อเมื่อภายใน
ระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้ว
ไม่น้อยกว่าเจ็ดเดือน"

ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร ให้ผู้ประกันตนแต่ละคนมีสิทธิได้รับ
สำหรับการคลอดบุตรคนละไม่เกินสองครั้ง”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๒๖ แห่ง
พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ประกันตนซึ่งต้องหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรให้ได้รับเงินสงเคราะห์
การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๗ ด้วย”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้ประกันตนต้องหยุดงานเพื่อการคลอดบุตร
ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรไม่เกินสองครั้ง
เป็นการเหมาจ่ายในอัตราครึ่งละร้อยละห้าสิบของค่าจ้างตามมาตรา ๕๗ เป็นเวลา
เก้าสิบวัน”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๘ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ
อันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนทุพพลภาพ
ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือน”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ผู้ประกันตนทุพพลภาพอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน
ให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ในอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างตามมาตรา ๕๗
ตลอดชีวิต”

มาตรา ๒๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"ในกรณีที่ได้มีการลดเงินทดแทนการขาดรายได้ตามวรรคหนึ่งไปแล้ว ต่อมาในภายหลังปรากฏว่าเหตุทุพพลภาพนั้นมีสภาพเสื่อมลง ถ้าคณะกรรมการการแพทย์วินิจฉัยว่าการทุพพลภาพนั้นเสื่อมลงไปจากที่เคยวินิจฉัยไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้เลขาธิการพิจารณาเพิ่มเงินทดแทนการขาดรายได้ขึ้นได้"

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตายโดยมิใช่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน ถ้าภายในระยะเวลาหกเดือนก่อนถึงแก่ความตาย ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน ให้จ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย ดังนี้

(๑) เงินค่าทำศพตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยเท่าของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ให้จ่ายให้แก่บุคคลตามลำดับ ดังนี้

(ก) บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้จัดการศพและได้เป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(ข) สามีภริยา บิดามารดา หรือบุตรของผู้ประกันตนซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(ค) บุคคลอื่นซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(๒) เงินสงเคราะห์กรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตาย ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์นั้น แต่ถ้าผู้ประกันตนมิได้มีหนังสือระบุไว้ ก็ให้นำมาเฉลี่ยจ่ายให้แก่สามีภริยา บิดามารดา หรือบุตรของผู้ประกันตนในจำนวนที่เท่ากัน ดังนี้

(ก) ถ้าก่อนถึงแก่ความตายผู้ประกันตนได้ส่งเงินสมทบมาแล้วตั้งแต่สามสิบหกเดือนขึ้นไป แต่ไม่ถึงสิบปี ให้จ่ายเงินสงเคราะห์เป็นจำนวนเท่ากับร้อยละห้าสิบของค่าจ้างรายเดือนที่คำนวณได้ตามมาตรา ๕๗ คูณด้วยสาม

(ข) ถ้าก่อนถึงแก่ความตายผู้ประกันตนได้ส่งเงินสมทบมาแล้วตั้งแต่สิบปีขึ้นไป ให้จ่ายเงินสงเคราะห์เป็นจำนวนเท่ากับร้อยละห้าสิบของค่าจ้างรายเดือนที่คำนวณได้ตามมาตรา ๔๗ คู่ผดวชิบ"

มาตรา ๓๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"มาตรา ๗๓ ทวิ ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพตามมาตรา ๗๑ ถึงแก่ความตาย ให้นำความในมาตรา ๗๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้นำเงินทดแทนการขาดรายได้ที่ผู้ประกันตนได้รับในเดือนสุดท้ายก่อนถึงแก่ความตายมาเป็นเกณฑ์ในการคำนวณ

ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพนั้นอยู่ในช่วงที่จะได้รับเงินค่าทำศพและเงินสงเคราะห์กรณีที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตายในฐานะที่เป็นผู้ประกันตนและในฐานะที่เป็นผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพตามวรรคหนึ่ง ในเวลาเดียวกัน ให้มีสิทธิได้รับเงินค่าทำศพและเงินสงเคราะห์กรณีที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตายตามมาตรา ๗๓ เพียงทางเดียว"

มาตรา ๓๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"มาตรา ๘๔ ทวิ กำหนดเวลาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๗ ทวิ และมาตรา ๕๖ ถ้าผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามกำหนดเวลานั้นมิได้อยู่ในประเทศหรือมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถจะปฏิบัติตามกำหนดเวลานั้นได้ และได้ยื่นคำร้องก่อนสิ้นกำหนดเวลานั้นเพื่อขอชยชหรือเลื่อนกำหนดเวลาโดยแสดงเหตุแห่งความจำเป็น เมื่อเลขาธิการเห็นเป็นการสมควรจะชยชหรือเลื่อนกำหนดเวลาออกไปได้ตามความจำเป็นแก่กรณี แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินไปกว่าหนึ่งเท่าของระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในมาตรานั้น ๆ

การชยชเวลาตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๙ หรือมาตรา ๔๗ ไม่เป็นเหตุให้ลดหรือจเงินเพิ่ม"

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๘๕ นายจ้าง ผู้ประกันตน หรือบุคคลอื่นใด ซึ่งไม่พอใจในคำสั่งของเลขาธิการหรือของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ วันแต่เป็นคำสั่งตามมาตรา ๘๐ ให้มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว"

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๘๖ นายจ้างผู้ใดโดยเจตนาไม่ยื่นแบบรายการต่อสำนักงานภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๓๔ หรือไม่แจ้งเป็นหนังสือต่อสำนักงานขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๘๗ นายจ้างผู้ใดยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ หรือแจ้งเป็นหนังสือขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการตามมาตรา ๔๔ โดยเจตนากรอกข้อความเท็จในแบบรายการ หรือแจ้งการเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงเป็นเท็จในหนังสือแจ้งขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๓๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"พระราชบัญญัตินี้จะใช้บังคับแก่นายจ้างที่มีลูกจ้างน้อยกว่าสิบคนในท้องถิ่นใดและเมื่อใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา"

มาตรา ๓๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๐๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนกรณีสงเคราะห์บุตร และกรณีชราภาพ จะเริ่มดำเนินการเมื่อใดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา แต่ทั้งนี้ต้องไม่ช้ากว่าวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๑”

มาตรา ๓๘ ผู้ใดมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนจากกองทุนในฐานะผู้ประกันตนก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับอยู่เพียงใด ก็ให้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนนั้นต่อไปจนครบตามสิทธิ

มาตรา ๓๙ ลูกจ้างชั่วคราวของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น ที่สิ้นสภาพการเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะส่งเงินสมทบมาแล้วเท่าใด ให้ลูกจ้างชั่วคราวนั้น มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามบทบัญญัติในหมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ ของลักษณะ ๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

ให้นำความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับลูกจ้างชั่วคราวที่สิ้นสภาพการเป็นผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๔๐ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณระยะเวลาการส่งเงินสมทบตามพระราชบัญญัตินี้ เงินสมทบของแต่ละเดือนไม่ว่าจะมีจำนวนกี่วันและไม่ว่าจะได้หักไว้และได้นำส่งเดือนละกี่ครั้งก็ตาม ถ้าได้ส่งหรือได้ถือว่าส่งเข้ากองทุนแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่ามิมีระยะเวลาในการจ่ายเงินสมทบเท่ากับหนึ่งเดือน

มาตรา ๔๑ บรรดาเงินต่าง ๆ ที่นายจ้างหรือผู้ประกันตนมีสิทธิเรียกคืนก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าไม่มีผู้ใดมายื่นคำขอต่อสำนักงานเพื่อขอเงินดังกล่าวคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๔๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นายชงชิต ชุลลชิต)

หัวหน้าฝ่ายนิติ กองการประชุม
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน
(สำเนา)

ร ๑๗๕๕ / ๒๕๓๗

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๑๒ กันยายน ๒๕๓๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
วิสามัญ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร
เห็นชอบแล้ว และได้ลงมติตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการ
วิสามัญคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายทวี โรจนพันธ์	๒. นายเกษม ณรงค์เดช
๓. นายเกษมสันต์ วิลาวรรณ	๔. นายชวลิต อาคมชน
๕. นายโชคชัย อักษรนันท์	๖. นายบัณฑิต ศิริพันธ์
๗. พลเรือเอก ประวิทย์ ปาลศรี	๘. นายพนัส ไทยล้วน
๙. นายพานิชย์ เจริญเผ่า	๑๐. นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา
๑๑. นายไพฑูรย์ แก้วทอง	๑๒. นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล
๑๓. นายไมตรี ดันเต็มทรัพย์	๑๔. พลเอก วันชัย เรืองตระกูล
๑๕. นายวิชัย โถสุวรรณจินดา	๑๖. นายวิฑูรย์ ภัทรเลาหะ
๑๗. นางวิภา เชิดบุญชาติ	๑๘. นายวีระ ปิตรชาติ
๑๙. นายสนิท จันทรวงศ์	๒๐. นายสรวง อักษรานูเคราะห์
๒๑. พลเอก สิทธิ จิรโรจน์	๒๑. นายเสริมศักดิ์ การุญ
๒๒. นายอนุศักดิ์ บุญยะประณีต	๒๔. พันเอก (พิเศษ) อุดม ทวีวัฒน์
๒๔. นายอำพล สิงห์โกวินท์	๒๖. นายอุดมศักดิ์ อังศุพิสิฐ
๒๗. นายเอกชัย เอกหาญกมล	

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๓๗

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

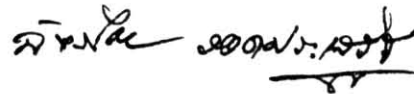
ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ไพฑูรย์ แก้วทอง

(นายไพฑูรย์ แก้วทอง)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ

สำเนาถูกต้อง

(นายฉัตรไชย รอดประเสริฐ)

หัวหน้าฝ่ายประชุมที่ ๓

กองกรรมการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กองกรรมการ

โทร. ๒๕๕๑๕๗๓

โทรสาร ๒๕๕๑๕๗๓

ฉัตรไชย
; พิมพ
; ๑๒๓๔๕
; ทาน

รายงานของคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๓๗ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และลงมติตั้งกรรมการวิชาการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณากำหนดการแปรญัตติภายใน ๕ วัน (ตามข้อบังคับฯ) นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิชาการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง
  - ๑.๑ นายไพฑูรย์ แก้วทอง เป็นประธานคณะกรรมการวิชาการวิสามัญฯ
  - ๑.๒ นายวีระ ปิตรชาติ เป็นรองประธานคณะกรรมการวิชาการวิสามัญฯ คนที่หนึ่ง
  - ๑.๓ นายเสริมศักดิ์ การุญ เป็นรองประธานคณะกรรมการวิชาการวิสามัญฯ คนที่สอง
  - ๑.๔ นายอำพล สิงห์โกวินท์ เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิชาการวิสามัญฯ
  - ๑.๕ นายทวี วรรณพันธ์ เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิชาการวิสามัญฯ
  - ๑.๖ นายวิชัย โถสุวรรณจินดา เป็นโฆษกคณะกรรมการวิชาการวิสามัญฯ
๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

นายอำพล สิงห์โกวินท์	เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม
	กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ จำนวน ๑ คน คือ

ศาสตราจารย์ธรรมนุกูล ลัดพลี	
-----------------------------	--

๔ ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕

มีการแก้ไข

ศาสตราจารย์ธรรมนุญ ลัดพลี

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติม

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ความในมาตรา ๘ ไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

ศาสตราจารย์ธรรมนุญ ลัดพลี

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติม

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสอง

ของมาตรา ๑๔ ไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘

ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๙</u>	ศาสตราจารย์ธรรมนุญ ลัดพลี คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว	มีการแก้ไข ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติม ความในวรรคหนึ่งของ มาตรา ๓๓ ไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
	ศาสตราจารย์ธรรมนุญ ลัดพลี คณะกรรมการเห็นด้วย และได้แก้ไขแล้ว	ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติม ความในวรรคสองของ มาตรา ๓๓ ไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๑๐</u>		ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑</u>		ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒</u>	ศาสตราจารย์ธรรมนุญ ลัดพลี คณะกรรมการเห็นด้วย และได้แก้ไขแล้ว	มีการแก้ไข ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติม ความในวรรคสองของ มาตรา ๓๔ ไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๑๓</u>		ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>		ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>		ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๖</u>		ไม่มีการแก้ไข

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

มาตรา ๕๑

มีการแก้ไข

ศาสตราจารย์ธรรมนุญ ลัดพลี ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติม
ความในมาตรา ๕๑ ไว้

คณะกรรมการพิจารณาเห็นด้วย

ในหลักการและได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๕๒

ไม่มีการแก้ไข

๕. ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญฯ

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม

(ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ในมาตรา ๕ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ แล้วเห็นควรตั้งข้อสังเกต
เพื่อให้ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณา ดังนี้

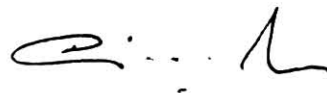
๕.๑ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณามาตรา ๕ ซึ่งยกเลิกความใน
วรรคหนึ่งของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ
"คณะกรรมการประกันสังคม" แล้ว เห็นว่าผู้แทนของหน่วยงานต่าง ๆ ที่จะเข้ามาเป็นกรรมการ
ในคณะกรรมการประกันสังคม นั้น ควรจะได้มีการกำหนดไว้ให้แน่นอนว่าแต่ละหน่วยงานนั้นจะมี
ผู้แทนเข้ามาเป็นกรรมการได้เป็นจำนวนเท่าใด ทั้งนี้เพราะในกฎหมายอื่น เช่น พระราชบัญญัติ
การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๑ พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและ
การผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นต้น ได้กำหนดจำนวนกรรมการ ซึ่งผู้แทนของหน่วยงานที่ได้รับการ
แต่งตั้งให้มา เป็นกรรมการไว้อย่างชัดเจน ดังนั้น คณะกรรมการวิสามัญฯ จึงเห็นว่า
ในโอกาสต่อไปสมควรที่จะได้บัญญัติร่างกฎหมายที่จะมีขึ้นในลักษณะนี้ไว้ให้ชัดเจน ทั้งนี้เพื่อให้
เป็นมาตรฐานแนวทางเดียวกัน

๕.๒ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณามาตรา ๘ ซึ่งยกเลิกความใน
มาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เกี่ยวกับการเสนองบดุล และ
รายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเพื่อตรวจสอบ
ภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทินแล้ว เห็นว่า การเสนองบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินของ
กองทุนเป็นเรื่องที่มีความสำคัญสมควรปรับปรุงระบบการเสนอและรายงานให้รวดเร็วยิ่งขึ้น
ในประเด็นนี้จะเห็นได้จากในระบบการทำงานของรัฐวิสาหกิจ เช่น ธนาคารต่าง ๆ นั้น
สามารถจัดรวบรวมบัญชีการรับและจ่ายเงินให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบได้ภายใน
สี่เดือน ดังนั้น คณะกรรมการวิสามัญฯ จึงเห็นควรที่จะให้สำนักงานประกันสังคมได้มีการพัฒนา
ระบบการรวบรวมงบดุล การรับและการจ่ายเงินของกองทุนประกันสังคมเพื่อเสนอต่อสำนักงาน

ตรวจเงินแผ่นดินให้มีความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นโดยนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น ระบบคอมพิวเตอร์ เข้ามาช่วยในการจัดเก็บข้อมูล รวบรวมข้อมูลการรับจ่ายเงินของกองทุน ซึ่งจะทำให้การเสนองบดุล และรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนประกันสังคมต่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน สามารถเสนอได้ภายในระยะเวลาที่รวดเร็วยิ่งขึ้น

๕.๓ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณามาตรา ๔ ซึ่งยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เกี่ยวกับอายุของลูกจ้างที่สามารถเป็นผู้ประกันตนครั้งแรก ซึ่งร่างพระราชบัญญัติฯ นี้ได้กำหนดให้ลูกจ้างซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์ และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์เป็นผู้ประกันตน ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาในประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน หมวด ๓ การใช้แรงงานเด็กแล้ว เห็นว่า ในประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวได้กำหนดให้ผู้ที่มิใช่มีอายุตั้งแต่สิบสามปีบริบูรณ์สามารถเป็นลูกจ้างได้ ดังนั้นจึงนำพิจารณาถึงการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวประกอบด้วย ในประการสำคัญ รัฐบาลควรมีนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนว่าไม่สนับสนุนให้เด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์เข้ามาทำงาน ทั้งนี้โดยรัฐบาลควรที่จะเร่งรัดนโยบายด้านการศึกษาภาคบังคับจาก ๖ ปี เป็น ๙ ปี โดยเร็ว นอกจากนี้ รัฐบาลควรให้การสนับสนุนหรือส่งเสริมด้านอุปกรณ์การศึกษา เช่น เครื่องแบบนักเรียน สมุด หนังสือเรียนให้แก่เด็กควบคู่กันไปด้วย ซึ่งจะเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาเรื่องแรงงานที่มีอายุต่ำกว่าสิบสามปีได้อย่างแท้จริง

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายอานนท์ สิงหนอนต์)

เลขาธิการคณะกรรมการวิสามัญฯ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ประกันสังคม (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๑) ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราวรายวัน และลูกจ้างชั่วคราวรายชั่วโมง ของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น ยกเว้นลูกจ้างชั่วคราวรายเดือน"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๒ กองทุนประกอบด้วย

- (๑) เงินสมทบจากรัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนตามมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๖
- (๒) เงินเพิ่มตามมาตรา ๓๙ มาตรา ๕๙ และมาตรา ๕๓
- (๓) ผลประโยชน์ของกองทุนตามมาตรา ๒๖
- (๔) เงินค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๕๕
- (๕) เงินที่ได้รับจากการบริจาคหรือเงินอุดหนุน
- (๖) เงินที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา ๕๗ มาตรา ๕๗ ทวิ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๖
- (๗) เงินอุดหนุนหรือเงินอุดหนุนราชการที่รัฐบาลจ่ายตามมาตรา ๒๕ วรรคสาม
- (๘) เงินค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบตามมาตรา ๑๐๒
- (๙) รายได้อื่น"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๗ ภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้คณะกรรมการ เสนอบคูลและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงาน ตรวจเงินแผ่นดินเพื่อตรวจสอบรับรองก่อนเสนอต่อรัฐมนตรี

งบคูลและรายงานการรับจ่ายเงินดังกล่าวให้รัฐมนตรีเสนอต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อนำเสนอรัฐสภาเพื่อทราบ และจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๓ ให้ลูกจ้างซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์และไม่เกิน หกสิบปีบริบูรณ์เป็นผู้ประกันตน

ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนอยู่แล้วตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และยังเป็นผู้ประกันตนอยู่ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าลูกจ้างนั้นเป็นผู้ประกันตนต่อไป"

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"ในกรณีที่ผู้รับเหมาค่าแรงตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ขึ้นแบบราชการต่อสำนักงานตามมาตรา ๓๕ ในฐานะนายจ้าง ให้ผู้รับเหมาค่าแรงมีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เช่นเดียวกับนายจ้าง ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้ประกอบกิจการหลุดพ้นจากความรับผิดในหนี้เงินสมทบและเงินเพิ่มเพียงเท่าที่ผู้รับเหมาค่าแรงได้นำส่งสำนักงาน"

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างตาม (๒) ได้ส่งเงินสมทบครบตามเงื่อนไขที่จะก่อให้เกิดสิทธิตามบทบัญญัติในลักษณะ ๓ แล้ว ให้ผู้นั้นมีสิทธิตามบทบัญญัติในหมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง"

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๙ ผู้ใดเคยเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ โดยจ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองเดือน และต่อมาความเป็นผู้ประกันตนได้สิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๘(๒) ถ้าผู้นั้นประสงค์จะเป็นผู้ประกันตนต่อไป ให้แสดงความจำนงต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน

จำนวนเงินที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งต้องส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๔๖ วรรคสอง ให้เป็นไปตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงความเหมาะสมกับสภาพทางเศรษฐกิจในขณะนั้น ฯ ด้วย

ให้ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งนำส่งเงินสมทบเข้ากองทุนเดือนละครั้งภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป

ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งซึ่งไม่ส่งเงินสมทบหรือส่งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคสาม ต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินสมทบที่ยังมิได้นำส่งหรือของจำนวนเงินสมทบที่ยังขาดอยู่นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ สำหรับเศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันหรือกว่านั้นให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง"

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๑ ความเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๙ สิ้นสุดลงเมื่อผู้ประกันตนนั้น

- (๑) ตาย
- (๒) ได้เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ อีก
- (๓) ลาออกจากความเป็นผู้ประกันตนโดยการแสดงความจำนงต่อ

สำนักงาน

(๔) ไม่ส่งเงินสมทบสามเดือนติดต่อกัน

(๕) ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนส่งเงินสมทบมาแล้วไม่ครบเก้าเดือน การสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตาม (๔) สิ้นสุดลงตั้งแต่เดือนแรกที่ ไม่ส่งเงินสมทบ และการสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตาม (๕) สิ้นสุดลงในเดือนที่ส่งเงินสมทบไม่ครบเก้าเดือน

ให้นำความในมาตรา ๓๘ วรรคสองมาใช้บังคับแก่ผู้ประกันตนที่สิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตาม (๓) (๔) และ (๕) โดยอนุโลม"

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๔ ในกรณีที่ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อความในแบบรายการที่ได้ยื่นไว้ต่อสำนักงานเปลี่ยนแปลงไป ให้นายจ้างแจ้งเป็นหนังสือต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด เพื่อขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ให้นำความในมาตรา ๓๗ มาใช้บังคับแก่กรณีที่นายจ้างไม่ปฏิบัติตาม
 มาตรา ๓๖ โดยอนุโลม"

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๔๖ แห่ง
 พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูงที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตน
 ตามมาตรา ๓๓ แต่ละคน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ในการคำนวณเงิน
 สมทบของผู้ประกันตนแต่ละคน สำหรับเศษของเงินสมทบที่มีจำนวนตั้งแต่ห้าสิบสตางค์
 ขึ้นไปให้นับเป็นหนึ่งบาท ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง ในกรณีที่ผู้ประกันตนทำงานกับนายจ้าง
 หลายรายให้คำนวณเงินสมทบจากค่าจ้างที่ได้รับจากนายจ้างแต่ละราย"

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม
 พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๗ ทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าจ้าง ให้นายจ้างหักค่าจ้างของ
 ผู้ประกันตนตามจำนวนที่ต้องนำส่งเป็นเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๖
 และเมื่อนายจ้างได้ดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบแล้ว
 ตั้งแต่วันที่นายจ้างหักค่าจ้าง

ให้นายจ้างนำเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนที่ได้หักไว้ตามวรรคหนึ่ง
 และเงินสมทบในส่วนของนายจ้าง ส่งให้แก่สำนักงานภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจาก
 เดือนที่มีการหักเงินสมทบไว้ พร้อมทั้งยื่นรายการแสดงการส่งเงินสมทบตามแบบที่
 เลขาธิการกำหนด

ถ้านายจ้างไม่จ่ายค่าจ้างตามกำหนดเวลาที่ต้องจ่าย ให้นายจ้างมีหน้าที่
 นำส่งเงินสมทบตามที่บัญญัติไว้ในวรรคสอง โดยถือเสมือนว่ามีการจ่ายค่าจ้างแล้ว

ในกรณีที่นายจ้างนำเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนหรือเงินสมทบในส่วน
 ของนายจ้างส่งให้แก่สำนักงานเกินจำนวนที่ต้องชำระ ให้นายจ้างหรือผู้ประกันตน
 ยื่นคำร้องขอรับเงินในส่วนที่เกินคืนได้ตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด ถ้านายจ้าง
 หรือผู้ประกันตนมิได้เรียกเอาเงินดังกล่าวคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นำส่งเงินสมทบ
 หรือไม่มารับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งให้มารับเงิน ให้เงินนั้นตกเป็นของ
 กองทุน"

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"มาตรา ๔๗ ทวิ ในกรณีที่นายจ้างไม่นำส่งเงินสมทบหรือนำส่งไม่ครบ
ตามกำหนดเวลาในมาตรา ๔๗ วรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีค่าเดือนเป็นหนังสือ
ให้นายจ้างนำเงินสมทบที่ค้างชำระและเงินเพิ่มมาชำระภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวัน
นับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น ถ้านายจ้างได้รับค่าเดือนดังกล่าวแล้วแต่ยังไม่นำเงินสมทบที่
ค้างชำระและเงินเพิ่มมาชำระภายในกำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมิน
เงินสมทบและแฉังเป็นหนังสือให้นายจ้างนำส่งได้ ดังนี้

(๑) ถ้านายจ้างเคยนำส่งเงินสมทบมาแล้ว ให้ถือว่าจำนวนเงินสมทบ
ที่นายจ้างมีหน้าที่นำส่งในเดือนต่อมาแต่ละเดือนมีจำนวนเท่ากับจำนวนเงินสมทบ
ในเดือนที่นายจ้างได้นำส่งแล้วเดือนสุดท้ายเต็มเดือน

(๒) ถ้านายจ้างซึ่งมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้แต่ไม่ยื่นแบบรายการตาม
มาตรา ๓๔ หรือยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ แล้ว แต่ไม่เคยนำส่งเงินสมทบ
หรือยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ โดยแฉังจำนวนและรายชื่อลูกจ้างน้อยกว่าจำนวน
ลูกจ้างที่มีอยู่จริง ให้ประเมินเงินสมทบจากแบบรายการที่นายจ้างเคยยื่นไว้ หรือ
จากจำนวนลูกจ้างที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบ แล้วแต่กรณี โดยถือว่าลูกจ้างแต่ละคน
ได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือนในอัตราที่ได้เคยมีการยื่นแบบรายการไว้ แต่ถ้าไม่เคย
มีการยื่นแบบรายการหรือยื่นแบบรายการไม่ครบถ้วน ให้ถือว่าลูกจ้างแต่ละคนได้รับ
ค่าจ้างรายเดือนไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง
แรงงานที่ใช้บังคับอยู่ในท้องถิ่นนั้น คูณด้วยสามสิบ

ในกรณีที่มีการพิสูจน์ได้ภายในสองปีนับแต่วันที่มีการแฉังการประเมิน
เงินสมทบตามวรรคหนึ่งว่าจำนวนเงินสมทบที่แท้จริงที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องนำส่ง มีจำนวน
มากกว่าหรือน้อยกว่าจำนวนเงินสมทบที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินไว้ตาม (๑) หรือ
(๒) ให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งผลการพิสูจน์ให้นายจ้างทราบภายในสามสิบวันนับแต่
วันที่ทราบผลการพิสูจน์ เพื่อให้นายจ้างนำส่งเงินสมทบเพิ่มเติมภายในสามสิบวันนับแต่
วันที่ได้รับแจ้ง หรือยื่นคำขอต่อสำนักงานเพื่อขอให้คืนเงินสมทบ ถ้านายจ้างไม่มา
รับเงินดังกล่าวคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ทราบผลการพิสูจน์ ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน
การนำส่งค่าเดือน การแฉังจำนวนเงินสมทบที่ประเมินได้ และการแจ้ง
ผลการพิสูจน์ ให้นำความในมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๓ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕๙ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๐
มาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่ผู้รับเหมาช่วงตามมาตรา ๕๒ ซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบหรือส่ง
ไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนด"

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๖ ผู้ประกันตนหรือบุคคลอื่นใดเห็นว่าตนมีสิทธิได้รับประโยชน์
ทดแทนในกรณีใดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๘ และประสงค์จะขอรับประโยชน์ทดแทนนั้น
ให้ยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด ภายใน
หนึ่งปีนับแต่วันที่มีสิทธิขอรับประโยชน์ทดแทนนั้น และให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการ
มอบหมายพิจารณาสั่งการโดยเร็ว

ประโยชน์ทดแทนตามวรรคหนึ่งที่เป็นตัวเงิน ถ้าผู้ประกันตนหรือบุคคลซึ่งมี
สิทธิไม่มารับภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสำนักงาน ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน"

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๗ การคำนวณค่าจ้างรายวันในการจ่ายเงินทดแทนการขาด
รายได้ให้แก่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ให้คำนวณโดยนำค่าจ้างสามเดือนแรกของ
ค่าจ้างที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่นายจ้างนำส่งสำนักงานแล้วย้อนหลัง
เก้าเดือน หาด้วยเก้าสิบ แต่ถ้าผู้ประกันตนมีหลักฐานพิสูจน์ได้ว่าถ้านำค่าจ้างของ
สามเดือนอื่นในระยะเวลาเก้าเดือนนั้นมาคำนวณแล้วจะมีจำนวนสูงกว่า ก็ให้นำค่าจ้าง
สามเดือนนั้น หาด้วยเก้าสิบ หรือในกรณีที่ผู้ประกันตนยังส่งเงินสมทบไม่ครบเก้าเดือน
ให้นำค่าจ้างสามเดือนสุดท้ายที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่นายจ้างได้นำส่ง
สำนักงานแล้ว หาด้วยเก้าสิบ เป็นเกณฑ์คำนวณ

สำหรับการคำนวณค่าจ้างรายวันในการจ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้
ให้แก่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๙ นั้น ให้คำนวณโดยเฉลี่ยจากจำนวนเงินที่ใช้เป็นฐาน
ในการคำนวณเงินสมทบตามมาตรา ๓๙ วรรคสอง"

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๐ ผู้ประกันตนหรือบุคคลตามมาตรา ๓๘ วรรคสอง
มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๓ ทวิ ไม่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนเมื่อปรากฏว่า
การประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย หรือการทุพพลภาพ หรือการตายนั้น เกิดขึ้น
เพราะเหตุที่บุคคลดังกล่าวจงใจก่อให้เกิดขึ้นหรือยินยอมให้ผู้อื่นก่อให้เกิดขึ้น"

มาตรา ๒๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"มาตรา ๖๐ ทวิ ในกรณีที่ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาด
รายได้ตามมาตรา ๖๔ และมาตรา ๓๐ หรือเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการ
คลอดบุตรตามมาตรา ๖๗ ในเวลาเดียวกัน ให้มีสิทธิขอรับเงินทดแทนการขาดรายได้
หรือเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรในประเภทใดประเภทหนึ่งได้เพียง
ประเภทเดียว โดยให้แสดงความจำนงตามแบบที่เลขาธิการกำหนด"

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๒ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบ
อันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือน
ก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือน"

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๕ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร
สำหรับตนเองหรือภริยา หรือสำหรับหญิงซึ่งอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยากับผู้ประกันตนโดย
เปิดเผยตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดถ้าผู้ประกันตนไม่มีภริยา ทั้งนี้ ต่อเมื่อภายใน
ระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้ว
ไม่น้อยกว่าเจ็ดเดือน"

ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร ให้ผู้ประกันตนแต่ละคนมีสิทธิได้รับ
สำหรับการคลอดบุตร ~~คนละ~~ "ไม่เกินสองครั้ง"

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๒๖ แห่ง
พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ผู้ประกันตนซึ่งต้องหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรให้ได้รับเงินสงเคราะห์
การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๗ ด้วย"

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้ประกันตนต้องหยุดงานเพื่อการคลอดบุตร
ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรไม่เกินสองครั้ง
เป็นการเหมาจ่ายในอัตราครึ่งละร้อยละห้าสิบของค่าจ้างตามมาตรา ๕๗ เป็นเวลา
เก้าสิบวัน"

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๘ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ
อันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนทุพพลภาพ
ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือน"

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ผู้ประกันตนทุพพลภาพอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน
ให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ในอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างตามมาตรา ๕๗
ตลอดชีวิต"

มาตรา ๒๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"ในกรณีที่ได้มีการลดเงินทดแทนการขาดรายได้ตามวรรคหนึ่งไปแล้ว ต่อมาในภายหลังปรากฏว่าเหตุุพพลภาพนั้นมีสภาพเสื่อมลง ถ้าคณะกรรมการการแพทย์วินิจฉัยว่าการทุพพลภาพนั้นเสื่อมลงไปจากที่เคยวินิจฉัยไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้เลขาธิการพิจารณาเพิ่มเงินทดแทนการขาดรายได้ขึ้นได้"

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตายโดยมิใช่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน ถ้าภายในระยะเวลาหกเดือนก่อนถึงแก่ความตาย ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน ให้จ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย ดังนี้

(๑) เงินค่าทำศพตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยเท่าของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ให้จ่ายให้แก่บุคคลตามลำดับ ดังนี้

(ก) บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้จัดการศพและได้เป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(ข) สามีภริยา บิดามารดา หรือบุตรของผู้ประกันตนซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(ค) บุคคลอื่นซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(๒) เงินสงเคราะห์กรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตาย ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์นั้น แต่ถ้าผู้ประกันตนมิได้มีหนังสือระบุไว้ ก็ให้นำมาเฉลี่ยจ่ายให้แก่สามีภริยา บิดามารดา หรือบุตรของผู้ประกันตนในจำนวนที่เท่ากัน ดังนี้

(ก) ถ้าก่อนถึงแก่ความตายผู้ประกันตนได้ส่งเงินสมทบมาแล้วตั้งแต่สามสิบหกเดือนขึ้นไป แต่ไม่ถึงสิบปี ให้จ่ายเงินสงเคราะห์เป็นจำนวนเท่ากับร้อยละห้าสิบของค่าจ้างรายเดือนที่คำนวณได้ตามมาตรา ๕๗ คูณด้วยสาม

(ข) ถ้าก่อนถึงแก่ความตายผู้ประกันตนได้ส่งเงินสมทบมาแล้วตั้งแต่สิบปีขึ้นไป ให้จ่ายเงินสงเคราะห์เป็นจำนวนเท่ากับร้อยละห้าสิบของค่าจ้างรายเดือนที่คำนวณได้ตามมาตรา ๕๗ ด้วยสิบลีป"

มาตรา ๓๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"มาตรา ๗๓ ทวิ ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพตามมาตรา ๗๑ ถึงแก่ความตาย ให้นำความในมาตรา ๗๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้นำเงินทดแทนการขาดรายได้ที่ผู้ประกันตนได้รับในเดือนสุดท้ายก่อนถึงแก่ความตายมาเป็นเกณฑ์ในการคำนวณ

ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพนั้นอยู่ในช่วงที่จะได้รับเงินค่าทำศพและเงินสงเคราะห์กรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตายในฐานะที่เป็นผู้ประกันตนและในฐานะที่เป็นผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพตามวรรคหนึ่ง ในเวลาเดียวกัน ให้มีสิทธิได้รับเงินค่าทำศพและเงินสงเคราะห์กรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตายตามมาตรา ๗๓ เพียงทางเดียว"

มาตรา ๓๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"มาตรา ๘๔ ทวิ กำหนดเวลาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๗ ทวิ และมาตรา ๕๖ ถ้าผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามกำหนดเวลานั้นมิได้อยู่ในประเทศหรือมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถจะปฏิบัติตามกำหนดเวลานั้นได้ และได้ยื่นคำร้องก่อนสิ้นกำหนดเวลานั้นเพื่อขอขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาโดยแสดงเหตุแห่งความจำเป็น เมื่อเลขาธิการเห็นเป็นการสมควรจะขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาออกไปได้ตามความจำเป็นแก่กรณี แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินไปกว่าหนึ่งเท่าของระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในมาตรานั้น ๆ

การขยายเวลาตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๔๗ ไม่เป็นเหตุให้ลดหรืองดเงินเพิ่ม"

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๘๕ นายจ้าง ผู้ประกันตน หรือบุคคลอื่นใด ซึ่งไม่พอใจในคำสั่งของเลขาธิการหรือของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่เป็นคำสั่งตามมาตรา ๕๐ ให้มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว"

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๙๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๙๖ นายจ้างผู้ใดโดยเจตนาไม่ยื่นแบบรายการต่อสำนักงานภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๓๔ หรือไม่แจ้งเป็นหนังสือต่อสำนักงานขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๙๗ นายจ้างผู้ใดยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ หรือแจ้งเป็นหนังสือขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการตามมาตรา ๔๔ โดยเจตนากรอกข้อความเท็จในแบบรายการ หรือแจ้งการเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงเป็นเท็จในหนังสือแจ้งขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๓๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"พระราชบัญญัตินี้จะใช้บังคับแก่นายจ้างที่มีลูกจ้างน้อยกว่าสิบคนในท้องถิ่นใดและเมื่อใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา"

มาตรา ๓๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๐๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"การจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนกรณีสงเคราะห์บุตร และกรณีชราภาพ จะเริ่มดำเนินการเมื่อใดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา แต่ทั้งนี้ต้องไม่ช้ากว่าวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑"

มาตรา ๓๘ ผู้ใดมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนจากกองทุนในฐานะผู้ประกันตนก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับอยู่เพียงใด ก็ให้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนนั้นต่อไปจนครบตามสิทธิ

มาตรา ๓๙ ลูกจ้างชั่วคราวของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น ที่สิ้นสภาพการเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะได้อำนาจเงินสมทบมาแล้วเท่าใด ให้ลูกจ้างชั่วคราวนั้น มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามบทบัญญัติในหมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ ของลักษณะ ๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

ให้นำความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับลูกจ้างชั่วคราวที่สิ้นสภาพการเป็นผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๔๐ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณระยะเวลาการส่งเงินสมทบตามพระราชบัญญัตินี้ เงินสมทบของแต่ละเดือนไม่ว่าจะมีจำนวนกี่วันและไม่ว่าจะได้หักไว้และได้นำส่งเดือนละกี่ครั้งก็ตาม ถ้าได้ส่งหรือได้ถือว่าส่งเข้ากองทุนแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่ามิมีระยะเวลาในการจ่ายเงินสมทบเท่ากับหนึ่งเดือน

มาตรา ๔๑ บรรดาเงินที่ ๘๘ ๙ ที่นายจ้างหรือผู้ประกันตนมีสิทธิเรียกคืนก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าไม่มีผู้ใดมาขึ้นค่าขอต่อสำนักงานเพื่อขอเงินดังกล่าวคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๔๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๘/๑๕๐๖๑

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๓๐ กันยายน ๒๕๓๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

อ้างถึง หนังสือสภาผู้แทนราษฎร ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๐๘/๑๕๓๖๑

ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๓๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ตามที่ได้ส่งร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว เพื่อเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๐ นั้น ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญครั้งที่หนึ่ง) วันศุกร์ที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๗ ที่ประชุมได้ลงมติให้แก้ไขเพิ่มเติม

จึงขอส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมมายังสภาผู้แทนราษฎรเพื่อดำเนินการต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๑ (๓)

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

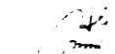
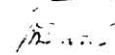

(นายมีชัย ฤชุพันธุ์)

ประธานวุฒิสภา

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

โทร. ๒๕๔๑๕๖๗

 ร่าง
 พิมพ์
 ตรวจ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ประกันสังคม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติประกันสังคม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๑) ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราวรายวัน และ
ลูกจ้างชั่วคราวรายชั่วโมง ของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการ
ส่วนท้องถิ่น ยกเว้นลูกจ้างชั่วคราวรายเดือน"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖ ในการคำนวณค่าจ้างเพื่อการออกเงินสมทบ ให้ถือเอาค่าจ้างที่คิดเป็นรายเดือนเป็นเกณฑ์คำนวณ

ในการคำนวณค่าจ้างที่มีใช้ค่าจ้างรายเดือนให้เป็นค่าจ้างรายเดือน ให้ถือว่าค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับจริงในเดือนใดเป็นค่าจ้างรายเดือนของเดือนนั้น

เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาการส่งเงินสมทบของผู้ประกันตน ให้ถือว่าเงินสมทบที่หักจากค่าจ้างที่จ่ายให้ลูกจ้างในเดือนใดเป็นการจ่ายเงินสมทบของเดือนนั้น และไม่ว่าเงินสมทบนั้นจะได้หักไว้หรือนำส่งเดือนละกี่ครั้ง ให้ถือว่ามิ ระยะเวลาในการจ่ายเงินสมทบเท่ากับหนึ่งเดือน"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการประกันสังคม" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข และผู้แทนสำนักงานประมาท เป็นกรรมการ กับผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง *ฝ่ายสหประชาชาติ ศ หัน แต่สหประชาชาติ* ฝ่ายละห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และเลขาธิการเป็นกรรมการ และเลขานุการ"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๕ ให้มีคณะกรรมการการแพทย์คณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการอื่น มีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบหกคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง และผู้แทนสำนักงานเป็นกรรมการและเลขานุการ

ประธานกรรมการและกรรมการอื่นตามวรรคหนึ่งให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ ในวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ และให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ให้นำมาตรา ๑๐ วรรคสอง มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๒ กองทุนประกอบด้วย

(๑) เงินสมทบจากรัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนตามมาตรา ๕๐

และมาตรา ๕๖

(๒) เงินเพิ่มตามมาตรา ๓๙ มาตรา ๕๙ และมาตรา ๕๓

(๓) ผลประโยชน์ของกองทุนตามมาตรา ๒๖

(๔) เงินค่าธรรมเนียบตามมาตรา ๕๕

(๕) เงินที่ได้รับจากการบริจาคหรือเงินอุดหนุน

(๖) เงินที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา ๕๗ มาตรา ๕๗ ทวิ มาตรา ๕๐

มาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๖

(๗) เงินอุดหนุนหรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาลจายตามมาตรา ๒๕

วรรคสาม

(๘) เงินค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบตามมาตรา ๑๐๒

(๙) รายได้อื่น"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๓ ภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้คณะกรรมการ

เสนองบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงาน

ตรวจเงินแผ่นดินเพื่อตรวจสอบรับรองก่อนเสนอต่อรัฐมนตรี

งบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินดังกล่าวให้รัฐมนตรีเสนอต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อนำเสนอรัฐสภาเพื่อทราบ และจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๓ ให้ลูกจ้างซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์และไม่เกิน

หกสิบปีบริบูรณ์เป็นผู้ประกันตน

ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนอยู่แล้วตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และยังเป็นลูกจ้างของนายจ้างซึ่งอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าลูกจ้างนั้นเป็นผู้ประกันตนต่อไป"

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"ในกรณีที่ผู้รับเหมาค่าแรงตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ยื่นแบบรายการต่อสำนักงานตามมาตรา ๓๕ ในฐานะนายจ้าง ให้ผู้รับเหมาค่าแรงมีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับนายจ้าง ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้ประกอบกิจการหลุดพ้นจากความรับผิดในหนี้เงินสมทบและเงินเพิ่มเพียงเท่าที่ผู้รับเหมาค่าแรงได้นำส่งสำนักงาน"

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างตาม (๒) ได้ส่งเงินสมทบครบตามเงื่อนไขที่จะก่อให้เกิดสิทธิตามบทบัญญัติในลักษณะ ๓ แล้ว ให้ผู้นั้นมีสิทธิตามบทบัญญัติในหมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง"

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๔ ผู้ใดเคยเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ โดยจ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองเดือน และต่อมาความเป็นผู้ประกันตนได้สิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๘(๒) ถ้าผู้นั้นประสงค์จะเป็นผู้ประกันตนต่อไป ให้แสดงความจำนงต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน

จำนวนเงินที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งต้องส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๔๖ วรรคสอง ให้เป็นไปตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงความเหมาะสมกับสภาพทางเศรษฐกิจในขณะนั้น ฯ ด้วย

ให้ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งนำส่งเงินสมทบเข้ากองทุนเดือนละครั้งภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป

ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งซึ่งไม่ส่งเงินสมทบหรือส่งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคสาม ต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินสมทบที่ยังมิได้นำส่งหรือของจำนวนเงินสมทบที่ยังขาดอยู่นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ สำหรับเศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันหรือกว่านั้นให้นับเป็นหนึ่งเดือนถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง"

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๑ ความเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๔ สิ้นสุดลงเมื่อผู้ประกันตนนั้น

- (๑) ตาย
- (๒) ได้เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ อีก
- (๓) ลาออกจากความเป็นผู้ประกันตนโดยการแสดงความจำนงต่อ

สำนักงาน

- (๔) ไม่ส่งเงินสมทบสามเดือนติดต่อกัน
- (๕) ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนส่งเงินสมทบมาแล้วไม่ครบเก้าเดือน การสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตาม (๔) สิ้นสุดลงตั้งแต่เดือนแรกที่ ไม่ส่งเงินสมทบ และการสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตาม (๕) สิ้นสุดลงในเดือนที่ส่งเงินสมทบไม่ครบเก้าเดือน

ให้นำความในมาตรา ๓๔ วรรคสองมาใช้บังคับแก่ผู้ประกันตนที่สิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตาม (๓) (๔) และ (๕) โดยอนุโลม"

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๕ ในกรณีที่ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อความในแบบราชการที่ได้ยื่นไว้ต่อสำนักงานเปลี่ยนแปลงไป ให้นายจ้างแจ้งเป็นหนังสือต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด เพื่อขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมราชการภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ให้นำความในมาตรา ๓๗ มาใช้บังคับแก่กรณีที่นายจ้างไม่ปฏิบัติตาม
มาตรานี้โดยอนุโลม"

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๔๖ แห่ง
พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูงที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตน
ตามมาตรา ๓๓ แต่ละคน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ในการคำนวณเงิน
สมทบของผู้ประกันตนแต่ละคน สำหรับเศษของเงินสมทบที่มีจำนวนตั้งแต่ห้าสิบสตางค์
ขึ้นไปให้นับเป็นหนึ่งบาท ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง ในกรณีที่ผู้ประกันตนทำงานกับนายจ้าง
หลายรายให้คำนวณเงินสมทบจากค่าจ้างที่ได้รับจากนายจ้างแต่ละราย"

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๗ ทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าจ้างให้นายจ้างหักค่าจ้างของ
ผู้ประกันตนตามจำนวนที่ต้องนำส่งเป็นเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๖
และเมื่อนายจ้างได้ดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบแล้ว
ตั้งแต่วันที่นายจ้างหักค่าจ้าง

ให้นายจ้างนำเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนที่ได้หักไว้ตามวรรคหนึ่ง
และเงินสมทบในส่วนของนายจ้าง ส่งให้แก่สำนักงานภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจาก
เดือนที่มีการหักเงินสมทบไว้ พร้อมทั้งยื่นรายการแสดงการส่งเงินสมทบตามแบบที่
เลขาธิการกำหนด

ถ้านายจ้างไม่จ่ายค่าจ้างตามกำหนดเวลาที่ต้องจ่ายให้นายจ้างมีหน้าที่
นำส่งเงินสมทบตามที่บัญญัติไว้ในวรรคสอง โดยถือเสมือนว่ามีการจ่ายค่าจ้างแล้ว

ในกรณีที่นายจ้างนำเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนหรือเงินสมทบในส่วน
ของนายจ้างส่งให้แก่สำนักงานเกินจำนวนที่ต้องชำระให้นายจ้างหรือผู้ประกันตน
ยื่นคำร้องขอรับเงินในส่วนที่เกินคืนได้ตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด ถ้านายจ้าง
หรือผู้ประกันตนมิได้เรียกเอาเงินดังกล่าวคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นำส่งเงินสมทบ
หรือไม่มารับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งให้มารับเงิน ให้เงินนั้นตกเป็นของ
กองทุน"

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"มาตรา ๔๗ ทวิ ในกรณีที่นายจ้างไม่นำส่งเงินสมทบหรือนำส่งไม่ครบ
ตามกำหนดเวลาในมาตรา ๔๗ วรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีค่าเดือนเป็นหนังสือ
ให้นายจ้างนำเงินสมทบที่ค้างชำระและเงินเพิ่มมาชำระภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวัน
นับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น ถ้านายจ้างได้รับค่าเดือนดังกล่าวแล้วแต่ยังไม่นำเงินสมทบที่
ค้างชำระและเงินเพิ่มมาชำระภายในกำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมิน
เงินสมทบและแจ้งเป็นหนังสือให้นายจ้างนำส่งได้ ดังนี้

(๑) ถ้านายจ้างเคยนำส่งเงินสมทบมาแล้ว ให้ถือว่าจำนวนเงินสมทบ
ที่นายจ้างมีหน้าที่นำส่งในเดือนต่อมาแต่ละเดือนมีจำนวนเท่ากับจำนวนเงินสมทบ
ในเดือนที่นายจ้างได้นำส่งแล้วเดือนสุดท้ายเต็มเดือน

(๒) ถ้านายจ้างซึ่งมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้แต่ไม่ยื่นแบบรายการตาม
มาตรา ๓๔ หรือยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ แล้ว แต่ไม่เคยนำส่งเงินสมทบ
หรือยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ โดยแจ้งจำนวนและรายชื่อลูกจ้างน้อยกว่าจำนวน
ลูกจ้างที่มีอยู่จริง ให้ประเมินเงินสมทบจากแบบรายการที่นายจ้างเคยยื่นไว้ หรือ
จากจำนวนลูกจ้างที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบ แล้วแต่กรณี โดยถือว่าลูกจ้างแต่ละคน
ได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือนในอัตราที่ได้เคยมีการยื่นแบบรายการไว้ แต่ถ้าไม่เคย
มีการยื่นแบบรายการหรือยื่นแบบรายการไม่ครบถ้วน ให้ถือว่าลูกจ้างแต่ละคนได้รับ
ค่าจ้างรายเดือนไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง
แรงงานที่ใช้บังคับอยู่ในท้องที่นั้น คูณด้วยสามสิบ

ในกรณีที่มีการพิสูจน์ได้ภายในสองปีนับแต่วันที่มีการแจ้งการประเมิน
เงินสมทบตามวรรคหนึ่งว่าจำนวนเงินสมทบที่แท้จริงที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องนำส่ง มีจำนวน
มากกว่าหรือน้อยกว่าจำนวนเงินสมทบที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินไว้ตาม (๑) หรือ
(๒) ให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งผลการพิสูจน์ให้นายจ้างทราบภายในสามสิบวันนับแต่
วันที่ทราบผลการพิสูจน์ เพื่อให้นายจ้างนำส่งเงินสมทบเพิ่มเติมภายในสามสิบวันนับแต่
วันที่ได้รับแจ้ง หรือยื่นคำขอต่อสำนักงานเพื่อขอให้คืนเงินสมทบ ถ้านายจ้างไม่มา
รับเงินดังกล่าวคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ทราบผลการพิสูจน์ ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน
การนำส่งค่าเดือน การแจ้งจำนวนเงินสมทบที่ประเมินได้ และการแจ้ง
ผลการพิสูจน์ ให้นำความในมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๓ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่ผู้รับเหมาช่วงตามมาตรา ๕๒ ซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบหรือส่งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนด"

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๖ ผู้ประกันตนหรือบุคคลอื่นใดเห็นว่าตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีใดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๔ และประสงค์จะขอรับประโยชน์ทดแทนนั้น ให้ยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่มีสิทธิขอรับประโยชน์ทดแทนนั้น และให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายพิจารณาสั่งการโดยเร็ว

ประโยชน์ทดแทนตามวรรคหนึ่งที่เป็นตัวเงิน ถ้าผู้ประกันตนหรือบุคคลซึ่งมีสิทธิไม่มารับภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสำนักงาน ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน"

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๗ การคำนวณค่าจ้างรายวันในการจ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้ให้แก่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ให้คำนวณโดยนำค่าจ้างสามเดือนแรกของค่าจ้างที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่นายจ้างนำส่งสำนักงานแล้วย้อนหลังเก้าเดือน หาด้วยเก้าสิบ แต่ถ้าผู้ประกันตนมีหลักฐานพิสูจน์ได้ว่าถ้านำค่าจ้างของสามเดือนอื่นในระยะเวลาเก้าเดือนนั้นมาคำนวณแล้วจะมีจำนวนสูงกว่า ก็ให้นำค่าจ้างสามเดือนนั้น หาด้วยเก้าสิบ หรือในกรณีที่ผู้ประกันตนยังส่งเงินสมทบไม่ครบเก้าเดือนให้นำค่าจ้างสามเดือนสุดท้ายที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่นายจ้างได้นำส่งสำนักงานแล้ว หาด้วยเก้าสิบ เป็นเกณฑ์คำนวณ

สำหรับการคำนวณค่าจ้างรายวันในการจ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้ให้แก่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๔ นั้น ให้คำนวณโดยเฉลี่ยจากจำนวนเงินที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง"

มาตรา ๖๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๑ ผู้ประกันตนหรือบุคคลตามมาตรา ๓๘ วรรคสอง
มาตรา ๗๓ หรือมาตรา ๗๓ ทวิ ไม่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนเมื่อปรากฏว่า
การประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย หรือการทุพพลภาพ หรือการตายนั้น เกิดขึ้น
เพราะเหตุที่บุคคลดังกล่าวจงใจก่อให้เกิดขึ้นหรือยินยอมให้ผู้อื่นก่อให้เกิดขึ้น"

มาตรา ๖๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"มาตรา ๖๑ ทวิ ในกรณีที่ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาด
รายได้ตามมาตรา ๖๔ และมาตรา ๗๑ หรือเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการ
คลอดบุตรตามมาตรา ๖๗ ในเวลาเดียวกัน ให้มีสิทธิขอรับเงินทดแทนการขาดรายได้
หรือเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรในประเภทใดประเภทหนึ่งได้เพียง
ประเภทเดียว โดยให้แสดงความจำนงตามแบบที่เลขาธิการกำหนด"

มาตรา ๖๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๒ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบ
อันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือน
ก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือน"

มาตรา ๖๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๔ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร
สำหรับตนเองหรือภริยา หรือสำหรับหญิงซึ่งอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยากับผู้ประกันตนโดย
เปิดเผยตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดถ้าผู้ประกันตนไม่มีภริยา ทั้งนี้ ต่อเมื่อภายใน
ระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้ว
ไม่น้อยกว่าเจ็ดเดือน"

ประโยชน์ทดแทนในการถือครองบุตร ให้ผู้ประกันตนแต่ละคนมีสิทธิได้รับ สำหรับการคลอดบุตร ~~คนละ~~ไม่เกินสองครั้ง"

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ผู้ประกันตนซึ่งต้องหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรให้ได้รับเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๗ ด้วย"

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้ประกันตนต้องหยุดงานเพื่อการคลอดบุตร ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรไม่เกินสองครั้ง เป็นการเหมาจ่ายในอัตราครั้งละร้อยละห้าสิบของค่าจ้างตามมาตรา ๕๗ เป็นเวลาเก้าสิบวัน"

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๘ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนทุพพลภาพ ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือน"

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ผู้ประกันตนทุพพลภาพอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ในอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างตามมาตรา ๕๗ ตลอดชีวิต"

มาตรา ๒๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"ในกรณีที่ได้มีการลดเงินทดแทนการขาดรายได้ตามวรรคหนึ่งไปแล้ว ต่อมาในภายหลังปรากฏว่าเหตุที่พลภาพนั้นมีสภาพเสื่อมลง ถ้าคณะกรรมการการแพทย์วินิจฉัยว่าการที่พลภาพนั้นเสื่อมลงไปจากที่เคยวินิจฉัยไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้เลขาธิการพิจารณาเพิ่มเงินทดแทนการขาดรายได้ขึ้นได้"

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๓ ในกรณีที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตายโดยมิใช่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน ถ้าภายในระยะเวลาหกเดือนก่อนถึงแก่ความตาย ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน ให้จ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย ดังนี้

(๑) เงินค่าทำศพตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยเท่าของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ให้จ่ายให้แก่บุคคลตามลำดับ ดังนี้

(ก) บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้จัดการศพและได้เป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(ข) สามภริยา บิดามารดา หรือบุตรของผู้ประกันตนซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(ค) บุคคลอื่นซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(๒) เงินสงเคราะห์กรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตาย ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์นั้น แต่ถ้าผู้ประกันตนมิได้มีหนังสือระบุไว้ ก็ให้นำมาเฉลี่ยจ่ายให้แก่สามภริยา บิดามารดา หรือบุตรของผู้ประกันตนในจำนวนที่เท่ากัน ดังนี้

(ก) ถ้าก่อนถึงแก่ความตายผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วตั้งแต่สามสิบหกเดือนขึ้นไป แต่ไม่ถึงสิบปี ให้จ่ายเงินสงเคราะห์เป็นจำนวนเท่ากับร้อยละห้าสิบของค่าจ้างรายเดือนที่คำนวณได้ตามมาตรา ๕๗ คูณด้วยสาม

(ข) ถ้าก่อนถึงแก่ความตายผู้ประกันตนได้ส่งเงินสมทบมาแล้วตั้งแต่สิบปีขึ้นไป ให้จ่ายเงินสงเคราะห์เป็นจำนวนเท่ากับร้อยละห้าสิบของค่าจ้างรายเดือนที่คำนวณได้ตามมาตรา ๕๗ คุณด้วยสิบ"

มาตรา ๓๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"มาตรา ๗๓ ทวิ ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพตามมาตรา ๗๑ ถึงแก่ความตาย ให้นำความในมาตรา ๗๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้นำเงินทดแทนการขาดรายได้ที่ผู้ประกันตนได้รับในเดือนสุดท้ายก่อนถึงแก่ความตายมาเป็นเกณฑ์ในการคำนวณ

ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพนั้นอยู่ในข่ายที่จะได้รับเงินค่าทำศพและเงินสงเคราะห์กรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตายในฐานะที่เป็นผู้ประกันตนและในฐานะที่เป็นผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพตามวรรคหนึ่ง ในเวลาเดียวกัน ให้มีสิทธิได้รับเงินค่าทำศพและเงินสงเคราะห์กรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตายตามมาตรา ๗๓ เพียงทางเดียว"

มาตรา ๓๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"มาตรา ๘๔ ทวิ กำหนดเวลาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๗ มาตรา ๕๗ ทวิ และมาตรา ๕๖ ถ้าผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามกำหนดเวลานั้นมิได้อยู่ในประเทศหรือมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถจะปฏิบัติตามกำหนดเวลานั้นได้ และได้ยื่นคำร้องก่อนสิ้นกำหนดเวลานั้นเพื่อขอขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาโดยแสดงเหตุแห่งความจำเป็น เมื่อเลขาธิการเห็นเป็นการสมควรจะขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาออกไปได้ตามความจำเป็นแก่กรณี แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินไปกว่าหนึ่งเท่าของระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในมาตรานั้น ๆ

การขยายเวลาตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๕๗ ไม่เป็นเหตุให้ลดหรืองดเงินเพิ่ม"

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๕ นายจ้าง ผู้ประกันตน หรือบุคคลอื่นใด ซึ่งไม่พอใจในคำสั่งของเลขาธิการหรือของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่เป็นคำสั่งตามมาตรา ๕๐ ให้มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว"

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๖ นายจ้างผู้ใดโดยเจตนาไม่ยื่นแบบรายการต่อสำนักงานภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๓๔ หรือไม่แจ้งเป็นหนังสือต่อสำนักงานขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๗ นายจ้างผู้ใดยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ หรือแจ้งเป็นหนังสือขอเปลี่ยนแปลง หรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการตามมาตรา ๔๔ โดยเจตนากรอกข้อความเท็จในแบบรายการ หรือแจ้งการเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงเป็นเท็จในหนังสือแจ้งขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๓๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"พระราชบัญญัตินี้จะใช้บังคับแก่นายจ้างที่มีลูกจ้างน้อยกว่าสิบคนในท้องที่ใดและเมื่อใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา"

มาตรา ๓๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"การจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนกรณีสงเคราะห์บุตร และกรณีชราภาพ จะเริ่มดำเนินการเมื่อใดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา แต่ทั้งนี้ต้องไม่ช้ากว่าวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑"

มาตรา ๓๘ ผู้ใดมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนจากกองทุนในฐานะผู้ประกันตนก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับอยู่เพียงใด ก็ให้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนนั้นต่อไปจนครบตามสิทธิ

มาตรา ๓๙ ลูกจ้างชั่วคราวของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น ที่สิ้นสภาพการเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะได้อำนาจเงินสมทบมาแล้วเท่าใด ให้ลูกจ้างชั่วคราวนั้น มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามบทบัญญัติในหมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ ของลักษณะ ๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

ให้นำความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับลูกจ้างชั่วคราวที่สิ้นสภาพการเป็นผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๔๐ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณระยะเวลาการส่งเงินสมทบตามพระราชบัญญัตินี้ เงินสมทบของแต่ละเดือนไม่ว่าจะมีจำนวนกี่วันและไม่ว่าจะได้หักไว้และได้นำส่งเดือนละกี่ครั้งก็ตาม ถ้าได้ส่งหรือได้ถือว่าส่งเข้ากองทุนแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่ามิมีระยะเวลาในการจ่ายเงินสมทบเท่ากับหนึ่งเดือน

มาตรา ๔๑ บรรดาเงินที่สห ส ที่นายจ้างหรือผู้ประกันตนมีสิทธิเรียกคืนก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าไม่มีผู้ใดมาขึ้นค่าขอต่อสำนักงานเพื่อขอเงินดังกล่าวคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ตกเป็นของกองทุน

วัตถุประสงค์

"นิติบัญญัติ" เป็นหนังสือทางวิชาการที่ ศูนย์บริการข้อมูลและกฎหมาย สำนักงาน เลขาธิการวุฒิสภา จัดทำขึ้นเพื่อเป็นบันทึก ประวัติกฎหมายโดยมีสาระสำคัญประกอบด้วย ความเป็นมา สรุประเบียบการอภิปรายของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และคณะกรรมการธิการ ตลอดจนคำชี้แจงของ รัฐบาลในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแต่ละ ฉบับ โดยรวบรวมจากเอกสารต่างๆของรัฐสภา อาทิ ระเบียบวาระการประชุมสภา บันทึก การประชุมสภา รายงานของคณะกรรมการ รายงานการประชุมสภา และหนังสือราชกิจจานุเบกษา โดยลำดับความเป็นมาตั้งแต่การเสนอ ร่างพระราชบัญญัติ การพิจารณาร่างพระราช บัญญัติของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา จนถึง การประกาศใช้พระราชบัญญัติเป็น กฎหมายในหนังสือราชกิจจานุเบกษา

ศูนย์บริการข้อมูลและกฎหมาย สำนักงาน เลขาธิการวุฒิสภา ได้จัดทำหนังสือ "นิติบัญญัติ" เฉพาะพระราชบัญญัติบางฉบับ ที่เห็นว่าสำคัญ และได้ตราขึ้นโดยรัฐสภา ตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๓๖ เป็นต้นไป

ชื่อหนังสือ **นิติบัญญัติ ฉบับที่ ๑๙**

ชื่อเรื่อง พระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

หมายเลข ISBN ๙๗๔-๗๒๑๘-๓๕-๖

ผู้เรียบเรียง ศูนย์บริการข้อมูลและกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

จำนวนหน้า ๒๓๖ หน้า

จำนวนพิมพ์ ๑,๒๐๐ เล่ม

วัน เดือน ปี กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑

เจ้าของ ศูนย์บริการข้อมูลและกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๒๕๔๑๕๗๘

พิมพ์ที่ กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๒๕๔๑๗๔๑

